

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 2 lipca 2008 r.

Nr 63

TREŚĆ:

Poz:

UCHWAŁA RADY GMINY LIPUSZ

- 1758 — Nr XVI/113/2008 z dnia 9 kwietnia 2008 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania z wykonania budżetu Gminy Lipusz za 2007 r.5864

UCHWAŁY RADY GMINY W STAROGARDZIE GDAŃSKIM:

- 1759 — Nr XVIII/181/2008 z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie rozpatrzenia sprawozdania z wykonania budżetu gminy za 2007 rok5865
- 1760 — Nr XVIII/182/2008 z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie udzielenia absolutorium Wójtowi Gminy za rok budżetowy 20075865
- 1761 — Nr XVIII/186/2008 z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie zmiany załącznika Nr 1 do uchwały Nr V/29/2003 Rady Gminy Starogard Gdański z dnia 16 stycznia 2003 r. w sprawie uchwalenia Statutu Gminy Starogard Gdański zmienionego uchwałą Nr XVI/165/2008 Rady Gminy Starogard Gdański z dnia 31 stycznia 2008 r.5865
- 1762 — Nr XVIII/188/2008 z dnia 27 marca 2008 r. o zmianie uchwały Nr VI/39/2003 Rady Gminy z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie ustalenie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Starogard Gdański zmienionej uchwałą Nr XXV/215/2004 Rady Gminy Starogard Gdański z dnia 25 listopada 2004 r. w sprawie ustalenia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Starogard Gdański5866

UCHWAŁA RADY MIASTA USTKA

- 1763 — Nr XVIII/138/2008 z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie przyjęcia „Gminnego programu opieki nad zabytkami dla miasta Ustka na lata 2008-2011”.....5866

UCHWAŁY RADY GMINY WEJHEROWO

- 1764 — Nr XVII/148/2008 z dnia 13 marca 2008 r. zmieniająca uchwałę w sprawie nadania nazw ulicom we wsi Gościcino5931
- 1765 — Nr XVII/149/2008 z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie nadania nazw ulicom we wsi Zbychowo.....5932
- 1766 — Nr XVII/160/2008 z dnia 13 marca 2008 r. o zmianie uchwały Nr XIV/111/2007 Rady Gminy Wejherowo z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie warunków i trybu przyznawania uczniom i studentom stypendium naukowego ze środków Gminy Wejherowo.5933

UCHWAŁY RADY MIEJSKIEJ W ŻUKOWIE

- 1767 — Nr XVI/288/2008 z dnia 28 marca 2008 r. w sprawie nadania nazwy ulicy we wsi Niestępowo5933
- 1768 — Nr XVI/289/2008 z dnia 28 marca 2008 r. w sprawie nadania nazwy ulicy we wsi Banino5933
- 1769 — Nr XVI/290/2008 z dnia 28 marca 2008 r. w sprawie nadania nazwy ulicy w mieście Żukowo5934

(ciąg dalszy spisu treści na następnej stronie)

- 1770 — Nr XVI/291/2008 z dnia 28 marca 2008 r. w sprawie nadania nazwy ulicy we wsi Pępowo 5934
- 1771 — Nr XVI/300/2008 z dnia 28 marca 2008 r. w sprawie nadania nazwy ulicy we wsi Glincz 5935

ZARZĄDZENIE WÓJTA GMINY SUCHY DĄB

- 1772 — Nr 67/2008 z dnia 1 kwietnia 2008 r. w sprawie wymagań, jakie powinni spełniać przedsiębiorcy ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie odbierania odpadów komunalnych, opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych od właścicieli nieruchomości na terenie Gminy Suchy Dąb. 5935

1758

UCHWAŁA Nr XVII/113/2008
Rady Gminy Lipusz
z dnia 9 kwietnia 2008 r.

w sprawie przyjęcia sprawozdania z wykonania budżetu Gminy Lipusz za 2007 r.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 4 i art. 18a ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 wraz z późn. zm.) , oraz art. 199 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104 z późn. zm.), Rada Gminy Lipusz uchwala, co następuje:

§ 1

W wyniku rozpatrzenia sprawozdania z wykonania budżetu Gminy Lipusz za 2007 r., łącznie z wnioskiem Komisji Rewizyjnej Rady Gminy Lipusz w sprawie absolutorium dla Wójta Gminy Lipusz i opinią tego wniosku dokonaną przez Regionalną Izbę Obrachunkową w Gdańsku, stwierdza się, że realizacja zadań określonych w budżecie na 2007 r. przebiegała zgodnie z kierunkami określonymi w uchwale Rady Gminy Lipusz

Nr III/14/2006 z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie budżetu gminy na 2007 r. wraz z późn. zm. i zasługuje na pozytywną ocenę.

§ 2

Akceptuje się wykonanie budżetu za 2007 r. tak po stronie dochodów, jak i po stronie wydatków przedstawionych w formie opisowej i tabelarycznej do niniejszej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy
Janusz Wawer

1759

**UCHWAŁA Nr XVIII/181/2008
Rady Gminy w Starogardzie Gdańskim
z dnia 27 marca 2008 r.**

w sprawie rozpatrzenia sprawozdania z wykonania budżetu gminy za 2007 rok.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 2 i 4 i art. 61 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 r. ze zm.) oraz art. 199 ust. 3 ustawy o finansach publicznych z dnia 30 czerwca 2005 (Dz. U. Nr 249, poz. 2104 z 2005 r.) Rada Gminy Starogard Gdański uchwala, co następuje:

§ 1

Rozpatruje się pozytywnie sprawozdanie z wykonania budżetu gminy za 2007 rok.

§ 2

Przyjmuje się sprawozdanie z wykonania budżetu gminy za rok 2007 w następujących wielkościach:

1. Stan wolnych środków na 01.01.2007 r. 1 268 037,00- zł.

2. Zrealizowano dochody budżetowe ogółem 28 227 294,00,- zł.
3. Zrealizowano wydatki budżetowe ogółem 27 754 506,00,- zł.
4. Przychody ogółem (kredyty, pożyczki) 400 000,00,- zł
5. Rozchody ogółem (spłaty kredytów i pożyczek) 1 232 000,00,- zł.
6. Stan wolnych środków na 31.12.2007 r. 908 825,00,- zł.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy
Jan Wierzba

1760

**UCHWAŁA Nr XVIII/182/2008
Rady Gminy w Starogardzie Gdańskim
z dnia 27 marca 2008 r.**

w sprawie udzielenia absolutorium Wójtowi Gminy za rok budżetowy 2007.

Na podstawie art. 18 ust. 2, pkt 2 i 4 i art. 61 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 ze zm.) po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Rewizyjnej Rada Gminy uchwala, co następuje:

§ 1

Udziela się absolutorium Wójtowi Gminy za okres od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2007 r. z tytułu wykonania budżetu.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy
Jan Wierzba

1761

**UCHWAŁA Nr XVIII/186/2008
Rady Gminy w Starogardzie Gdańskim
z dnia 27 marca 2008 r.**

w sprawie zmiany załącznika Nr 1 do uchwały Nr V/29/2003 Rady Gminy Starogard Gdański z dnia 16 stycznia 2003 r. w sprawie uchwalenia Statutu Gminy Starogard Gdański zmienionego uchwałą Nr XVI/165/2008 Rady Gminy Starogard Gdański z dnia 31 stycznia 2008 r.

Na podstawie art. 18 ust. 2, w związku z art. 22 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 r. ze zm.) Rada Gminy Starogard Gdański uchwala, co następuje:

§ 1

Zmienia się załącznik Nr 1 do uchwały Nr XVI/165/2008 Rady Gminy Starogard Gdański z dnia 31 stycznia 2008 r. w ten sposób, że w załączniku dopisuje się:

punkt 14 WSPÓLNIK w Zakładzie Utylizacji Odpadów Komunalnych „Stary Las” Sp. z o.o. w Starogardzie Gdańskim.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

§ 3

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy
Jan Wierzba

1762

UCHWAŁA Nr XVIII/188/2008
Rady Gminy Starogard Gdański
z dnia 27 marca 2008 r.

o zmianie uchwały Nr VI/39/2003 Rady Gminy z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie ustalenie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Starogard Gdański zmienionej uchwałą Nr XXV/215/2004 Rady Gminy Starogard Gdański z dnia 25 listopada 2004 r. w sprawie ustalenia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy Starogard Gdański.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) w związku z art. 6 i art. 21 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733 z późniejszymi zmianami) Rada Gminy Starogard Gdański uchwala, co następuje:

§ 1

Paragraf 5 wymienionej w tytule uchwały otrzymuje brzmienie:

Prawo do wynajęcia lokalu mają osoby spełniające łącznie następujące warunki:

1. zamieszkują i są zameldowane na stałe na terenie Gminy Starogard Gd. przez okres co najmniej 5 lat i nie posiadają tytułu prawnego do innego lokalu,
2. zamieszkują w lokalach nie nadających się na stały pobyt ludzi lub powierzchnia mieszkalna w przeliczeniu na jedną osobę zameldowaną na pobyt stały w lokalu z którego składany jest wniosek jest mniejszy niż 5,0 m²,

3. posiadają średni udokumentowany dochód z ostatnich trzech miesięcy przypadający na jedną osobę:

- a) dla gospodarstw jednoosobowych – gdy dochód miesięczny nie przekracza 150% najniższej emerytury, a dla ubiegających się o wynajem lokalu socjalnego 100%,
- b) dla gospodarstw wieloosobowych – gdy dochód miesięczny w przeliczeniu na jednego członka rodziny nie przekracza 100% najniższej emerytury, a dla ubiegających się o wynajem lokalu socjalnego 80%.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Starogard Gdański.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy
Jan Wierzba

1763

UCHWAŁA Nr XVIII/138/2008
Rady Miasta Ustka
z dnia 27 marca 2008 r.

w sprawie przyjęcia „Gminnego programu opieki nad zabytkami dla miasta Ustka na lata 2008-2011”.

Na podstawie: art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j.: Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm.) i art. 87 ust. 3 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568) Rada Miasta Ustka uchwala, co następuje:

§ 1

Po zaopiniowaniu przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków przyjmuje się „Gminny program opieki nad zabytkami dla miasta Ustka na lata 2008-2011” zwany dalej programem w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Dwuletni plan działań w zakresie opieki nad wskazanymi zabytkami nieruchomymi w Ustce w latach 2008-2011, stanowiący załącznik nr 2 do programu będzie zaktualizowany po upływie 2 lat od dnia uchwalenia programu.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Ustka.

Przewodniczący Rady
Miasta Ustka
Adam Brzóska

Załącznik
do uchwały Nr XVIII/138/2008
Rady Miasta Ustka
z dnia 27 marca 2008 r.

**GMINNY PROGRAM OPIEKI NAD ZABYTKAMI
DLA MIASTA USTKA NA LATA 2008 – 2011**

SPIS TREŚCI:

1. WSTĘP
- 1.1. Cel opracowania Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami
- 1.2. Podstawa prawna opracowania Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami
2. PODSTAWOWE I ZEWNĘTRZNE UWARUNKOWANIA OCHRONY ZASOBÓW DZIEDZICTWA KULTUROWE-GO

- 2.1. Relacje Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami Ustki z opracowaniami wykonanymi na poziomie województwa
 - 2.1.1. Relacje Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami z programem rozwoju województwa pomorskiego
 - 2.1.2. Relacje Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami z planem zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego
- 2.2. Strategiczne cele polityki państwa w sferze ochrony zabytków
- 2.3. Krajowe uwarunkowania formalno – prawne i instytucjonalne funkcjonowania ochrony dóbr kultury
3. ZASOBY DZIEDZICTWA I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO USTKI
 - 3.1. Wykaz zabytków
 - 3.1.1. Zabytki nieruchome wpisane do rejestru
 - 3.1.2. Zabytki nieruchome zewidencjonowane
 - 3.1.3. Zabytki ruchome wpisane do rejestru zabytków
 - 3.1.4. Zabytki ruchome znajdujące się w ewidencji
 - 3.1.5. Zabytki postulowane do wpisu
 - 3.1.6. Obiekty zabytkowe wyznaczone do rewitalizacji
 - 3.2. Zasoby muzealne
 - 3.3. Zabytki o najważniejszym znaczeniu dla miasta
 - 3.4. Krajobraz kulturowy
 - 3.5. Zabytki archeologiczne
4. UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE DOTYCZĄCE OCHRONY ZASOBÓW DZIEDZICTWA I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO
 - 4.1. Dotyczące zabytków nieruchomych i dziedzictwa archeologicznego
 - 4.2. Wynikające ze Strategii Rozwoju Społeczno – Gospodarczego Powiatu Słupskiego
 - 4.3. Wynikające z Lokalnego Programu Rozwoju Gminy Miejskiej Ustka
 - 4.4. Wynikające ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta
 - 4.5. Wynikające z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego Ustki
 - 4.6. Wynikające z uwarunkowań ochrony przyrody i równowagi ekologicznej
 - 4.7. Wynikające z Lokalnego Programu Rewitalizacji Gminy Miejskiej Ustka
5. ANALIZA STRATEGICZNA SWOT
6. CELE, KIERUNKI ORAZ PODZIAŁ NA OBSZARY, PROJEKTY I DZIAŁANIA GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI
7. INSTRUMENTARIUM GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI
8. MONITORING GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI
9. PRZYKŁADY ŹRÓDEŁ FINANSOWANIA GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI
10. WNIOSKI
11. BIBLIOGRAFIA
12. SPIS ILUSTRACJI
13. ZAŁĄCZNIK Nr 1
14. ILUSTRACJE
15. ZAŁĄCZNIK Nr 2

1. WSTĘP

Gmina Miejska Ustka leży w zachodniej części województwa pomorskiego, na terenie powiatu słupskiego i zajmuje powierzchnię 1014 ha (il. 1 i 2).

Jest malowniczą, niewielką miejscowością nadmorską (16308 mieszkańców) o charakterze turystyczno – uzdrowskim, portem i kąpieliskiem morskim. Położona jest u ujścia rzeki Słupi do Bałtyku, 150 km na zachód od stolicy województwa – Gdańska i 18 km na północ od stolicy powiatu – Słupska.

Historia Ustki związana była w początkach swojego istnienia nierozłącznie z losami Słupska i zaczyna się stosunkowo wcześnie. Jest niezwykle interesująca ze względu na bujną przeszłość i swój wyjątkowy charakter portu – stoczni i jednocześnie uzdrowiska – kąpieliska nadmorskiego.

Ziemią słupską władali: królowie polscy, książęta pomorscy, król duński, książęta polscy, król czeski, margrabiowie brandenburscy, Zakon Krzyżacki, elektorowie brandenburscy, królowie pruscy, Niemcy, by w końcu powrócić pod zwierzchnictwo Polski.

Już w V wieku Słowianie zajmują cały nadmorski pas wybrzeża aż za Łabę. Na ziemi słupskiej budują oni grodziska od VII wieku.

Informacja o istnieniu warowni w miejscu ujścia Słupi pochodzi z umowy słupskich radnych ze Świącami z 1337 r. Z tego właśnie pisma pochodzi pierwsza udokumentowana wzmianka o Ustce. Dokument ten stwierdza między innymi, że cały i niepodzielny port Ustka położony po obu stronach rzeki Słupi pod względem prawnym stanowi własność miasta Słupska. Ten stan rzeczy trwał przez pięć i pół wieku.

W okresie tym przez Ustkę wiódł szlak handlowy łączący port morski w Słupsku z innymi portami europejskimi w Niemczech, Anglii, Danii i Szwecji.

W czasie kampanii napoleońskiej Słupsk i Ustka pełniły funkcję garnizonów i zaplecza wojsk francuskich. Od pierwszej ćwierci XIX wieku Ustka była miejscowością letniskową, głównie dla szlachty i okolicznych mieszczan.

Doskonałe warunki klimatyczne i dobre połączenie dylżansem ze Słupskiem spowodowały, że do Ustki zaczęło przybywać coraz więcej kuracjuszy i wczasowiczów, głównie z Pomorza Zachodniego, Berlina, Prus, Wielkopolski, a nawet będącego pod zaborem Królestwa Polskiego. Wydzielono wówczas osobną plażę dla kobiet i dzieci po wschodniej stronie Słupi, osobną dla mężczyzn – po stronie zachodniej. Wybudowano również pierwsze pomosty i kabiny.

W 1878 r. Ustka uzyskała połączenie kolejowe ze Słupskiem, przez co zwiększył się jeszcze bardziej napływ osób odwiedzających tę uzdrowską miejscowość. Wówczas to zaczęła się gwałtownie rozwijać baza usługowa i noclegowa, będąca wynikiem koniunktury, jaka wytworzyła się po wygranej w 1871 r. wojnie Prus nad Francją oraz konsekwencją działalności inwestycyjnej rządu pruskiego. Powstało w owym czasie wiele hoteli, pensjonatów, restauracji, budynków zabiegowych i kąpieliskowych.

Te wszystkie czynniki rozwojowe niewątpliwie miały wpływ na przyznanie Ustce praw miejskich, które otrzymała 22 marca 1935 r.

Pod koniec lat trzydziestych XX wieku planowano rozbudować port usteki. Progresywnie rozwijała się również turystyka, o czym świadczy powstanie w 1939 r. pierwszej prywatnej linii autobusowej łączącej Ustkę ze Słupskiem.

II wojna światowa zahamowała ten rozwój, zrezygnowano także z rozbudowy portu. Na szczęście zawierucha wojenna oszczędziła miasto i do dziś ocalały elementy jego tożsamości w postaci: mola, neogotyckiego kościoła z końca XIX wieku, przyportowego spichlerza służącego niegdyś za magazyn

zbożowy, latarni morskiej z czerwonej licowanej cegły, szachulcowych kamieniczek oraz kilku rybackich chat.

Po wojnie Ustka, tak jak i inne miejscowości ziem odzyskanych, borykała się z szeregiem problemów natury społeczno – gospodarczej, które udało się przezwyciężyć dopiero na początku lat sześćdziesiątych, po czym, zwłaszcza w latach siedemdziesiątych, nastąpił progresywny rozwój miasta.

Investowano w port rybacki, stocznię oraz w bazę turystyczno – uzdrowską, co zaowocowało tym, że Uchwałą Rady Ministrów (Nr 210 z dnia 23 grudnia 1987 r.) dnia 1 stycznia 1988 r. Ustka uzyskała statut miasta uzdrowskiego.

Wpływ na tą decyzję wywarły następujące czynniki:

- właściwości lecznicze klimatu, tzn. działanie bodźców atmosferycznych o zmiennym natężeniu na organizm człowieka, sprzyjające utrzymaniu zdrowia, leczeniu lub łagodzeniu skutków i objawów chorób poprzez różne formy klimatoterapii;
- posiadanie naturalnych surowców leczniczych, tj. wód mineralnych i borowiny;
- spełnienie wymogów określonych w przepisach o ochronie i kształtowaniu środowiska w zakresie dopuszczalnych norm zanieczyszczeń powietrza, natężenia hałasu oraz posiadanie odpowiedniej infrastruktury technicznej, w szczególności zaopatrzenia w wodę, odprowadzania i unieszkodliwiania ścieków, usuwania odpadów, transportu zbiorowego oraz sieci energetycznej.

Przez kilkaset lat w Ustce i okolicach do 1945 r., żyły obok siebie dwie nacje: Kaszubi i Niemcy. Najwięcej było Niemców. Po drugiej wojnie światowej ci ostatni zostali zmuszeni do opuszczenia tych terenów. Miejsce ich zajęła napływowa ludność polska i kaszubska.

Po 1989 r. możliwy jest nieskrępowany powrót do dawnych tradycji poszczególnych grup narodowościowych i etnicznych zamieszkujących Ustkę.

Poszanowanie wspólnej spuścizny historycznej i utożsamianie się z krajobrazem kulturowym, z miejscem będącym małą ojczyzną, jest priorytetem harmonijnego i progresywnego rozwoju Ustki.

Stworzenie poczucia bezpieczeństwa i piękna, a co za tym idzie – dumy z miejsca zamieszkania, jest czynnikiem niezbędnym do przeprowadzenia rewitalizacji i zachowania środowiska kulturowego miasta.

Tym zamierzeniem właśnie ma służyć Gminny Program Opieki nad Zabytkami dla Gminy Miejskiej Ustka. Jest on instrumentem koordynującym politykę przestrzenną miasta w celu ochrony i wyeksponowania dziedzictwa kulturowego oraz określa niezbędne działania organizacyjne i finansowe. Ma również za zadanie podnieść wśród społeczności miasta świadomość potrzeby ochrony środowiska kulturowego.

1.1. CEL OPRACOWANIA GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Gminny programu opieki nad zabytkami sporządza się w celu poprawy stanu zachowania środowiska kulturowego. Dla osiągnięcia tego celu ustala się w nim uwarunkowania organizacyjne i finansowe, jak również edukacyjne i wychowawcze. Działania te służą osiągnięciu efektu w postaci poprawy stanu zachowania środowiska kulturowego, uatrakcyjnienia go pod względem turystycznym oraz pobudzenia przedsiębiorczości i uwrażliwienia społeczeństwa lokalnego na zagrożenia ochrony spuścizny historycznej.

Art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162 poz. 1568) mówi:

W krajowym programie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami określa się w szczególności cele i kierunki działań oraz zadania w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, warunki i sposób finansowania planowanych działań, a także harmonogram ich realizacji.

Zalecenia te stosuje się również do gminnych planów ochrony zabytków, a cele precyzuje art. 87, ust. 2 niniejszej ustawy, w którym czytamy, że wyżej wymieniony program ma na celu w szczególności:

- włączenie problemów ochrony zabytków do systemu zadań strategicznych, wynikających z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju;
- uwzględnienie uwarunkowań ochrony zabytków, w tym krajobrazu kulturowego i dziedzictwa archeologicznego, łącznie z uwarunkowaniami ochrony przyrody i równowagi ekologicznej;
- zahamowanie procesów degradacji i doprowadzenie do poprawy stanu ich zahamowania;
- wyeksponowanie poszczególnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego;
- podejmowanie działań zwiększających atrakcyjność zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych oraz wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami;
- określenie warunków współpracy z właścicielami zabytków, eliminujących sytuacje konfliktowe z wykorzystaniem tych zabytków;
- podejmowanie przedsięwzięć umożliwiających tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami;

1.2. PODSTAWA PRAWNA GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Podstawę prawną opracowania gminnego programu opieki nad zabytkami dla gminy miejskiej Ustka stanowią:

I Rozstrzygnięcia ustawowe:

- a) Art. 7, ust. 1, pkt 9 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), który mówi, że:
Zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy:
kultury, w tym bibliotek gminnych i innych instytucji kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami,
- b) Art. 87 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162 poz. 1568).

W artykule tym czytamy, że:

Ust. 1: Zarząd województwa, powiatu lub wójt (burmistrz, prezydent miasta) sporządza na okres 4 lat odpowiednio wojewódzki, powiatowy lub gminny program opieki nad zabytkami.

Ust. 3: Wojewódzki, powiatowy i gminny program opieki nad zabytkami przyjmuje odpowiednio sejmik województwa, rada powiatu i rada gminy, po uzyskaniu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Ust. 4: Programy, o których mowa w ust. 3, są ogłaszane w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Ust. 5: Z realizacji programów zarząd województwa, powiatu i wójt (burmistrz, prezydent miasta) sporządza, co 2 lata, sprawozdanie, które przedstawia się odpowiednio sejmikowi województwa, radzie powiatu lub radzie gminy.

II Gminna ewidencja zabytków dla gminy miejskiej Ustka.

III Umowa z dnia 13.10.2006 r. Nr GP/4/2006 zlecająca wykonanie Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami dla Gminy Miejskiej Ustka.

2. PODSTAWOWE I ZEWNĘTRZNE UWARUNKOWANIA OCHRONY ZASOBÓW DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

Podstawowe uwarunkowania dla Gminy Miejskiej Ustka określono w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego”, przyjęte uchwałą Rady Miejskiej w Ustce Nr VI/23/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. wraz

ze zm. Nr XII/94/2003 z dnia 25 września 2003 r. oraz Nr XXIX/238/2005 z dnia 7 stycznia 2005 r.

W powyższym studium autorstwa dr inż. arch. Bogny Lipińskiej i mgr Reginy Pernak z zespołem uznano, że spośród uwarunkowań zewnętrznych rozwoju miasta najistotniejsze dla rozwoju jego struktury funkcjonalno – przestrzennej są między innymi:

1. Uwarunkowania zewnętrzne.

Geograficzne położenie Ustki w pasie wybrzeża, w zachodniej części województwa pomorskiego, bezpośrednio nad morzem u ujścia Słupi, około 17 km od Słupska, decyduje o głównych uwarunkowaniach funkcjonalnych i przestrzennych miasta, w tym ponadlokalnych.

1.1. Uwarunkowania międzynarodowe i krajowe.

1. Ustka położona jest w ważnym z punktu widzenia ochrony środowiska przyrodniczego obszarze tzw. "Zielonym Pierścieniu Bałtyku" o cennych elementach w skali Europy (obszar węzłowy o znaczeniu międzynarodowym), wskazanym do szczególnej ochrony;
 2. Przyjęta Koncepcja Polityki Przestrzennej Zagospodarowania Przestrzennego "Polska 2000" – zakładająca równowagę rozwoju i przestrzennego zagospodarowania poprzez uwzględnienie kryteriów efektywności, ale i kryteriów społecznej akceptacji, w oparciu o ekorozwój, kształtowanie ładu przestrzennego, z podkreśleniem historycznie ukształtowanych struktur przestrzennych. Zakłada się współdziałanie w tych procesach wszystkich podmiotów i szczebli planowania, najważniejszą rolę ma jednak samorząd;
 3. W zagospodarowaniu przestrzennym należy skupić się na przemianach strukturalnych, stopniowej likwidacji zagrożeń ekologicznych, poprawie jakości funkcjonowania struktur i systemów miejskich, w tym infrastruktury technicznej;
 4. Główne ogniwa rozwoju to większe ośrodki regionalne, aglomeracje, regiony węzłowe wokół większego ośrodka (dla Ustki – ważny przede wszystkim Słupsk);
 5. Strefa Wybrzeża w Koncepcji Polityki Przestrzennego Zagospodarowania Kraju to strefa najwyższych szans rozwojowych, przyspieszonego rozwoju stymulowanego przez procesy integracyjne Polski z UE i koncentracji kapitału konkurencyjnego w skali europejskiej; najbliższy Ustki silny ośrodek rozwojowy – poza Słupskiem – Aglomeracja Trójmiejska;
 6. Ustka położona jest w cennym przyrodniczo obszarze, z charakterystycznymi dla wybrzeża krajobrazami i formami przyrody, stanowiącymi część Koncepcji Krajowej Sieci Ekologicznej ECONET – Polska – brzeg morski, plaże, wydmy, klify, jeziora przybrzeżne, nadmorskie bory bazyńowe, ostoje ptaków, wielkopowierzchniowe torfowiska wysokie itp., dodatkowo Dolina Słupi stanowi krajowy korytarz ekologiczny, łączący Wybrzeże Bałtyku z Pojezierzem Kaszubskim;
 7. Port w Ustce zaliczony jest do portów podstawowych "sieci portów jachtowych polskiego wybrzeża", ważnych dla środkowego wybrzeża Morza Bałtyckiego. Ustka bierze udział w realizacji opracowania – projektu SUPORTNET – Sustainable Spatial Development with a NETwork of PORTs for Boat Tourism in the Baltic Sea Region (Zrównoważony rozwój przestrzenny z uwzględnieniem sieci portów dla turystyki wodnej w rejonie Morza Bałtyckiego), wraz z takimi gminami jak Dziwnów, Trzebiatów, Mielno, Darłowo, Władysławowo, Hel, Kosakowo, Gdynia, Sopot, Stegna, Krynica Morska.
- ##### 1.2. Uwarunkowania regionalne.
1. Położenie Ustki w pasie strefy wybrzeża decyduje o predyspozycjach do rozwoju gospodarki morskiej, turystyki i rekreacji oraz lecznictwa uzdrowiskowego (opartego o klimat, borowiny, solanki). Ustka leży w obszarze uznanym

za wymagający najbardziej aktywnych polityk regionalnych w zakresie dóbr kultury, w strefie aktywizacji działań związanych z rozwojem funkcji turystycznych i uzdrowiskowych (m.in. także obszar gminy wiejskiej aż do Słowińskiego Parku Narodowego), a także w strefie wymagającej najbardziej aktywnej ochrony brzegu morskiego (klif podlegający abrazyj);

2. Ustka stanowi w strukturze osadniczej województwa ponadlokalny ośrodek rozwoju, z funkcjami o znaczeniu krajowym. Poza funkcją turystyczną i uzdrowiskową duży udział mają funkcje związane z gospodarką morską.
3. Z Ustką wiążą się następujące ciągi komunikacyjne o znaczeniu ponadlokalnym: droga wojewódzka DW 21 Słupsk – Ustka (dalej droga krajowa DK21 Słupsk – Szczecinek, łącząca tereny nadmorskie z południem Polski), droga wojewódzka DW 203 Koszalin – Darłowo – Ustka i powiatowa DP39127 Gąbino – Objazda – Ustka – stanowiące fragment samochodowej nadmorskiej trasy turystycznej, droga powiatowa DP 39109 Duninowo – Modlinek – Ustka, droga powiatowa DP 39124 Światopelcz – Charnowo – Wodnica – biegnąca przy południowo – zachodnim fragmencie granicy miasta, drugorzędna linia kolejowa znaczenia regionalnego, państwowego (ze względu na czynniki gospodarcze, społeczne, obronne lub ekologiczne);
4. W Ustce funkcjonuje port morski oraz morskie przejście graniczne osobowo – towarowe;
5. Na terenie miasta i w najbliższym jego otoczeniu leżą tereny wojskowe. Orientacyjny zasięg oddziaływania terenów wojskowych obejmuje zachodni skraj miasta (obszar leśny);
6. Przez obszar miasta Ustka przebiega projektowana nadmorska ścieżka rowerowa "Hanzeatycka" Darłowo – Ustka – Łeba oraz regionalna Słupsk – Ustka – "Dolina Słupi" oraz Ustka – Rowy – "Jantar". Obecna droga powiatowa DP39127 – Koszalin – Darłowo – Ustka planowana jest do modernizacji i do podniesienia jej parametrów technicznych jak dla drogi wojewódzkiej;
7. Infrastruktura techniczna o znaczeniu ponadlokalnym na terenie Ustki i w najbliższym otoczeniu to:
 - linia energetyczna 110 kV Słupsk – Ustka i Ustka – Darłowo;
 - gazociąg wysokiego ciśnienia Słupsk – Ustka ze stacją redukcyjno – pomiarową I stopnia;
 - kabel telekomunikacyjny dalekosiężny Słupsk – Ustka – Wicko oraz Ustka – Darłowo;
 - kabel przesyłowy wysokiego napięcia Ustka – Skandynawia WN 450 kV prądu stałego 9 (w gminie wiejskiej);
 - urządzenia telekomunikacyjne – projektowany światłowód wewnątrz wojewódzkiego Słupsk – Ustka – Smołdzino i Słupsk – Postomino.
8. Środowisko Kulturowe. Ustka położona jest w tzw. nadmorskim obszarze krajobrazowo – kulturowym (na północ od szlaku komunikacyjnego Szczecin – Gdańsk) bogatym w zabytki architektoniczne oraz archeologiczne, usytuowane w atrakcyjnym krajobrazie przyrodniczym. W mieście występuje znacząca ilość obiektów wpisanych do rejestru zabytków i cennych obiektów znajdujących się w ewidencji konserwatorskiej (pojedyncze budynki z II połowy XVIII wieku, molo z 1800 – 1899, budynki przemysłowe, latarnia morska, obiekt sakralny, zabytkowy cmentarz itd.). Ustka ma zachowany zabytkowy układ urbanistyczny – osady rybackiej. W opracowaniach regionalnych podkreśla się, że zachowany układ urbanistyczny starej Ustki ma wybitne walory dziedzictwa kulturowego o znaczeniu regionalnym. Na terenie miasta występują strefy ochrony archeologicznej.
9. Środowisko przyrodnicze. Ustka położona jest w atrak-

cyjnym fragmencie wybrzeża – na Wybrzeżu Słowińskim, zawierającym się w obszarze funkcjonalnym „Zielony Pierścień Bałtyku”, o znaczeniu krajowym i międzynarodowym, z charakterystycznymi dla Wybrzeża formami krajobrazu i elementami przyrody ożywionej, wskazanymi do ochrony. Stanowią one elementy istotne dla ochrony najatrakcyjniejszych obszarów według Koncepcji Krajowej Sieci Ekologicznej ECONET – Polska;

Dolina Słupi – to dodatkowo cenny element przyrodniczo – krajobrazowy (liczne zakola, starorzecza, fragmenty lasu bukowego na zboczach) stanowiący według ECONET – Polska krajowy korytarz ekologiczny.

Inne formy ochrony występujące na terenie miasta to: rezerwat przyrody „Buczyna nad Słupią” (od 1987 r.) oraz zespół przyrodniczo – krajobrazowy „Ostoja łabędzi” (od 1994 – na podstawie Uchwały Rady Miejskiej z 18 marca 2004 r., Nr II/10/94).

W sąsiedztwie miasta funkcjonują 2 obszary chronionego krajobrazu – OCHK „Na wschód od Ustki” o OCHK „Na zachód od Ustki”.

10. Walory uzdrowiskowe Ustki oparte są o warunki klimatyczne oraz złoża surowców leczniczych – borowiny i wody mineralnej. Dla złóż tych ustanowiono tereny górnicze „Ustka” i „Ustka I”. Uzdrowisko działa jako statutowe,

ustanowiono na terenie miasta obszary ochronne – tzw. strefy uzdrowiskowe A,B,C. Dla terenów górniczych występujących na obszarze miasta Ustka zapisano w opracowaniach regionalnych postulat rezerwowania ich na cele eksploatacji i ochrony przed wprowadzeniem innych funkcji, przy czym wykonanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obszarów górniczych powinno być nadzorowane i finansowane przez organa państwowe – np.: poprzez wpis na listę zadań rządowych.

2.1. RELACJE GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI USTKI Z OPRACOWANIAM WYKONANYMI NA POZIOMIE WOJEWÓDZTWA: STRATEGIĄ ROZWOJU I PLANEM ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

2.1.1. RELACJE GMINNEGO PROGRAMU OCHRONY ZABYTKÓW ZE STRATEGIĄ ROZWOJU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Strategia rozwoju województwa pomorskiego obejmuje 14 celów strategicznych ujętych w ramach 3 priorytetów. Cele strategiczne mają charakter ogólny i określają pożądane stany lub procesy. Są one doprecyzowane poprzez opis kierunków działań.

KONKURENCYJNOŚĆ	SPÓJNOŚĆ	DOSTĘPNOŚĆ
1. Lepsze warunki dla przedsiębiorczości i innowacji	1. Wzrost zatrudnienia i mobilności zawodowej	1. Efektywny i bezpieczny system transportowy
2. Wysoki poziom edukacji i nauki	2. Silne, zdrowe i zintegrowane społeczeństwo	2. Poprawa funkcjonowania systemów infrastruktury technicznej i teleinformatycznej
3. Rozwój gospodarki wykorzystującej specyficzne zasoby regionalne	3. Rozwój społeczeństwa obywatelskiego	3. Lepszy dostęp do infrastruktury społecznej, zwłaszcza na obszarach strukturalnie słabych
4. Efektywna sfera publiczna	4. Kształtowanie procesów społecznych i przestrzennych dla poprawy jakości życia	4. Zachowanie i poprawa stanu środowiska przyrodniczego
5. Silna pozycja i powiązania Obszaru Metropolitalnego Trójmiasta w układzie ponadregionalnym, głównie bałtyckim	5. Wzmacnianie subregionalnych ośrodków rozwojowych	

Do potrzeb niniejszego opracowania wybrano następujące priorytety i kierunki działań:

Priorytet I. KONKURENCYJNOŚĆ

Oddziaływanie na silną i trwałą pozycję regionu w skali europejskiej poprzez: rozwój przedsiębiorczości, innowacji i nowych technologii; budowę aktywnego społeczeństwa opartego na wiedzy; poprawę atrakcyjności osiedleńczej, inwestycyjnej i turystycznej.

Cel strategiczny 3

Rozwój gospodarki wykorzystującej specyficzne zasoby regionalne.

Opis wybranych kierunków działań:

- wspieranie rozwoju oferty specyficznych dla regionu produktów rzemiosła, w szczególności w oparciu o wykorzystanie zasobów naturalnych województwa;
- wykorzystywanie sprzyjających warunków glebowo – przyrodniczych dla rozwoju nowoczesnego rolnictwa, w tym promocja postępu biologicznego i technologicznego, z wyłączeniem produkcji roślin genetycznie modyfikowanych;

- kreowanie i wspieranie rozwoju regionalnych i tradycyjnych produktów żywnościowych oraz innych marek regionalnych;

- ochrona dziedzictwa historycznego, kulturowego i przyrodniczego sprzyjająca jego racjonalnemu wykorzystaniu w rozwoju społeczno – gospodarczym, w tym m.in. wspieranie rozwoju regionalnych przemysłów kultury oraz regionalnych produktów turystycznych;

- budowa i modernizacja infrastruktury turystycznej i uzdrowiskowej, podnoszenie jakości usług turystycznych, poszerzanie partnerstwa i współpracy w turystyce oraz rozwój zintegrowanego systemu promocji i informacji turystycznej.

Cel strategiczny 4

Efektywna sfera publiczna.

Opis wybranych kierunków działań:

- tworzenie warunków dla wzrostu efektywności kontaktów gospodarczych, społecznych, kulturalnych i politycznych z instytucjami zewnętrznymi w Polsce i zagranicą, zwłaszcza w Regionie Morza Bałtyckiego;

- 2) kreowanie spójnego wizerunku województwa pomorskiego na podstawie systemu zintegrowanej komunikacji marketingowej.

Priorytet II. SPÓJNOŚĆ

Oddziaływanie na zmniejszenie różnicowań wewnątrz województwa w poziomie rozwoju społecznego, gospodarczego i przestrzennego.

Cel strategiczny 3

Rozwój społeczeństwa obywatelskiego.

Opis kierunków działań:

- 1) aktywizacja, wzmocnianie potencjału i stymulowanie powstawania sieciowych struktur organizacji pozarządowych;
- 2) tworzenie warunków dla rozwoju dialogu społecznego między wszystkimi partnerami zaangażowanymi w rozwój społeczno – gospodarczy regionu;
- 3) umacnianie partnerstwa organizacji pozarządowych i samorządu terytorialnego dla skutecznej realizacji zadań publicznych, a także wspieranie wzrostu zaangażowania obywatelskiego w życiu publicznym;
- 4) promocja postaw obywatelskich i działalności prospołecznej;
- 5) wpieranie działań służących umacnianiu różnorodności i tożsamości regionalnej, utrwalanie dziedzictwa Kaszub, Kociewia, Powiśla i Żuław oraz innych części regionu, pielęgnacja i rozwój języka kaszubskiego i lokalnych dialektów, a także pielęgnowanie tradycji morskich i historycznych, w tym solidarnościowych;
- 6) wspieranie rozwoju kultury i poprawa dostępności mieszkańców regionu do oferty kulturalnej.

Cel strategiczny 4

Kształtowanie procesów społecznych i przestrzennych dla poprawy jakości życia.

Opis wybranych kierunków działań:

- 1) rewitalizacja obszarów regresu społeczno – gospodarczego, zdegradowanych obszarów miejskich, przemysłowych i powojennych, osiedli popegeerowskich, obszarów cennych kulturowo oraz obszarów zdegradowanych przyrodniczo;
- 2) wspieranie kompleksowej odnowy wsi pomorskiej;
- 3) wspieranie tworzenia optymalnych warunków zaspokajania potrzeb mieszkaniowych, m.in. dla poprawy mobilności przestrzennej mieszkańców.

Priorytet III. DOSTĘPNOŚĆ

Zapewnienie mobilności ludzi, dostępności usług oraz sprawnego i bezpiecznego przepływu towarów, informacji, wiedzy i energii dzięki efektywnie funkcjonującej infrastrukturze, z poszanowaniem zasobów i walorów środowiska.

Cel strategiczny 3

Lepszy dostęp do infrastruktury społecznej, zwłaszcza na obszarach strukturalnie słabych.

Opis wybranych kierunków działań

- 1) poprawa dostępu do infrastruktury edukacyjnej umożliwiająca wzrost jakości kształcenia, a także obejmująca skoordynowany rozwój bazy sportowo – rekreacyjnej;
- 2) modernizacja wyposażenia i wspieranie działalności instytucji kultury, w tym także tworzenie warunków dla ośrodków integracji i aktywizacji społeczności lokalnych;
- 3) wsparcie funkcjonowania i rozwoju zintegrowanych systemów informacyjnych w obszarach: administracji publicznej, edukacji, rynku pracy, kultury, zdrowia, pomocy społecznej.

Cel strategiczny 4

Zachowanie i poprawa stanu środowiska przyrodniczego.

Opis kierunków działań

- 1) zmniejszenie poziomu zanieczyszczenia środowiska oraz negatywnych oddziaływań na środowisko, w tym na wody podziemne i powierzchniowe, a także na powietrze atmosferyczne;
- 2) wzmocnienie zwartości i ciągłości przestrzennej systemu obszarów chronionych województwa; poprawa zwartości przestrzennej lasów; ochrona środowiska morskiego;
- 3) ochrona różnorodności biologicznej, w tym realizacja przedsięwzięć związanych z ustanowieniem obszarów sieci NATURA 2000.

Korzyści wynikające z ww. wyznaczników dla Gminy Miejskiej Ustka:

- 1) wzrost świadomości, uwrażliwienie i akceptacja społeczna w sferze ochrony środowiska kulturowego;
- 2) konsolidacja i identyfikacja z „małą ojczyzną” wielokulturowego społeczeństwa;
- 3) zahamowanie degradacji i poprawa estetyczna środowiska kulturowego;
- 4) poprawa infrastruktury komunikacyjnej i technicznej w celu poprawienia dostępności;
- 5) rewitalizacja centrum miasta, przez co zwiększy się atrakcyjność turystyczna generująca ożywienie gospodarcze i nowe miejsca pracy;
- 6) zwiększenie standardu mieszkaniowego;
- 7) stworzenie środowiska przyjaznego człowiekowi;
- 8) wzrost znaczenia Ustki w regionie;
- 9) zwiększenie atrakcyjności krajobrazowej i przyrodniczej regionu;
- 10) zainteresowanie gminą inwestorów wewnętrznych i zewnętrznych.

2.1.2. RELACJE GMINNEGO PROGRAMU OCHRONY ZABYTKÓW Z PLANEM ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego jest elementem regionalnego planowania strategicznego. Stanowi on podstawowe narzędzie równoważenia różnych sfer rozwoju województwa w przestrzeni a jednocześnie służy konkretyzacji przestrzennej celów sformułowanych w strategii rozwoju województwa pomorskiego i określa uwarunkowania przestrzenne do formułowanych programów rozwoju.

Plan zakłada, że dążenie do wykorzystania cech położenia województwa w regionie bałtyckim oraz jego walorów przyrodniczych i kulturowych w nowej strukturze przestrzeni polskiej i europejskiej będzie tworzyć szanse na:

1. pobudzanie rozwoju społeczno – gospodarczego przez intensyfikację współpracy międzynarodowej zarówno w skali regionalnej i lokalnej oraz poszczególnych podmiotów w celu zwiększania konkurencyjności na wielu rynkach;
2. rewitalizację ekologiczną obszarów o niskich wartościach i utrwalenie ochrony ich zasobów przez kształtowanie i umacnianie międzynarodowego systemu ochrony ekologicznej i zwiększenia efektywnego wsparcia kapitałowego i technologicznego;
3. zachowanie specyficznych wartości regionalnych i wzbogacenie różnorodności kulturowej wspólnoty europejskiej i narodowej;
4. umacnianie bezpieczeństwa przez kształtowanie ponadnarodowych i międzyregionalnych układów równowagi i współzależności różnych interesów.

Naczelny cel polityki zagospodarowania przestrzennego, to: kształtowanie harmonijnej struktury funkcjonalno – przestrzennej województwa, sprzyjającej zrównoważonemu wykorzystywaniu cech, zasobów i walorów przestrzeni z rozwojem gospodarczym, wzrostem poziomu i jakości życia

oraz trwałym zachowaniem wartości środowiska dla potrzeb obecnego i przyszłych pokoleń.

Zasadniczym kierunkiem polityki przestrzennego zagospodarowania województwa jest:

kształtowanie struktur przestrzennych warunkujących dynamizację rozwoju przez aktywne inicjowanie i wspomaganie przedsięwzięć społeczno – gospodarczych samorządów lokalnych, podmiotów publicznych i kapitału prywatnego lokalizowanych w przestrzeni województwa pomorskiego.

Cele główne zagospodarowania przestrzennego województwa:

1. Powiązanie z europejskim, w tym bałtyckim systemem gospodarki przestrzennej;
2. Wzrost konkurencyjności Pomorza i efektywności gospodarowania w przestrzeni;
3. Osiągnięcie jakości życia (standardu cywilizacyjnego) mieszkańców zachodniej części europy bałtyckiej;
4. Zahamowanie dewaloryzacji środowiska oraz ochrona jego struktury i wartości;
5. Podwyższenie walorów obronnych i odporności na skutki awarii i klęsk żywiołowych.

Kształtowanie ładu przestrzennego jest elementem spinającym następujący system celów:

1. kształtowanie mechanizmów generujących efektywny ekonomicznie rozwój społeczno – gospodarczy;
2. systematyczna i społecznie odczuwalna poprawa standardu cywilizacyjnego;
3. ochrona i racjonalne kształtowanie środowiska przyrodniczego;
4. ochrona dziedzictwa kulturowego;
5. podnoszenie bezpieczeństwa w regionie i jego obywateli.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego precyzuje główne cele polityki przestrzennej województwa. Są nimi:

1. pielęgnowanie polskości oraz rozwój i kształtowanie świadomości narodowej, obywatelskiej i kulturowej mieszkańców, a także pielęgnowanie i rozwijanie tożsamości lokalnej;
2. pobudzanie aktywności gospodarczej;
3. podnoszenie poziomu konkurencyjności i innowacyjności gospodarki województwa;
4. zachowanie wartości środowiska kulturowego i przyrodniczego przy uwzględnieniu potrzeb przyszłych pokoleń;
5. kształtowanie i utrzymanie ładu przestrzennego.

Cele polityki przestrzennej w stosunku do ochrony zasobów i walorów środowiska kulturowego:

1. Wspieranie różnorodności kulturowej regionu;
2. Zachowanie dziedzictwa historycznego

Plan zakłada:

1. uwzględnianie problematyki ochrony zasobów dziedzictwa kulturowego województwa w opracowaniach planistycznych sporządzanych na szczeblach lokalnych;
2. realizowanie i wspieranie inwestycji bezpośrednio chroniących wartości kultury, w pierwszej kolejności w rejonach najbardziej atrakcyjnych i najintensywniej wykorzystywanych turystycznie (pas nadmorski, strefa pojezierna);
3. prowadzenie działań rewaloryzacyjnych pod kątem tworzenia atrakcyjnych ofert inwestycyjnych o charakterze kulturotwórczym, społecznym i gospodarczym; funkcjonowanie tych ofert powinno sprzyjać utrzymaniu i wspomaganiu zasobów środowiska kulturowego, jednocześnie nie może powodować jego zagrożeń.

Zasadnicze kierunki rozwoju w zakresie dziedzictwa kulturowego to utrwalenie wielokulturowej tożsamości historycznej regionu z zachowaniem lokalnych odrębności oraz wyko-

rzystanie zasobów dziedzictwa kulturowego jako ważnego elementu rozwoju gospodarczego i promocji województwa.

W kategorii planowania regionalnego problematykę ochrony zasobów dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego, sformułowano kierunki polityki przestrzennej, z których najistotniejsze dla Gminnego Programu Ochrony Zabytków Ustki, są:

- usystematyzowanie istniejących opracowań dotyczących między innymi środowiska kulturowego na fragmentach byłych województw włączonych w granice nowego regionu, dokonania ich oceny według jednolitych kryteriów oraz uzupełniania braków;
- ochrona i zachowanie krajobrazu kulturowego o najcenniejszych walorach kulturowych i krajobrazowych województwa poprzez ustalenie form ochrony;
- prowadzenie działań organizacyjnych, promocyjnych i badawczych pod kątem podniesienia świadomości społecznej w zakresie znaczenia i wartości obiektów kulturowych oraz zasad i metod ich konserwacji, a także późniejszego ich użytkowania;
- wspieranie działań służących umacnianiu tożsamości regionalnej z zachowaniem różnorodności tradycji, dorobku i dziedzictwa historycznego kaszubskiego, kociewskiego, żuławskiego i innych;
- ochrona tożsamości kulturowej miejsca (miejscowości, regionu) – objęcie ochroną obszarów zabudowy w sąsiedztwie wartościowych zespołów przestrzennych i ich rekompozycja przestrzenna, pozwalająca na wyeksponowanie wartościowych cech zespołów;
- pielęgnowanie walorów krajobrazów historycznych regionu (Kaszub, Kociewia, Żuław, Powiśla, Borów Tucholskich, ziemi słowińskiej, ziemi lęborskiej i strefy przymorskiej);
- monitorowanie procesu przemian środowiska kulturowego;
- łączenie ochrony środowiska kulturowego z ochroną środowiska przyrodniczego poprzez ochronę krajobrazu naturalnego związanego przestrzennie z historycznym założeniem architektonicznym, zachowanie i odtwarzanie dawnych układów i funkcji terenów zielonych w ich pierwotnym kształcie wraz z infrastrukturą, rewaloryzację parków pod kątem zwiększenia ich atrakcyjności jako miejsc wypoczynku;
- zachowanie, udostępnianie i zagospodarowanie stanowisk archeologicznych o zachowanych formach krajobrazowych w celach naukowych, dydaktycznych oraz turystycznych;
- zachowanie i ochrona pradziejowych i wczesnośredniowiecznych mikroregionów osadniczych archeologicznego środowiska kulturowego;
- zachowanie i ochrona grodzisk;
- zachowanie, ochrona rewaloryzacja historycznych układów przestrzennych pomorskich miast poprzez: opracowanie programów kompleksowej rewaloryzacji zespołów staromiejskich z zachowaniem wszelkich wymogów konserwatorskich oraz programów zagospodarowania tych obszarów zapewniającym im jednocześnie ochronę przed uciążliwością ze strony działalności gospodarczej oraz eksponowanie i odtwarzanie w sylwetkach miejscowości dominant architektonicznych, takich jak wieże kościołów, klasztorów, zamków, ratuszy;
- zachowanie historycznych układów osadniczych oraz ich związków z drogami lądowymi i wodnymi;
- przeciwdziałanie bezplanowej, chaotycznej parcelacji terenu szczególnie na Kaszubach;
- zachowanie i ochrona miejsc historycznych;
- uporządkowanie struktury własnościowej obiektów zabytkowych – pozyskiwanie nowych opiekunów, za-

- rządców i właścicieli dających gwarancję właściwego ich użytkowania, w tym również ratowanie zdewastowanych obiektów przez przekazanie ich stowarzyszeniom i fundacjom oraz innym organizacjom i towarzystwom, mającym w swoim profilu działalność w obszarze kultury i sztuki; kontrolowanie procesu prywatyzacji obiektów zabytkowych;
- kompleksową rewaloryzację obiektów i zespołów zabytkowych włączonych do stref konserwatorskich;
 - przystosowanie obiektów zabytkowych do nowych funkcji;
 - zachowanie i ochrona domów podcieniowych, zagród holenderskich, domów rybackich i letniskowych, tradycyjnych obiektów wiejskiego budownictwa, architektury kurortowej w Sopocie, Krynicy Morskiej, Łebie, Ustce, dworów i pałaców z zespołami parkowymi i folwarcznymi szczególnie w północno – zachodniej i południowo – wschodniej części województwa, architektury sakralnej – kościołów i kapliczek i krzyży przydrożnych, cmentarzy różnych wyznań;
 - propagowanie tradycyjnych form architektury wiejskiej (w zakresie bryły, detalu architektonicznego i materiałów wykończeniowych, opracowanie wzornika projektów architektonicznych opartych na wzorach zabudowy tradycyjnej);
 - rygorystyczne egzekwowanie zaleceń konserwatorskich i prawidłowości w procesach rewaloryzacji obiektów zabytkowych;
 - zachowanie i ochrona obiektów hydrotechnicznych, drogowych, kolejowych;
 - zachowanie i ochrona zabytków techniki: mostów drogowych i kolejowych, obiektów hydrotechnicznych, wiatraków i młynów, kolejki wąskotorowej i zakładów przemysłowych, zabudowań i urządzeń technicznych elektrowni wodnych, młynów wodnych, relikwów hut szkła, architektury portowej i morskiej (statki i inne jednostki pływające). Odstępstwa od tej zasady mogą dotyczyć jedynie obiektów stanowiących elementy podlegających niezbędnej modernizacji systemów komunikacyjnych;
 - ochrona i rewaloryzacja starych układów ruralistycznych oraz części wsi – decydujących o zachowaniu walorów krajobrazowych;
 - ekspozycja wsi o wybitnych walorach krajobrazowych rekonstrukcja, restylizacja i uporządkowanie zabudowy wsi oraz ośrodków miejskich;
 - zachowanie i utworzenie warunków ekspozycji panoram widokowych z tras komunikacyjnych na szczególnie interesujące obiekty krajobrazowe (naturalne i architektoniczne);
 - wprowadzanie zieleni w otoczeniu osiedli i obiektów rekreacyjnych w zakresie podnoszącym walory krajobrazu (maskowanie zespołów obiektów);
 - likwidacja bądź neutralizacja widokowa wszelkich elementów obniżających walory krajobrazowe;
 - ochrona tradycyjnych form zabudowy i zagospodarowania działki na obszarach o czytelnej tożsamości kulturowej;
 - egzekwowanie dla projektów budów, rozbudów i przebudów realizacji ocen skutków dla krajobrazu w ramach raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
 - określanie w miejscowych dokumentach planistycznych zasad zagospodarowania punktów widokowych i ochrony panoram widokowych;
 - ochrona istniejących panoram widokowych – w tym zakaz wnoszenia budynków i budowli przesłaniających

ekspozycję krajobrazową z punktów widokowych oraz wprowadzania zieleni wysokiej;

- rewaloryzacja zagospodarowania urządzonych punktów widokowych i ich otoczenia, uczytelnienie (odtworzenie) panoram widokowych i ochrona ekspozycji.

Korzyści wynikające z ww. wyznaczników dla Gminy Miejskiej Ustka:

1. kształtowanie mechanizmów generujących efektywny ekonomicznie rozwój społeczno – gospodarczy;
2. dostępność Ustki dla potencjalnych inwestorów;
3. wyróżnienie ziemi słupskiej, w skład której wchodzi Ustka, jako obszaru o wysokich walorach dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego;
4. utworzenie parku kulturowego obszaru ziemi słupskiej (pas nadmorski);
5. predestynowanie do utworzenia parku kulturowego (Park Kulturowy Miasta Ustki) pasu nadmorskiego i miasta uzdrowiskowego;
6. ochrona przed degradacją środowiska kulturalnego i przyrodniczego gminy miejskiej;
7. rewaloryzacja zabytków, architektonicznych oraz ich prawna ochrona;
8. ochrona i rewaloryzacja parków i cmentarzy;
9. wyeksponowanie walorów kulturowych, krajobrazowych i uzdrowiskowych.

2.2. STRATEGICZNE CELE POLITYKI PAŃSTWA W SFERZE OCHRONY ZABYTKÓW

Wstąpienie Polski do struktur Unii Europejskiej stworzyło szansę wprowadzenia w różnych dziedzinach życia publicznego, w tym i kultury – długookresowego planowania, w tym planowania strategicznego. Bardzo ważnym elementem takiego planowania jest wyznaczenie zadania i konstruowanie priorytetów do realizacji krótko i długofalowych.

Ramy dla nowoczesnego mecenatu państwa w sferze kultury, ale przede wszystkim – dla nowoczesnej polityki kulturalnej państwa, funkcjonującej w warunkach rynkowych, a także wspólnoty Polski z Unią Europejską wyznacza dokument tworzący Narodową Strategię Rozwoju Kultury na lata 2004–2013. Przeprowadzona została w nim wnikliwa analiza prawna, ekonomiczna, instytucjonalna i organizacyjna sfery kultury.

W celu wdrożenia tej strategii w dziedzinie ochrony zabytków w Ministerstwie Kultury opracowano Narodowy Program Kultury „Ochrona zabytków i dziedzictwa kulturowego na lata 2004 – 2013”.

Najistotniejszym osiągnięciem tego programu jest zmiana filozofii pasywnej na aktywną w odniesieniu do działań wobec dziedzictwa kulturowego. Wzbogacono go również o ekonomiczne mechanizmy nadające sens skuteczności w podejściu do ochrony zabytków.

W dokumencie tym wśród najważniejszych celów strategicznych państwa w zakresie ochrony zabytków uznano w pierwszej kolejności:

- przygotowanie skutecznego systemu prawnego – finansowego wspierania ochrony i opieki nad zabytkami;
- podjęcie prac nad kompleksowym systemem edukacji na rzecz dziedzictwa;
- poszukiwanie instrumentów wzmacniających efekty działalności służby konserwatorskiej;
- ograniczenia uznaniowości konserwatorów poprzez nałożenie na nich odpowiedzialności za niezgodne z prawem postępowanie.

Celem strategicznym programu jest intensyfikacja ochrony i upowszechniania dziedzictwa kulturowego, w tym szczególnie kompleksowa poprawa stanu zabytków nieruchomych.

Celami częściowymi programu są:

- poprawa warunków instytucjonalnych, prawnych i or-

ganizacyjnych w sferze dokumentacji i ochrony zabytków;

- kompleksowa rewaloryzacja zabytków i ich adaptacja na cele kulturalne, turystyczne, edukacyjne, rekreacyjne i inne cele społeczne;
- zwiększenie roli zabytków w rozwoju turystyki i przedsiębiorczości poprzez tworzenie zintegrowanych narodowych produktów turystycznych;
- promocja polskiego dziedzictwa kulturowego w Polsce i za granicą, w szczególności za pomocą narzędzi społeczeństwa informacyjnego;
- rozwój zasobów ludzkich oraz podnoszenie świadomości społecznej w sferze ochrony dziedzictwa kulturowego;
- tworzenie warunków dla rozwoju i ochrony dziedzictwa kultury ludowej;
- zabezpieczenie zabytków przed nielegalnym wywozem zagranicę.

Podprogramy, priorytety i działania Narodowego Programu Kultury „Ochrona Zabytków i Dziedzictwa Kulturowego”

PRIORYTET 1

Aktywne zarządzanie zasobem stanowiącym materialne dziedzictwo kulturowe.

Działania realizowane w ramach tego priorytetu mają na celu materialną poprawę stanu zabytków, ich adaptację i rewitalizację oraz zwiększenie dostępności do nich mieszkańców, turystów i inwestorów. Realizacja działań pozwoli na zwiększenie atrakcyjności regionów, a także wykorzystanie przez nie potencjału związanego z posiadanym dziedzictwem kulturowym.

Działanie 1.1.

Budowa nowoczesnych rozwiązań organizacyjno – finansowych w sferze ochrony zabytków.

Głównym celem działania jest dostosowanie sfery ochrony zabytków do rzeczywistości gospodarczej.

Celami częściowymi są:

1. Poprawa warunków instytucjonalnych, prawnych i organizacyjnych w sferze dokumentacji i ochrony zabytków.
2. Wzmocnienie roli ośrodków dokumentacji zabytków.
3. Zrównoważone „urynkowanie zabytków”.
4. Wykształcenie zachęt dla przedsiębiorców i osób fizycznych do inwestowania w zabytki.

Działanie 1.2.

Kompleksowa rewaloryzacja zabytków i ich adaptacja na cele kulturalne, turystyczne, edukacyjne, rekreacyjne i inne cele społeczne.

Działanie to objęło dwa projekty:

1. Program „Polskie regiony w europejskiej przestrzeni kulturowej”.
2. Program: „Promesa Ministra Kultury”.

PRIORYTET 2

Edukacja i administracja na rzecz dziedzictwa kulturowego.

Działanie 2.1.

Rozwój zasobów ludzkich oraz podnoszenie świadomości społecznej w sferze ochrony dziedzictwa kulturowego

Działanie będzie realizowane poprzez:

- podnoszenie wykształcenia kadr zatrudnionych w sferze ochrony dziedzictwa kulturowego;
- podnoszenie zainteresowania społeczeństwa problematyką ochrony zabytków;
- powołanie zespołu naukowego zajmującego się badaniami naukowymi z sferze wpływu zachowania i rewaloryzacji dziedzictwa kulturowego na rozwój społeczno – ekonomiczny regionów;
- promowanie zachowania dziedzictwa kulturowego wsi poprzez aktywizację społeczności wiejskich (realizacja programu „Ochrona ginących zawodów”).

Działanie 2.2.

Ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego przed nielegalnym wwozem, wywozem i przewozem przez granice Działanie będzie realizowane poprzez wdrożenie programu „Absent Patrymonium”.

Program przewiduje budowę sieci informacji wirtualnej o zabytkach wywożonych i zaginionych.

2.3. KRAJOWE UWARUNKOWANIA FORMALNO – PRAWNE I INSTYTUCJONALNE FUNKCJONOWANIA OCHRONY ZABYTEKÓW

Uregulowania prawne dotyczące ochrony zabytków i opieki nad zabytkami znajdują się głównie w następujących ustawach:

1. ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U., Nr 162, poz. 1568);
2. ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62 poz. 627 i Nr 115 poz. 1229 z późn. zm.);
3. ustawie z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2001 r., Nr 99, poz. 1079, Nr 100, poz. 1085, Nr 110, poz. 1189 i Nr 145, poz. 1623 z późn. zm.);
4. ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r., Nr 46, poz. 543 z późn. zm.);
5. ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717);
6. ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2000 r., Nr 106, poz. 1126, Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268 z późn. zm.);
7. ustawie z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2001 r., Nr 13, poz. 123, z 2002 r. Nr 41, poz. 364, z 2003 r. Nr 96, poz. 874, Nr 162, poz. 1568, Nr 213, poz. 2081, z 2004 r., Nr 11, poz. 96, Nr 261, poz. 2598, z 2005 r., Nr 131, poz. 1091, Nr 132, poz. 1111, Dz. U. z 2005 r., Nr 131, poz. 1091).

Zasady ochrony zabytków znajdujących się w muzeach i w bibliotekach określone zostały w ustawach:

1. ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r., Nr 5, poz. 24 z późn. zm.);
2. ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. Nr 85 poz. 539 z późn. zm.).

Ochronę materiałów archiwalnych regulują przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2002 r., Nr 171, poz. 1396 i Nr 241, poz. 2074).

W myśl art. 3 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, zabytkiem jest:

nieruchomość lub rzecz ruchoma, ich części lub zespoły, będące dziełem człowieka lub związane z jego działalnością i stanowiące świadectwo minionej epoki bądź zdarzenia, których zachowanie leży w interesie społecznym ze względu na posiadaną wartość historyczną, artystyczną lub naukową.

Zgodnie z art. 4 niniejszej ustawy:

Ochrona zabytków polega, w szczególności, na podejmowaniu przez organy administracji publicznej działań mających na celu:

- 1) zapewnienie warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych umożliwiających trwałe zachowanie zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie;
- 2) zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków;
- 3) udaremnianie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków;
- 4) przeciwdziałanie kradzieży, zaginięciu lub nielegalnemu wywozowi zabytków za granicę;
- 5) kontrolę stanu zachowania i przeznaczenia zabytków;
- 6) uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska.

Natomiast w art. 6 stwierdza się, że:

1. ochronie i opiece podlegają, bez względu na stan zachowania:

- 1) zabytki nieruchome będące w szczególności:
 - a) krajobrazami kulturowymi,
 - b) układami urbanistycznymi, ruralistycznymi i zespołami budowlanymi,
 - c) dziełami architektury i budownictwa,
 - d) dziełami budownictwa obronnego,
 - e) obiektami techniki, a zwłaszcza kopalniami, hutami, elektrowniami i innymi zakładami przemysłowymi,
 - f) cmentarzami,
 - g) parkami, ogrodami i innymi formami zaprojektowanej zieleni,
 - h) miejscami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji.
- 2) zabytki ruchome będące w szczególności:
 - a) dziełami sztuk plastycznych, rzemiosła artystycznego i sztuki użytkowej,
 - b) kolekcjami stanowiącymi zbiory przedmiotów zgromadzonych i uporządkowanych według koncepcji osób, które tworzyły te kolekcje,
 - c) numizmatami oraz pamiątkami historycznymi, a zwłaszcza militariami, sztandarami, pieczęciami, odznakami, medalami i orderami,
 - d) wytworami techniki, a zwłaszcza urządzeniami, środkami transportu oraz maszynami i narzędziami świadczącymi o kulturze materialnej, charakterystycznymi dla dawnych i nowych form gospodarki, dokumentującymi poziom nauki i rozwoju cywilizacyjnego,
 - e) materiałami bibliotecznymi, których mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach,
 - f) instrumentami muzycznymi,
 - g) wytworami sztuki ludowej i rękodzieła oraz innymi obiektami etnograficznymi,
 - h) przedmiotami upamiętniającymi wydarzenia historyczne bądź działalność wybitnych osobistości lub instytucji,
- 3) zabytki archeologiczne będące w szczególności:
 - a) pozostałościami terenowymi pradziejowego i historycznego osadnictwa,
 - b) cmentarzyskami,
 - c) kurhanami
 - d) reliktdami działalności gospodarczej, religijnej i artystycznej.

2. Ochronie mogą podlegać nazwy geograficzne, historyczne lub tradycyjne nazwy obiektu budowlanego, placu, ulicy lub jednostki osadniczej.

Formy ochrony zabytków określa art. 7:

- 1) wpis do rejestru zabytków,
- 2) uznanie za pomnik historii,
- 3) utworzenie parku kulturowego,
- 4) ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Na mocy art. 16:

1. Rada gminy, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego konserwatora zabytków, na podstawie uchwały, może utworzyć park kulturowy w celu ochrony krajobrazu kulturowego oraz zachowania wyróżniających się krajobrazowo terenów z zabytkami nieruchomymi charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej.
2. Uchwała określa nazwę parku kulturowego, jego granice, sposób ochrony, a także zakazy i ograniczenia, o których mowa w art. 17 ust. 1.
3. Wójt (burmistrz, prezydent miasta), w uzgodnieniu

w wojewódzkim konserwatorze zabytków, sporządza plan ochrony parku kulturowego, który wymaga zatwierdzenia przez radę gminy.

4. W celu realizacji zadań związanych z ochroną parku kulturowego rada gminy może utworzyć jednostkę organizacyjną do zarządzania parkiem.
5. Park kulturowy przekraczający granice gminy może być utworzony i zarządzany na podstawie zgodnych uchwał rad gmin (związku gmin), na terenie których ten park ma być urządony.
6. Dla obszarów, na których utworzono park kulturowy, sporządza się obowiązkowo miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Ustaleniami art. 18:

1. Ochronę zabytków i opiekę nad zabytkami uwzględnia się przy sporządzaniu i aktualizacji koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategii rozwoju województw, planów zagospodarowania przestrzennego województw, analiz i studiów z zakresu zagospodarowania przestrzennego powiatu, strategii rozwoju gmin, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

2. W koncepcji, strategiach, analizach, planach i studiach, o których mowa w ust. 1, w szczególności:

- 1) uwzględnia się krajowy program ochrony zabytków i opieki nad zabytkami,
- 2) określa się rozwiązania niezbędne do zapobiegania zagrożeniom dla zabytków, zapewnienia im ochrony przy realizacji inwestycji oraz przywracania zabytków do jak najlepszego stanu,
- 3) ustala się przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu uwzględniając opiekę nad zabytkami.

Zaleceniami art. 19:

1. W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się, w szczególności ochronę:

- 1) zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia,
- 2) innych zabytków nieruchomych, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków,
- 3) parków kulturowych.

2. W przypadku, gdy gmina posiada gminny program opieki nad zabytkami, ustalenia tego programu uwzględnia się w studium i planie, o których mowa w ust. 1.

3. W studium i planie, o których mowa w ust. 1, ustala się w zależności od potrzeb, strefy ochrony konserwatorskiej obejmujące obszary, na których obowiązują określone ustaleniami planu ograniczenia, zakazy i nakazy, mające na celu ochronę znajdujących się na tym obszarze zabytków.

Art. 20 nakazuje, że:

Projekty i zmiany planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podlegają uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

W art. 21 ustanawia, że:

Ewidencja zabytków jest podstawą do sporządzenia programów opieki nad zabytkami przez województwa, powiaty i gminy.

Postanowieniem art. 22, ust. 4:

Wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi gminną ewidencję zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomych z terenu gminy, objętych wojewódzką ewidencją zabytków.

Organizację organów ochrony zabytków reguluje Rozdział

9. W myśl art. 89 organami ochrony zabytków są:

- 1.) minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, imieniu którego zadania i kompetencje w tym zakresie, wykonuje Generalny Konserwator Zabytków,
 - 2.) wojewoda, w imieniu którego zadania i kompetencje w tym zakresie wykonuje wojewódzki konserwator zabytków.
- W art. 91 ust. 4 sprecyzowane są zadania, które wykonywać będzie wojewódzki konserwator zabytków. Są to w szczególności:
- 1.) realizacja zadań wynikających z krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami,
 - 2.) sporządzanie, w ramach przyznanych środków budżetowych, planów finansowania ochrony zabytków i opieki nad zabytkami,
 - 3.) prowadzenie rejestru o wojewódzkiej ewidencji zabytków oraz gromadzenie dokumentacji w tym zakresie,
 - 4.) wydawanie, zgodnie z właściwością, decyzji, postanowień i zaświadczeń w sprawach określonych w ustawie oraz w przepisach odrębnych,
 - 5.) sprawowanie nadzoru nad prawidłowością prowadzonych badań konserwatorskich, architektonicznych, prac konserwatorskich, restauratorskich, robót budowlanych i innych działań przy zabytkach oraz badań archeologicznych,
 - 6.) organizowanie i prowadzenie kontroli w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami,
 - 7.) opracowywanie wojewódzkich planów ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych oraz koordynacja działań przy realizacji tych planów,
 - 8.) upowszechnianie wiedzy o zabytkach,
 - 9.) współpraca z innymi organami administracji publicznej w sprawach ochrony zabytków.

3. ZASOBY DZIEDZICTWA I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO USTKI

Okresy rozwoju przestrzennego Ustki

W rozwoju przestrzennym Ustki można wyodrębnić kilka okresów:

- Okres prahistoryczny. Pierwsze znaleziska datowane są na około VI tys. p.n.e., rozwój kulturowy w strefie nadmorskiej zamieszkałej przez plemiona rybacko-łowieckie strefy nadbałtyckiej następuje w neolicie (III-II tys. p.n.e.) W okresie XVII-III w. p.n.e. główny trzon osadnictwa stanowi horyzont łużycko-pomorski w postaci osad o trwałych i stabilnych formach osadniczych oraz cmentarzysk z kontynuacją w okresie wpływów rzymskich w postaci osadnictwa kultury wielbarskiej (I-V w. n.e.) reprezentowanej przez osady oraz cmentarzyska. U schyłku starożytności, w początkowych fazach kształtowania się struktur wczesnośredniowiecznych, na reliktach osadnictwa pradziejowego została założona wieś o układzie owalnicowym funkcjonalnie powiązana z morzem oraz Słupskiem.
- Okres wczesnośredniowieczny do XII wieku, gdy Ustka była bardzo małą osadą rybacką założoną u ujścia rzeki Słupi;
- Okres od XII – do początku XIX wieku, gdy Słupsk wraz z całym zapleczem gospodarczym został włączony do Pomorza Gdańskiego, co wpłynęło na gwałtowny rozwój tego miasta wraz z zapleczem, m. in. rozwój osady rybackiej u ujścia Słupi, gdzie w 1337 r. wybudowano pierwszy port, który był wielokrotnie na przestrzeni wieków modernizowany i rozbudowywany, a co za tym idzie – rozrastała się także osada rybacka. Ustka w tym okresie rozwijała się wzdłuż brzegów Słupi i nabrzeży portowych. Dominował wówczas układ owalnicowy,

gdzie główna ulica wiejska biegła dzisiejszymi ulicami: Marynarki Polskiej i Kosynierów. W pierwszej połowie XIX wieku nastąpił pierwszy, planowany rozwój terenów osadniczych w kierunku wschodnim. Wytyczono wówczas nowe ulice: Beniowskiego, Sprzymierzeńców, Słowiańska oraz poprzeczne: Chopina, Mickiewicza i Kilińskiego;

- Okres od połowy XIX wieku do początku XX wieku. W okresie tym, zwłaszcza po 1878 r., gdy Ustka uzyskała połączenie kolejowe ze Słupskiem, nastąpiło zainwestowanie w część lewobrzeżną. Powstała główna oś komunikacyjna zwana „Drogą Eldorado”. Powstawały tam głównie budynki związane z obsługą portu. Na przełomie XIX i XX wieku nastąpił dalszy rozwój Ustki. Wytyczono wówczas przedłużenie istniejących ulic: Chopina, Mickiewicza, Kościuszki i Kilińskiego. Powstała tam dzielnica willowo – pensjonatowa;
- Okres od 1914 do 1945 r. Wznoszono wówczas osiedla na nowych terenach pozyskanych w 1921 r.;
- Okres po 1945 r. W okresie tym w Ustce zaczęły powstawać nowe osiedla, głównie bloki mieszkalne – zwłaszcza w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych. Rozbudowywał się również port. Powstawały także domki jednorodzinne, prywatne niewielkie pensjonaty, jak również pensjonaty wielkogabarytowe.

Uwarunkowania wynikające ze stanu i funkcjonowania środowiska kulturowego.

Jak charakteryzuje to Studium Uwarunkowań i Zagospodarowania Przestrzennego, w Ustce występuje wiele wyjątkowo czytelnych nawarstwień kulturowych, co jest istotnym walorem w przestrzeni i krajobrazie miasta, wiele jest też obiektów o zachowanej historycznej architekturze. Zasoby te nie zawsze są właściwie dostrzegane, odpowiednio wyeksponowane oraz wykorzystane. Tylko część z nich objęta jest ochroną prawną. Największe bogactwo form występuje w obrębie zachowanego urbanistycznego układu staromiejskiego (Ustka Stara).

2. Główne zasoby dziedzictwa kulturowego Ustki stanowią:
 - zespół urbanistyczno – architektoniczny prawobrzeżny port rybacko – handlowy z obszarem najstarszej osady rybackiej;
 - dzielnica mieszkalno – kuracyjna pierwszej fazy rozwoju kurortu;
 - dzielnica willowo – pensjonatowa drugiej fazy rozwoju kurortu;
 - tereny zieleni przyplażowej, komponowane – promenada;
 - lewobrzeżny port rybacko – przemysłowy (ze względu na tradycje miejsca i istniejące obiekty);
 - układ urbanistyczny z lat dwudziestych XX wieku wraz z enklawami zrealizowanych dwóch zespołów mieszkaniowych;
 - 9 obiektów wpisanych do rejestru zabytków oraz 1 układ urbanistyczny z XIII – XIX wieku);
 - różnorodny zasób architektoniczny – budowlany o wartościach kulturowych nie wpisany do rejestru, ale charakterystyczny dla okresu rozwoju lub związany ze specyfiką funkcji miasta: np. zabudowa mieszkaniowa rybacka, małomiasteczkowa, willowa, willowo – pensjonatowa, kamienice mieszkalne, obiekty użyteczności publicznej, zabudowa kuracyjna – w dużej mierze nie zachowały się obiekty historyczne (drewniane pawilony kąpielowe, molo, pawilony parkowe, restauracje letnie itp.), zabudowa przemysłowa i portowa – magazyny, spichrze, latarnia morska, zabudowa rybacka-mieszkalna i gospodarcza (m.in. w kwartałach ulic Marynarki Polskiej, Kosynierów, Mała, Findera, Beniowskiego, Sprzymierzeńców, Słowiańska).

- swoisty, niepowtarzalny szkielet kompozycyjny miasta
- związany z ujściem rzeki Słupi i portem, brzegiem morza, lasami po obu stronach wschodniej i zachodniej miasta, głównym traktem komunikacyjnym Słupsk – Ustka;
- obszary ochrony archeologicznej – strefy ochrony archeologicznej.

3.1. WYKAZ ZABYTKÓW

3.1.1. WYKAZ ZABYTKÓW NIERUCHOMYCH WPISANYCH DO REJESTRU

Do rejestru zabytków w granicach administracyjnych miasta wpisane są następujące obiekty zabytkowe (il. 3):

1. Nr 79 – układ urbanistyczny miasta Ustki;
2. Nr 92 – dom, ul. Marynarki Polskiej 10;
3. Nr 1786 – dom, ul. Czerwonych Kosynierów 21.
4. Nr 1285 – willa z budynkiem gospodarczym (stajnią), ul. Chopina 8 – 8a;
5. Nr 1407 – kościół parafialny p.w. Najświętszego Zbawiciela;
6. Nr 1408 – latarnia morska, ul. Limanowskiego 1;
7. Nr 1598 – zespół mieszkalno – gospodarczy: 1. budynek mieszkalny, 2. budynek gospodarczy, ul. Żeromskiego 1;
8. Nr 1613 – willa z oficyną i ogrodem, ul. Kopernika 5;
9. Nr 1661 – willa, ul. Chopina 4;
10. Nr 1756 – budynek szkoły wraz z otoczeniem, ul. Ks. Kardynała Stefana Wyszyńskiego 3;

3.1.2. WYKAZ ZABYTKÓW NIERUCHOMYCH ZNAJDUJĄCYCH SIĘ W EWIDENCJI

Gminna ewidencja zabytków składa się po aktualizacji z 308 kart adresowych obiektów zabytkowych znajdujących się na terenie Gminy Miejskiej Ustka.

Prócz tego wykonanych jest 200 „Białych Kart” ewidencyjnych.

Karty ewidencyjne zawierają następujące informacje o obiekcie:

1. Dokładny adres;
2. Czas powstania;
3. Technik wykonania;
4. Fotografii.

Wykaz w rozdziale 13.

3.1.3. WYKAZ ZABYTKÓW RUCHOMYCH WPISANYCH DO REJESTRU

Zabytki ruchome wpisane do rejestru zabytków:

1. Krucyfiks, drewno, rzeźba polichromowana, gotyk około 1380 rok, warsztat słupski, Nr 170/579 K, data wpisu: 29.04.1972, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce – prezbiterium, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
2. Rzeźba – Madonna z dzieciątkiem, drewno rzeźbione, gotyk około 1380 rok, Nr 10/44 K, data wpisu: 2.08.1967, Plebania Parafii Rzymsko – Katolickiej p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Kościuszki 4, 76 – 200 Ustka;
3. Krucyfiks, drewno, rzeźba polichromowana, około 1380, R – 25 Nr 11/45 K, data wpisu: 2.08.1967, Plebania Parafii Rzymsko – Katolickiej p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Kościuszki 4, 76 – 200 Ustka;
4. Rzeźba – Pasja/krucyfiks, gotyk, około 1380, Nr 11/45, data wpisu: 2.08.1967, Plebania Parafii Rzymsko – Katolickiej p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Kościuszki 4, 76 – 200 Ustka;
5. Płaskorzeźba – anioły, medaliony na prawej belce krucyfeksu, drewno rzeźbione polichromowane, Nr 11/45 K, data wpisu 2.08.1967, plebania Parafii Rzymsko – Katolickiej p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Kościuszki 4, 76 – 200 Ustka;

6. Płaskorzeźba – Bóg Ojciec, medalion górny krucyfeksu, drewno rzeźbione polichromowane, Nr 11/45 K, data wpisu 2.08.1967, Plebania Parafii Rzymsko – Katolickiej p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Kościuszki 4, 76 – 200 Ustka;

7. Obraz „Ukrzyżowanie Jezusa”, barok, koniec XVIII wieku, deska, grunt kredowo – klejowy, olej, Nr 170/579 K, data wpisu: 29.04.1972, plebania Parafii Rzymsko – Katolickiej p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Kościuszki 4, 76 – 200 Ustka;

8. Obraz „Epitafium Zaginionych Rybaków”, barok, 1674 rok, deska, grunt kredowo – klejowy, olej, Nr B – 373/1 – 5, data wpisu: 26.11.1999, plebania Parafii Rzymsko – Katolickiej p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Kościuszki 4, 76 – 200 Ustka;

9. Rzeźba „Walczący Wojownik”, 1922 rok, autor. J. Thorak, Nr B – 354, data wpisu: 16.02.2004.

3.1.4. WYKAZ ZABYTKÓW RUCHOMYCH ZNAJDUJĄCYCH SIĘ W EWIDENCJI

Zabytki ruchome zewidencjonowane:

1. Rzeźba – Madonna Wniebowzięta, barok, połowa XVIII wieku, drewno rzeźbione, Nr 11/45 K, data wpisu 2.08.1967, plebania Parafii Rzymsko – Katolickiej p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Kościuszki 4, 76 – 200 Ustka;
2. Statek wotywny, XIX wiek, drewno rzeźbione polichromowane, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, plebania Parafii Rzymsko – Katolickiej p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Kościuszki 4, 76 – 200 Ustka;
3. Chrzcielnica, po 1900 r., drewno lakierowane, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
4. Kropielnica, neogotyk, druga połowa XIX wieku, sztuczny kamień, odlew, polichromia, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
5. Krucyfiks (ściana zachodnia nawy), neogotyk, koniec XIX wieku, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
6. Prospekt organowy, C. F. Volknerdunow, koniec XIX wieku, drewno, rzeźbione polichromowane, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
7. Empory, neogotyk, koniec XIX wieku, drzewo rzeźbione lakierowane, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
8. Ławki, neogotyk, koniec XIX wieku, drzewo rzeźbione polichromowane, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
9. Krzesło, eklektyzm, przełom XIX i XX wieku, drewno gięte rzeźbione, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
10. Szafa na strychu wieży, eklektyzm, około 1900 r., wyrób fabryczny, drewno, fornir mosiądz, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
11. Szafa, lata dwudzieste XX wieku, drewno rzeźbione polichromowane, plebania Parafii Rzymsko – Katolickiej p.

- w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Kościuszki 4, 76 – 200 Ustka;
12. Kredens, secesja, około 1900 r., drewno rzeźbione, plebania Parafii Rzymsko – Katolickiej p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Kościuszki 4, 76 – 200 Ustka;
 13. Serwantka, eklektyzm około 1900 r., drewno rzeźbione, fornir, intarsja, palisander, plebania Parafii Rzymsko – Katolickiej p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Kościuszki 4, 76 – 200 Ustka;
 14. Biurko, eklektyzm, początek XX wieku, drewno polichromowane, intarsja, plebania Parafii Rzymsko – Katolickiej p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Kościuszki 4, 76 – 200 Ustka;
 15. Witraż – okno północne prezbiterium, neogotyckie, koniec XIX wieku, B. Muller Qenlinburg, szkło, ołów, kościół p.w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
 16. Witraż – okno południowe prezbiterium, neogotyckie, koniec XIX wieku, B. Muller Qenlinburg, szkło, ołów, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
 17. Misa Chrztelna, mosiądz, druga połowa XIX wieku, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
 18. Mszał Rzymski, neogotyckie, G. P. Aderholz, Wrocław 1872, skóra barwiona wytłaczana, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
 19. Wiatromierz, neogotyckie, około 1890 r., żeliwo, odlew, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
 20. Drzwi główne zewnętrzne z klamkami i okuciami, eklektyzm, około 1890 r., drewno rzeźbione bejcowane, żeliwo, odlew, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
 21. Drzwi boczne zewnętrzne z klamkami i okuciami, eklektyzm, około 1890 r., drewno rzeźbione bejcowane, żeliwo, odlew, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
 22. Drzwi z klamką, eklektyzm, około 1890 r., drewno lakierowane, żeliwo, odlew, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
 23. Drzwi do zakrystii, eklektyzm, około 1890 r., drewno rzeźbione, żeliwo, odlew, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
 24. Drzwi prezbiterium, eklektyzm, około 1890 r., drewno rzeźbione, żeliwo, odlew, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
 25. Drzwi z zamkami i zawiasami, wieża, eklektyzm, około 1890 r., drewno polichromowane, żeliwo, odlew, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
 26. Dzwon – III stanowisko dzwonów, 1923 rok, Apolda Bocknen, żeliwo, odlew, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
 27. Dzwon – stanowisko środkowe, 1923 rok, Apolda Bocknen, żeliwo, odlew, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
 28. Dzwon, eklektyzm, 1934 rok, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
 29. Fisharmonia, około 1900 rok, M. Bannkke Leipzig, drewno rzeźbione polichromowane, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
 30. Fisharmonia, po 1900 r., M. Bannkke Leipzig, drewno rzeźbione polichromowane, kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, Parafia Rzymsko – Katolicka p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce, ul. Marynarki Polskiej 76 – 200 Ustka;
 31. Malowidło na suficie, eklektyzm, lata dwudzieste XX wieku, tynk, tempera, budynek mieszkalny, Pl. Wolności 6 (sufit przedsiionka), własność Gmina Miejska Ustka, Urząd Miasta w Ustce, ul. Dunina 24, 76 – 270 Ustka;
 32. Witraż, secesja, początek XX wieku, szkło, technika witrażownictwa, Dom Pracy Twórczej ZPAP, ul. Chopina 8, własność ZGZPAP, ul. Nowy Świat 7, 00 – 950 Warszawa;
 33. Witraż, secesja, początek XX wieku, szkło, technika witrażownictwa, Dom Pracy Twórczej ZPAP, ul. Chopina 8, własność ZGZPAP, ul. Nowy Świat 7, 00 – 950 Warszawa;
 34. Witraż, secesja, początek XX wieku, szkło, technika witrażownictwa, Dom Pracy Twórczej ZPAP, ul. Chopina 8, własność ZGZPAP, ul. Nowy Świat 7, 00 – 950 Warszawa;
 35. Kasetony sufitu, secesja, początek XX wieku, malowidło na drewnie, Dom Pracy Twórczej ZPAP, ul. Chopina 8, własność ZGZPAP, ul. Nowy Świat 7, 00 – 950 Warszawa;
 36. Piec kaflowy, secesja, początek XX wieku, kafle glazurowane, wytłaczane, Dom Pracy Twórczej ZPAP, ul. Chopina 8, własność ZGZPAP, ul. Nowy Świat 7, 00 – 950 Warszawa;
 37. Kominek, neorenesans, początek XX wieku, drewno, marmur, żeliwo, odlew, Dom Pracy Twórczej ZPAP, ul. Chopina 8, własność ZGZPAP, ul. Nowy Świat 7, 00 – 950 Warszawa;
 38. Drzwi główne, neorenesans, początek XX wieku, drewno, stolarszczyzna, Dom Pracy Twórczej ZPAP, ul. Chopina 8, własność ZGZPAP, ul. Nowy Świat 7, 00 – 950 Warszawa;
 39. Kredens, neorenesans, początek XX wieku, drewno, stolarszczyzna, Dom Pracy Twórczej ZPAP, ul. Chopina 8, własność ZGZPAP, ul. Nowy Świat 7, 00 – 950 Warszawa;
 40. Bufet z nastawą, początek XX wieku, drewno, snycerka, stolarszczyzna, Dom Pracy Twórczej ZPAP, ul. Chopina 8, własność ZGZPAP, ul. Nowy Świat 7, 00 – 950 Warszawa;
 41. Kredens – pomocniczy, neorenesans, początek XX wieku, drewno, stolarszczyzna, Dom Pracy Twórczej ZPAP, ul. Chopina 8, własność ZGZPAP, ul. Nowy Świat 7, 00 – 950 Warszawa;

42. Boazeria, obramienia drzwi, drewno, snycerka, stolarszczyzna, Dom Pracy Twórczej ZPAP, ul. Chopina 8, własność ZGZPAP, ul. Nowy Świat 7, 00 – 950 Warszawa;
43. Lustro z szafą, neorenesans, początek XX wieku, drewno, snycerka, stolarszczyzna, szkło, Dom Pracy Twórczej ZPAP, ul. Chopina 8, własność ZGZPAP, ul. Nowy Świat 7, 00 – 950 Warszawa;
44. Kasetony sufitu, neorenesans, początek XX wieku, drewno rzeźbione polichromowane, Dom Pracy Twórczej ZPAP, ul. Chopina 8, własność ZGZPAP, ul. Nowy Świat 7, 00 – 950 Warszawa;
45. Szafa narożna, neorenesans, początek XX wieku, drewno, snycerka, stolarszczyzna, Dom Pracy Twórczej ZPAP, ul. Chopina 8, własność ZGZPAP, ul. Nowy Świat 7, 00 – 950 Warszawa;
46. Piec kaflowy, neorenesans, początek XX wieku, kafle glazurowane wytłaczane, Dom Pracy Twórczej ZPAP, ul. Chopina 8, własność ZGZPAP, ul. Nowy Świat 7, 00 – 950 Warszawa.

Inne zabytki ruchome z obszaru miasta i regionu znajdują się w zbiorach Muzeum Ziemi Usteckiej.

3.1.5. OBIEKTY ZABYTKOWE POSTULOWANE DO WPISU DO REJESTRU ZABYTKÓW

W Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego zaproponowano wpis do rejestru zabytków następujących obiektów (aktualizacja):

- ul. Limanowskiego, nr: 2, 2a oraz 6;
- ul. Marynarki Polskiej, nr: 12, 14, 42?, 45, 46, 47, 48, 52, 54, 56, 58, 63, 65, 67, 70 oraz nr 7 (spichlerz);
- ul. Beniowskiego nr 1;
- ul. Chopina, nr: 2, 6, 12 oraz 16;
- ul. Kilińskiego nr 6;
- ul. Kopernika, nr: 1 oraz 3;
- ul. Kosynierów nr 10;
- ul. Mickiewicza, nr: 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13 oraz 15;
- Plac Wolności, nr: 5 oraz 6;
- ul. Żeromskiego, nr: 3, 4, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 20 oraz 22;
- ul. Piłsudskiego 1, 2 oraz 3.

3.1.6. OBIEKTY ZABYTKOWE WYZNACZONE DO REWITALIZACJI

W Lokalnym Programie Rewitalizacji Gminy Miejskiej Ustka do rewitalizacji wyznaczono następujące obiekty:

- ul. Beniowskiego, nr: 3, 6, 8, 12, 14, 16;
- ul. Cz. Kosynierów nr 1, 5, 7, 9, 11, 13, 14, 15, 17, 18, 21 i 22;
- ul. Findera nr: 1, 4 i 5;
- ul. Mała, nr: 1.
- ul. Marynarki Polskiej, nr: 8, 12, 13, 15, 23, 30, 56, 71a, 73, 76, 78;
- ul. Mickiewicza, nr: 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13 oraz 15;
- ul. Sprzymierzeńców, nr: 1, 3, 5, 6, 9, 10 i 15;
- ul. Żeromskiego, nr: 8.

3.2. ZASOBY MUZEALNE

Placówką kulturalną, która zajmuje się gromadzeniem dóbr kultury w mieście jest Muzeum Ziemi Usteckiej. Mieści się ono w zmodernizowanym zabytkowym budynku przy ul. Marynarki Polskiej 62a.

Muzeum Ziemi Usteckiej jest młodą, lecz prężną instytucją, gdyż jego otwarcie nastąpiło 27 czerwca 2000 r. i posiada już bogatą kolekcję przedmiotów związanych z samym miastem, jak i regionem.

W Muzeum znajdują się dwie sale wystawowe na parterze i pierwszym piętrze oraz na poddaszu, gdzie swoją siedzibę ma Towarzystwo Przyjaciół Ustki.

W sali wystawowej na parterze została zorganizowana wystawa stała dotycząca historii Ustki oraz kolekcja modeli i pamiątek ze stoczni „Ustka”.

Na piętrze mieści się sala wystaw czasowych, gdzie organizowane są wernisaże oraz wystawy tematyczne.

Instytucja ta prowadzi lekcje dla uczniów, organizuje konkursy „Ustka – moja mała ojczyzna” oraz prowadzi spotkania Koła Seniorów.

3.3. OBIEKTY ZABYTKOWE O NAJWYŻSZYM ZNACZENIU DLA MIASTA

Prócz kształtującego się od XII do XIX wieku staromiejskiego układu urbanistycznego (zespół urbanistyczno – architektoniczny prawobrzeżnego portu rybacko – handlowego z obszarem najstarszej osady rybackiej), zabytkami nieruchomymi o najwyższym znaczeniu dla miasta Ustki, są obiekty, które pokrywają się głównie z tymi, które zostały wpisane do rejestru zabytków oraz widnieją w gminnej ewidencji zabytków. W szczególności są, to:

- Molo z 1800 – 1899 r.;
- Kościół pod wezwaniem Najświętszego Zbawiciela (poprzednio ewangelicki) – z 1885 r.;
- Latarnia morska z 1892 r., przy ul. Limanowskiego 1;
- Budynki przemysłowe;
- Zabytkowy cmentarz;
- Pojedyncze budynki z drugiej połowy XVIII wieku;

1. STARA USTKA

Układ urbanistyczny dawnej osady rybackiej, który wykształcił się na przestrzeni kilku wieków, charakteryzuje się wąskimi uliczkami i niewielkimi domami. Pomimo przebudowy na przełomie XIX i XX wieku starych rybackich chat o konstrukcji szachulcowej (il. 4) na piętrowe kamieniczki, układ ten zachował się bez większych zmian, po dzień dzisiejszy (il. 5).

Osą układu wyznaczała obecna ul. Marynarki Polskiej, która przebiegała w sposób nieregularny. Ogranicznikiem od wschodu była obecna ul. Kosynierów dalej rozpościęrały się wiejskie nadrzeczne pastwiska, wydmy i lasy. Część zachodnią zajmowały magazyny oraz nieliczne gospodarstwa rolne.

Z tego układu do naszych czasów zachowały się chaty z lat trzydziestych XIX wieku.

2. PORT

Mola i pomosty pierwotnego portu funkcjonującego już od połowy XIV wieku, zbudowane były z tzw. kaszyc (drewniane skrzynie wypełnione kamieniami). Wielokrotnie na przestrzeni wieków falochrony naprawiano i przebudowywano. Przy falochronie zachodnim zachowały się relikty tzw. główki z 1863 r.

Port współczesny swój wygląd zawdzięcza rozbudowie, która nastąpiła w latach 1899 – 1903 oraz na krótko przed wybuchem II wojny światowej, kiedy to planowano przeprowadzenie znacznych prac inwestycyjnych (il. 6).

3. KOŚCIÓŁ – PAMIĘĆ O TRAGEDIACH

Kościół pod wezwaniem Najświętszego Zbawiciela wybudowano w latach 1885 – 1888 (il. 7). Jego wnętrze zawiera wiele elementów, które przeniesiono ze starego kościoła pod wezwaniem św. Michała (m.in. ołtarzowy krucyfiks z XVII wieku oraz wielki krzyż z Chrystusem).

Świątynia zawiera również zabytkowe organy manufaktury Vlknerów.

4. LATARNIA MORSKA

Latarnia morska powstała w 1892 r. Przebudowano ją w 1908 r. Pobudowano ją z czerwonej cegły (il. 8). Budowlę zwieńczała ośmiokątna wieża. Jej wysokość wynosi 21,5 m. Do czasu wybudowania tego obiektu, aparaturę wciągano na maszt stacji pilotów, a jeszcze wcześniej morskim znakiem nawigacyjnym była wieża kościółka pod wezwaniem św. Mikołaja.

5. PROMENADA NADMORSKA

Promenada nadmorska powstała w 1875 r. Posadzono

wówczas ozdobne drzewa. Następnie powstawać zaczęły ekskluzywne pensjonaty i restauracje (il. 9). Miejsce to było ulubionym miejscem spacerowym kuracjuszy z wyższych sfer administracji pruskiej i wojska.

6. USTECKIE SPICHLERZE

Ustka była ważnym ośrodkiem międzynarodowego handlu; m.in. drewnem, zbożem i spirytusem. Dlatego też powstało wiele budynków magazynujących te produkty w postaci spichrzy o konstrukcji ryglowej. Pod koniec XIX wieku zastąpiono je budowlami z cegieł. Zachowały się zarówno po wschodniej, jak i po zachodniej stronie portu (il. 10). Najstarszymi są trzy takie budowle po stronie wschodniej portu.

W tym samym czasie przy zachodnim nabrzeżu wzniesiono magazyny spirytusowe.

7. WILLA RED

Willa przy ul. Żeromskiego 1 pochodzi z 1890 r. i reprezentuje tzw. styl wilhelmański łączący cechy gotyku z późnym renesansem francuskim. Jest to budynek jednopiętrowy, jednakże wysokie podpiwniczenie oraz wysokie mieszkalne poddasze czynią z tej willi czterokondygnacyjny monumentalny budynek. W przyległym ogrodzie znajduje się parterowy budynek dawnej stajni (il. 11).

8. UMIERAJĄCY WOJOWNIK

Twórcą pomnika był Józef Thorak. Odślonięto go 22 stycznia 1922 r. Upamiętnia 76 mieszkańców Ustki poległych w czasie I wojny światowej. Pomnik przedstawia nagiego wojownika, który padł pod śmiertelnym ciosem, lecz ponadludzkim wysiłkiem podnosi jeszcze tarczę (il. 12). Odlew waży 200 kg. Na tarczy – pierwsze w dziejach wyobrażenie herbu. Herb symbolizuje 3 główne źródła utrzymania mieszkańców ówczesnej Ustki: żeglugę, rybołówstwo oraz kąpielisko.

3.4. KRAJOBRAZ KULTUROWY

Miasto położone jest na obszarze występowania zlodowacenia bałtyckiego, a co za tym idzie działania na tym terenie wielu zjawisk i procesów geomorfologicznych, rzeźba terenu jest bardzo urozmaicona. Przy powierzchni terenu dominują osady plejstoceny, będące wynikiem akumulacji czolomorenowej głównej fazy stadiu pomorskiego. Obecność czoła lodowca na tym obszarze spowodowała powstanie wielu pagórków morenowych, które zbudowane są z glin zwałowych o różnej frakcji żwiru, piasku i kamieni. Teren Gminy Miejskiej Ustka urozmaicają liczne bezodpływowe zagłębienia oraz północny kraniec doliny rzeki Słupia. Specyficzne położenie ujścia tej rzeki do Bałtyku ukształtowało charakter Ustki, jako portu rzeczno- i jednocześnie morskiego. Po dziś dzień zachowała się zabudowa najstarszej wiejskiej osady rybackiej. Położenie nadmorskie spowodowało również powstanie wielu ekskluzywnych dzielnic o charakterze mieszkalno – pensjonatowym tworząc razem niepowtarzalny klimat miasta.

Wybrane elementy uwarunkowań wewnętrznych charakteryzujących krajobraz kulturowy Ustki, wynikających z dotychczasowego przeznaczenia i zagospodarowania terenu oraz obecnej struktury funkcjonalno – przestrzennej miasta, określonych w Studium Uwarunkowań i Zagospodarowania Przestrzennego.

1. Struktura przestrzenna miasta jest silnie uwarunkowana przyrodniczo, z dużą ilością progów rozwojowych (lasy, obszary chronione, tereny nadmorskie, rzeka, złoża chronio-

ne, tereny wrażliwe lub mniej korzystne fizjograficznie dla zabudowy). Lasy zajmują około 48% ogólnej powierzchni, tereny zurbanizowane około 31%, grunty rolne stanowiące naturalną rezerwę rozwojową tylko około 15%. Ogółem tereny niezabudowane (rolne, nieużytki itp.) stanowią około 20% powierzchni miasta – około 202 ha.

2. Miasto ma wyraźny strefowy układ funkcji, uwarunkowany również historycznie oraz wyraźny podział na części zachodnią i wschodnią – rzeka Słupia stanowi istotną barierę ograniczającą możliwości integracji przestrzennej. Słabe są powiązania komunikacyjne obu części – brak mostów.
3. Tereny śródmiejskie są intensywnie zagospodarowane, jednak wymagają przekształceń funkcjonalnych i estetycznych oraz zmiany sposobu organizacji ruchu kołowego oraz poprawy warunków środowiska miejskiego. W strukturze zabudowy mieszkaniowej występuje duży udział budownictwa wielorodzinnego blokowego.
4. Południowo – wschodnia część miasta ma mieszane funkcje, jest dość ekstensywnie wykorzystywana, w obszarach zabudowanych wymaga przekształceń.
5. Struktura miasta jest zwarta, większość terenów zainwestowanych mieści się w promieniu 1,5 – 2 km, ma wyraźną kompozycję, uwarunkowaną przyrodniczo i historycznie, miasto jest niewielkie powierzchniowo, trwałymi barierami rozwoju przestrzennego są brzeg morza i lasy.
6. Najważniejszym wnętrzem urbanistycznym istotnym dla wizerunku miasta jest port. Najważniejsze dla wizerunku miasta są tereny śródmiejskie – historycznie i kulturowo uwarunkowane oraz tereny nadmorskie, w tym rekreacyjne.
7. Zieleń wewnątrzmiasta w obrębie terenów zainwestowanych nie tworzy wyraźnej osnowy ekologicznej miasta.
8. Brak również zagospodarowania rekreacyjnego terenów zachodniej strony miasta i brak powiązań komunikacyjnych z resztą miasta.

Obszary chronione i cenne przyrodniczo występujące na terenie Gminy Miejskiej Ustka, to:

- park krajobrazowy „Dolina Słupia” o powierzchni 37040 ha, z bogatą rzeźbą terenu, utworzony w 1981 r. w celu ochrony polodowcowego krajobrazu środkowego biegu rzeki Słupia oraz jej dorzecza;
- rezerwat przyrody: „Buczyna nad Słupią”, zespół przyrodniczo – krajobrazowy „Ostoja łabędzi”;
- obszary chronionego krajobrazu: OCHK „Na wschód od Ustki” oraz OCHK „Na zachód od Ustki”.

3.5. ZABYTKI ARCHEOLOGICZNE

- Występujące na terenie miasta strefy ochrony konserwatorsko – archeologicznej „W” i „OW1”, „OW2”, „OW3” mają charakter regionalny i są głównie związane ze specyfiką osadnictwa pradziejowego charakterystycznego dla stref przejściowych między stanowiskami wydmowymi i wysoczyznowymi.
- Strefa W bezwzględnej ochrony archeologiczno- konserwatorskiej: układ owalnicowy wsi rybackiej o wczesnośredniowiecznym rodowodzie wpisany do rejestru zabytków województwa pomorskiego.
- Strefa OW1 względnej ochrony archeologiczno- konserwatorskiej: jedenaście stanowisk archeologicznych ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków:

Nr stanowiska	Ewidencja WKZ AZP 6 - 27	Funkcja – chronologia – kultura archeologiczna
1	4	Obozowisko?; Osada?; Schyłkoweolityczno – wczesnobrązowa;
2	5	Osada schyłkoweolityczno – wczesnobrązowa, osada kultury łużycko – pomorskiej;
3	7	Osada kultury łużycko – pomorskiej;
4	10	Osada kultury łużycko – pomorskiej i wczesnośredniowieczna późnośredniowieczna;
5	13	Osada kultury łużycko – pomorskiej, wielbarskiej, późnośredniowieczna;
6	14	Osada kultury łużycko – pomorskiej;
7	15	Osada kultury łużycko – pomorskiej i pradziejowa;
8	16	Osada kultury łużycko – pomorskiej i pradziejowa;
9	18	Osada kultury wielbarskiej i wczesnośredniowieczna;
10	22	Osada kultury łużycko – pomorskiej;
11	23	Osada kultury łużycko – pomorskiej;

- Strefa OW2 względnej ochrony archeologiczno- konserwatorskiej: faza rozwoju miasta związana z dzielnicą wypoczynkową, kuracyjno- pensjonatową oraz fragment układu urbanistycznego z XIX w.
- Strefa OW3 względnej ochrony archeologiczno- konserwatorskiej: obszar o dużych potencjalnie walorach osadniczych zwłaszcza w strefach przejściowych między stanowiskami wydmowymi a wysoczyznowymi (zwłaszcza w neolicie).

4. UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE OCHRONY ZASOBÓW DZIEDZICTWA I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

4.1. DOTYCZĄCE ZABYTKÓW NIERUCHOMYCH I DZIEDZICTWA ARCHEOLOGICZNEGO

Formą i sposobem ochrony zabytków, są m. in.: wpis do rejestru zabytków, odpowiednie ustalenia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz zapisy w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Aktualny stan zachowania i zagospodarowania przestrzennego historycznej Ustki oraz zabytkowych obiektów architektonicznych wynika z działań planistycznych samorządu oraz realizatorskich ich właścicieli i użytkowników po 1945 r.

Ocena zabytkowego zespołu miejskiego.

W Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego sformułowano następujące wnioski w stosunku do stopnia zachowania zabytkowego zespołu miejskiego z punktu widzenia środowiska kulturowego:

Negatywnie wyróżniające się w przestrzeni obszary miasta to:

- zespół zabudowy wielkoblokowej zabudowy wielorodzinnej zlokalizowane w obrębie zespołu urbanistycznego staromiejskiego skalą i charakterem przestrzeni nie wpisane harmonijnie w historyczną strukturę – głównie okolica ul. Słowiańska – Sprzymierzeńców;
- okolice Placu Wolności – obudowane budynkami wielorodzinnymi;
- zabudowa gospodarcza, zespoły garaży i obiekty infrastruktury – kotłownia, stacja paliw – na przedpolu zespołu śródmiejskiego historycznego – nie wpisane w tradycyjny krajobraz miasta;
- dzielnica wczasowa wschodnia – bezstylowa zabudowa, urbanistycznie i architektonicznie bez wyrazu, z kiepskim zagospodarowaniem terenu wokół obiektów i kiepska architekturą;
- współczesne zespoły zabudowy jednorodzinnej – często na zbyt małych działkach, w zespołach o niskich walorach kompozycji urbanistycznej, z niewielką ilością zieleni, chaotyczne architektonicznie; współczesne ze-

społy zabudowy wielorodzinnej lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych o niskich na ogół walorach architektoniczno – urbanistycznych i kiepskich rozwiązaniach projektowych;

- Znaczna część dzielnicy staromiejskiej ma duży potencjał tradycji historycznej lecz jest zdegradowana przestrzennie poprzez wprowadzenie w strukturę przestrzenną obcych architektonicznie budynków wielokubatorowych, nie dostosowanych skalą i układem do oryginalnego założenia, bałagan w zagospodarowaniu (sporo obiektów dysharmonijnych, w złym stanie technicznym).

Pod szczególną ochroną archeologiczną, ze względu na wyjątkowe właściwości i wartości z zakresu dziedzictwa archeologicznego środowiska kulturowego w tzw. strefie przejściowej osadnictwa pradziejowego nad brzegiem Bałtyku, powinien być obszar obejmujący ujście Słupi, przy którym rozwinęła się w średniowieczu osada rybacka.

4.2. UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE WYNIKAJĄCE ZE STRATEGII ROZWOJU SPOŁECZNO – GOSPODARZEGO POWIATU SŁUPSKIEGO

W Strategii Rozwoju Powiatu Słupskiego na lata 2001 – 2011, przyjętej uchwałą nr XXVII/164/2001 Rady Powiatu Słupskiego dnia 15 października 2001 r., sprecyzowano misję powiatu, która dotyczy wszystkich gmin wchodzących w jego skład, w następujący sposób:

Powiat słupski atrakcyjnym turystycznie regionem nadmorskim, o dużych walorach przyrodniczo – krajobrazowych i kulturowych, zamieszkały przez wykształcone, prężne gospodarstwo i otwarte na współpracę społeczeństwo.

Obszar zrównoważonego rozwoju, otwarty na nowe technologie, przyjazny środowisku naturalnemu i rozwojowi przedsiębiorczości.

Wśród priorytetów określonych ww. strategii, najistotniejszymi dla potrzeb niniejszego programu, są:

- PRZESTRZEŃ – Lepsze wykorzystanie położenia regionu i stworzenie warunków dla równomiernego rozwoju gmin oraz poszerzenie współpracy międzyregionalnej i międzynarodowej;
- SPOŁECZNOŚĆ – Społecznym priorytetem są działania w kierunku zmniejszenia bezrobocia i jego społecznych skutków, tworząc przy tym warunki dla rozwoju edukacji i kultury, ochrony zdrowia i bezpieczeństwa publicznego.

4.3. UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE WYNIKAJĄCE Z LOKALNEGO PROGRAMU ROZWOJU GMINY MIEJSKIEJ USTKA

Program Rozwoju Lokalnego jest dokumentem planistycz-

nym umożliwiającym ubieganie się o dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej.

W zakresie objętym niniejszym opracowaniem jest kompatybilny z 3, 4 i 5 celem horyzontalnym NSRO (Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia):

- Podniesienie konkurencyjności polskich przedsiębiorstw w tym szczególnie sektora usług;
- Budowa i modernizacja infrastruktury technicznej, mającej podstawowe znaczenie dla wzrostu konkurencyjności Polski i jej regionów;
- Wzrost konkurencyjności polskich regionów i przeciwdziałanie ich marginalizacji społecznej, gospodarczej i przestrzennej;

Program Rozwoju Lokalnego dla Gminy Miejskiej Ustka zakłada:

- realizację zadań UE w zakresie zwalczania długotrwałego bezrobocia oraz umożliwienie ludziom młodym wejście w życie zawodowe;
- realizację zadań UE odnośnie obszarów miejskich;
- usuwanie niedostatków w infrastrukturze turystycznej;
- adaptacja niewykorzystanych terenów dla rozwoju zagospodarowania turystycznego;
- zapewnienie ład przestrzennego i estetyki;
- rekultywacja terenów zdewastowanych i zdegradowanych w wyniku eksploatacji surowców mineralnych oraz innej działalności gospodarczej;
- rozwój usług turystycznych i małej gastronomii;
- rozwijanie turystyki na bazie atrakcyjnych obiektów zabytkowych i rewitalizowanych;
- ochrona walorów turystycznych i wypoczynkowych miasta.

4.4. UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE WYNIKAJĄCE ZE STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA

Dla realizacji Gminnego Programu Ochrony Zabytków istotnym wyznacznikiem są zapisy zawarte w dokumencie gminnym określającym w sposób ogólny planowany sposób zagospodarowania całego terytorium gminy miejskiej, zawierający informacje o położeniu przeznaczonych pod zabudowę obszarów, przebiegu głównych szlaków komunikacyjnych, terenów chronionych itp.

Na podstawie Uchwały Rady Miejskiej Ustki Nr IV/31/99 z dnia 25 marca 1999 r. sporządzono taki właśnie dokument autorstwa dr inż. arch. Bogny Lipińskiej i mgr Reginy Pernak wraz z zespołem, który stanowi załącznik nr 1 do Uchwały Rady Miejskiej w Ustce Nr VI/23/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. w sprawie uchwalenia STUDIUM uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta USTKA dotyczący ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

W powyższym opracowaniu do najważniejszych celów dotyczących zurbanizowanego środowiska zaliczono:

- minimalizację zużycia przestrzeni i zasobów naturalnych;
- oszczędne, racjonalne i efektywne gospodarowanie przepływem energii i zasobów;
- ochrona zdrowia mieszkańców;
- zapewnienie równego dostępu do zasobów i usług;
- podtrzymanie kulturowej i społecznej różnorodności.

Zasady ekorozwoju Ustki przyjęto za "Strategicznym programem ekorozwoju Ustki".

I. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów szczególnych.

1. W granicach administracyjnych Ustki występują następujące tereny i obiekty chronione na podstawie "Ustawy o ochronie przyrody":

- a) rezerwat przyrody "Buczyna nad Słupią" – o powierzchni

około 18,9 ha rezerwat od 1987 r., w zakolu rzeki Słupi, między rzeką a linia kolejowa, w południowej części miasta, przedmiotem ochrony jest tu zbiorowisko roślinne związane z dnem i zboczem doliny rzeki; rezerwat nie ma dotąd planu ochrony;

- b) 2 obszary chronionego krajobrazu: "Pas pobraża na zachód od Ustki" i "Pas pobraża na wschód od Ustki" – w granicach miasta znajdują się jedynie fragmenty obu OCHK, główne ich walory to bezpośrednie przyleganie do morza, wydmowe ukształtowanie terenu, występowanie klifu (klif jarosławski na zachód od miasta i klif na odcinku Poddąbie – Orzechowo – Ustka na wschód od miasta), lasy – z przewagą boru suchego i świeżego w zachodniej części, z występowaniem boru bażynowego we wschodniej części;
- c) parki miejskie – utworzone na podstawie Uchwał Rady Miejskiej (z 1999 r.) – ogółem 7 parków: koło Przystani, Promenada Dolna, Chopina, Plac Wolności, koło kina, przy Wilczej, przy Marynarki Polskiej – zakole;
- d) zespół przyrodniczo – krajobrazowy "Ostoja łabędzi", utworzony na podstawie Uchwały Rady Miejskiej w Ustce Nr II/10/94 z dn. 18 marca 1994 r. – za zespół przyrodniczo – krajobrazowy uznaje się w niej obszar plaży wschodniej, obejmujący brzeg morski o długości około 200 mb od mola w kierunku wschodnim (działka geodezyjna 1024 i 1560 w obrębie 11); celem ochrony jest zachowanie fragmentów krajobrazu naturalnego dla utrzymania jego wartości estetycznych.

Nie występują na terenie miasta żadne formy przyrody objęte ochroną jako pomniki przyrody.

2. Na terenie miasta występuje 1 układ urbanistyczny i 9 obiektów chronionych na podstawie „Ustawy o ochronie i opiece nad zabytkami” wpisane do rejestru zabytków nieruchomych (patrz: punkt 3.1.1. strona 30).

3. Ze względu na położenie nad brzegiem morza na terenie Ustki występują specjalne uwarunkowania prawne dotyczące zagospodarowania pasa nadbrzeżnego wynikające z "Ustawy o obszarach morskich RP i administracji morskiej" – na wodach morskich wewnętrznych, na całym wodnym i lądowym obszarze portu oraz w pasie technicznym obowiązują wyłączne kompetencje administracji morskiej. Celem ochrony i ustanowienia pasa jest przede wszystkim właściwe utrzymanie brzegu morskiego w stanie zgodnym z wymogami bezpieczeństwa i ochrony środowiska.

4. Na podstawie "Ustawy o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym" oraz Uchwały nr 210 Rady Ministrów z 23.12.1987 r. (MP nr 38 poz. 333) Ustka jest uzdrowiskiem. Na jej terenie obowiązuje "Statut Uzdrowiska Ustki" – opublikowany w obwieszczeniu Wojewody Słupskiego z dnia 22.02.1993 Dz. Urz. Nr 4/93 poz. 51. Ustalono 3 strefy ochrony uzdrowiskowej:

A – obejmuje wschodnią część miasta, nad brzegiem morza;

B – obejmuje całe miasto i tereny bezpośrednio przyległe objęte planem ogólnym;

C – otoczenie miasta na obszarze gminy wiejskiej Ustka.

Zgodnie z ustawą oraz statutem w strefach tych obowiązują określone reżimy co do sposobu zagospodarowania oraz wymogi dotyczące ochrony środowiska np. podwyższone standardy związane z ochroną powietrza przed zanieczyszczeniami.

5. Na podstawie "Ustawy – Prawo geologiczne i górnicze" z 04.02.1992 r. Dz. U. nr 27/92 poz. 96 ochronie na terenie miasta Ustka podlegają złoża solanki oraz złoża borowiny. Złoża te posiadają zatwierdzone obszary i tereny górnicze. W Ustce ustanowione obszary górnicze obejmują one niemal całą prawobrzeżną- wschodnią część miasta, w tym niemal wszystkie tereny zainwestowane.

- II. Uwarunkowania wynikające ze stanu i funkcjonowania środowiska przyrodniczego, w tym rolniczej przestrzeni produkcyjnej.
1. W Studium przyrodnicze uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego ujęto w cztery podstawowe grupy:
 - Fizjograficzne – wynikające ze zróżnicowania i specyfiki abiotycznych warunków urbanizacji;
 - Ekologiczne – wynikające z funkcjonowania systemu terenów przyrodniczo aktywnych (tzw. osnowy ekologicznej miasta), warunkującej utrzymanie względnej równowagi ekologicznej;
 - Sozologiczne – wynikające ze stanu antropogenicznego obciążenia środowiska;
 - Zasobowo – użytkowe – wynikające z potencjału środowiska przyrodniczego w zakresie zaspokojenia potrzeb społeczno – gospodarczych (zwłaszcza dotyczących zaopatrzenia w wodę, żywność i surowce oraz w zakresie zdrowia i rekreacji).

Wszystkie wyżej wymienione grupy uwarunkowań determinują ekologiczne warunki życia ludzi, stanowią, zatem jedno z ważniejszych kryterium kształtowania środowiska przyrodniczego w procesie zagospodarowania przestrzennego.
 2. Stan rolniczej przestrzeni produkcyjnej jest dla Ustki zagadnieniem marginalnym w kontekście rozwoju i zagospodarowania przestrzennego z racji zarówno niewielkich powierzchni gruntów rolnych w granicach administracyjnych miasta obecnie, jak też niewielkiej roli gruntów rolnych w przyszłej prognozowanej strukturze przestrzennej miasta i w gospodarce miasta.
 3. Uwarunkowania fizjograficzne.
 - Nadmorskie położenie Ustki jest podstawą rozwoju jej wielu funkcji. Specyfika położenia – nad brzegiem oraz przy ujściu Słupi decyduje o występowaniu kontrastowych warunków przyrodniczych w granicach miasta. Bliskość morza bezpośrednio wpływa na warunki klimatyczne, dynamikę wód powierzchniowych i podziemnych, ich skład chemiczny, na kształt morfologiczny terenu, na specyfikę środowiska roślinnego. Specyfika geograficznego położenia ma bezpośredni wpływ na możliwości przestrzennego rozwoju miasta;
 - Na obszarze miasta i w bezpośrednim sąsiedztwie występują następujące typy środowiska przyrodniczego: mierzeja nadmorska, dolina rzeczna Słupi, zagłębienia akumulacji organogenicznej, wysoczyzna morenowa, równina zastoiskowa;
 - Duże zróżnicowanie fizjograficzne (plaża, wydmy, wysoczyzna morenowa, dolina rzeczna) oraz atrakcyjność krajobrazowa strefy brzegowej związana z ukształtowaniem terenu wpływają na atrakcyjność miasta, stanowią zespół szans rozwojowych;
 - Przeważają tereny o korzystnych warunkach fizjograficznych posadowienia obiektów budowlanych (poza doliną rzeczna i zagłębieniami hydrogenicznymi);
 - Występujące zasoby wód mineralnych i borowiny oraz klimat nadmorski stanowią podstawy rozwoju funkcji uzdrowiskowej;
 - Problemem jest występująca abrazja brzegu na wschód od portu, potencjalne zagrożenie powodziowe stanowić może proces podnoszenia się poziomu wody w morzu, zagrożenie powodziowe wystąpić może także w obrębie doliny Słupi (w tym o charakterze odmorskim), należy liczyć się z podniesieniem pierwszego poziomu wód podziemnych. W długookresowej perspektywie strefa przybrzeżna Ustki staje się obszarem bardzo problemowym w zakresie gospodarki przestrzennej, wymagane jest opracowanie specjalistycznego programu przeciwdziałania tym zagrożeniom, jednakże wymaga
 - to opracowania specjalistycznych ekspertyz i to poza lokalną, w skali co najmniej regionalnej.
 4. Uwarunkowania ekologiczne.
 - Silną stroną jest bardzo duży udział terenów leśnych w granicach administracyjnych miasta, korzystny wpływ na klimat miasta i stan sanitarny powietrza nadmorskich kompleksów leśnych i sąsiedztwa morza, a także występowanie wartościowych obiektów zieleni miejskiej w terenach zainwestowanych oraz bezpośrednio sąsiedztwo wartościowych, ekologicznie ważnych regionalnych systemów obszarów chronionych, stanowiących zbiór ekosystemów o szczególnej roli dla regeneracji środowiska miasta;
 - Ustka, jej tereny zainwestowane stanowią barierę ciągłości struktur przyrodniczych mierzei i doliny Słupi, – co powoduje utrudnione funkcjonowanie połączeń ekologicznych w skali regionalnej;
 - Zagospodarowanie rekreacyjne, w tym intensywna penetracja rekreacyjna użytkowników – mieszkańców, turystów i pensjonariuszy uzdrowiska spowodowała występowanie silnie przekształconych ekosystemów w strefie nadmorskiej, zwłaszcza w części wschodniej;
 - Szansa rozwojową opartą o prawidłowe zagospodarowanie i wykorzystanie warunków przyrodniczych są: rekultywacja przyrodnicza terenów przekształconych w wyniku nadmiernej rekreacji, objęcie ochroną nowych struktur przyrodniczych, ochrona terenów zieleni urządzonej, urządzenie nowych terenów zieleni miejskiej i wzbogacenie już istniejących o nowe biogrupy drzew i krzewów, wzmocnienie wewnątrzmijskich elementów osnowy ekologicznej oraz ukształtowanie połączeń między nimi;
 - Powierzchniowy udział regionalnych struktur przyrodniczych jest bardzo duży, powiązania ekologiczne pomiędzy strukturami regionalnymi mierzei i doliny Słupi są słabe, struktura osnowy ekologicznej wewnątrz miasta jest słabo rozwinięta, znaczne rejony miasta są pozbawione elementów osnowy ekologicznej;
 - Występuje silna presja inwestycyjna oraz penetracja rekreacyjnej na tereny wrażliwe ekologicznie, zwłaszcza nadmorskie, w otoczeniu zainwestowanych terenów sanatoryjno – rekreacyjnych, w sposób niewystarczający rozwiązane są problemy skomunikowania plaż z terenami zainwestowanymi rekreacyjnego.
 5. Osnowa ekologiczna miasta.

Termin ten oznacza system terenów przyrodniczo aktywnych, przenikających dany obszar zurbanizowany, umożliwiający przyrodnicze powiązania funkcjonalne poprzez cyrkulację atmosferyczną, przepływ wody, migrację roślin, zwierząt i inne procesy przyrodnicze. Istnienie osnowy ekologicznej warunkuje utrzymanie względnej równowagi ekologicznej środowiska przyrodniczego, wzbogaca jego strukturę i urozmaica krajobraz (fizjonomia) oraz wpływa korzystnie na warunki życia ludzi. Tworzą go w Ustce elementy rangi regionalnej i lokalnej.

A. Elementami osnowy ekologicznej miasta rangi regionalnej są:

 - strefa brzegowa morza – w tym przybrzeżne wody morskie, plaża z wydmowym zapleczem – funkcja ekologiczna jest osłabiona w wyniku dużej antropopresji – (zanieczyszczenia wód morskich przez spływ zanieczyszczeń Słupią, zanieczyszczenia plaż odpadami oraz degradacja wydm na skutek wykorzystania rekreacyjnego, dewaloryzacja zwłaszcza części wschodniej przez nadmierne zagospodarowanie i zainwestowanie turystyczno – komercyjne);
 - wysoczyznowe kompleksy leśne w południowo

- wschodniej części miasta, o zróżnicowanych siedliskach, dużych walorach przyrodniczych i funkcjach glebochronnych, wodochronnych, krajobrazowych i rekreacyjnych;
 - Korytarz ekologiczny Słupi – o dużym znaczeniu dla migracji roślin i zwierząt, z przewagą struktur przyrodniczych seminaturalnych.
- B. Elementami lokalnej osnowy ekologicznej Ustki są:
- tereny zieleni miejskiej urządzonej – parki, skwery, zieleńce, zieleń cmentarna, ogrody działkowe, zieleń przyuliczna itp. – o funkcji głównie krajobrazowej ale i wpływającej na warunki życia ludzi;
 - tereny zieleni miejskie leśnej – w części wschodniej miasta, bardzo silnie obciążone rekreacyjnie;
 - ciągi ekologiczne zbiorczych rowów melioracyjnych – słabo wykorzystane ekologicznie w zagospodarowaniu;
 - torfowisko – fragment złoża torfów leczniczych – borowiny – o niewykorzystanym potencjale.
6. Uwarunkowania sozologiczne.
- A. Warunki aerosanitarne:
- dla całego miasta obowiązują w związku z ustanowieniem statusu uzdrowiska podwyższone normy dopuszczalnych zanieczyszczeń powietrza;
 - średnioroczne opady pyłu są niższe niż wymagane dla uzdrowiska;
 - wielkość i rodzaj zanieczyszczeń są pochodną rozmieszczenia głównych źródeł emisji;
 - główne emitory zanieczyszczeń to ciepłownia miejska, stocznia, elewator zbożowy w porcie, zagospodarowanie przemysłowe portu, “Łosoś”, ośrodek wypoczynkowy wojskowy. Zakład gospodarki produktami naftowymi CPN, kotłownia lokalne z tzw. “niską emisją” – głównie w tzw. Starej Ustce;
 - układ głównych form zagospodarowania nie jest korzystny dla stanu powietrza.
- Warunki akustyczne, hałas:
- hałas komunikacyjny hałas komunikacyjny ma największy udział w środowisku zurbanizowanym miasta, dotyczy przede wszystkim głównych ciągów ulicznych, dróg tranzytowych z ruchem towarowym i głównych skrzyżowań – ulice Słupska, Wróblewskiego, Grunwaldzka, Dworcowa, Darłowska;
 - ze względu na specyfikę miasta hałas wzrasta szczególnie w sezonie letnim, brak jest aktualnych pomiarów hałasu komunikacyjnego, najprawdopodobniej przy dużym natężeniu ruchu trudno spełnić normy dla strefy uzdrowskiej;
 - hałas kolejowy ma znaczenie znikome; hałas przemysłowy związany z zagospodarowaniem portowo – przemysłowym stanowi uciążliwość dla sąsiadującej dzielnicy mieszkaniowej (zwłaszcza tereny “Łososia” oraz stoczni, elewator zbożowy);
 - hałas rekreacyjny związany jest z sezonowym wykorzystaniem miejsc wypoczynku związany jest głównie z plażą i centralną częścią miasta oraz lokalizacją obiektów i miejsc odbywania imprez masowych;
 - brak tendencji poprawy stanu środowiska w zakresie warunków akustycznych
- B. Zanieczyszczenia wód:
- wody rzeki Słupi są w III klasie czystości pod względem bakteriologicznym lub nawet poza klasami czystości, w II klasie pod względem fizykochemicznym (dane z 1999 r.), Słupia i Kanał Portowy objęte są monitorowaniem stanu zanieczyszczeń;
 - wody przybrzeżne wykazują stałą poprawę czystości (I i II klasa czystości), jednak plaża wschodnia ma gorsze

wyniki, co wiąże się z oddziaływaniem zanieczyszczeń wpływających do morza przez Słupię;

- dość dobrze rozbudowana sieć kanalizacji sanitarnej (znaczna część terenów zainwestowanych, zmodernizowana oczyszczalnia ścieków), większość wód deszczowych jest odprowadzana do Słupi lub Kanału Portowego bez podczyszczania.

C. Stan litosfery oraz gospodarowanie odpadami:

- na terenie miasta nie funkcjonuje wysypisko odpadów, odpady stałe komunalne i przemysłowe składowane są w gmina Słupsk w m. Bierkowo, odpady uwodnione wywożone są na wylewisko w Blicy gmina Postomino;
- rekreacyjno – uzdrowskie zagospodarowanie spowodowało liczne przekształcenia litosfery- negatywne zwłaszcza wzdłuż przejść na plażę – zniszczenia wydmy, wiele nieurządzonych ścieżek, wydepczyk, zwłaszcza w borach nadmorskich mało odpornych na użytkowanie rekreacyjne; wiele jest zniszczonych fragmentów wydmy w otoczeniu ośrodków rekreacyjnych; w samym mieście sporo jest zniszczonych mechanicznie terenów.

7. Obiekty szczególnie uciążliwe dla środowiska:

- na terenie miasta obiekty stwarzające potencjalne nadzwyczajne zagrożenia środowiska to: PPIUH “Korab”, Stocznia “Ustka” (w likwidacji), Portowa Stacja Paliw PKN “Orlen”, Zakład Oczyszczania Wód Zaolejonych PHU “Eko – Res”, stacje paliw a także trasy drogowe, kolejowe i wodne, którymi odbywa się transport substancji niebezpiecznych, a także samo kotwiczenie i poruszanie się jednostek pływających w obrębie Kanału Portowego.

8. Stan terenów zielonych:

- w granicach miasta występuje duża bioróżnorodność naturalnych struktur przyrodniczych, głównie w strefie brzegowej oraz w dolinie Słupi;
- lasy wzdłuż brzegu oraz w południowo – wschodnich części miasta są narażone na nadmierne wykorzystanie rekreacyjne;
- zieleń wewnątrzmijska jest uboga powierzchniowo, tereny zielone nie mają spójności terytorialnej, w zieleni miejskiej brak drzew – pomników przyrody.

9. Ekologiczne warunki życia ludzi:

- ekologiczne warunki życia ludzi są najlepsze w południowo – zachodniej i południowej części miasta, a najgorsze w otoczeniu głównych ciągów komunikacyjnych oraz w śródmiejskiej części miasta (zagęszczenie zabudowy, mało zieleni, sąsiedztwo uciążliwej dzielnicy portowo – przemysłowej);
- wielorodzinne zespoły zabudowy mieszkaniowej to obszary o umiarkowanych warunkach ekologicznych;
- sezonowa uciążliwość środowiskowa związana z nasileniem ruchu turystycznego i z funkcjami wypoczynkowo – uzdrowskimi;
- pozytywną rolę odgrywają: morze, strefa brzegowa, nadmorskie kompleksy leśne, dolina Słupi i jej otoczenie leśne

10. Uwarunkowania zasobowo – użytkowe. Potencjał środowiska przyrodniczego.

- potencjał transurbacyjny – ograniczony (obszar potencjalnego rozwoju przestrzennego, to południowo – zachodni skraj miasta);
- potencjał rekreacyjny – bardzo wysoki pod względem atrakcyjności, lecz umiarkowany pod względem przydatności;
- konieczność zagospodarowania i urządzenie przejść przez wydmy na plażę;
- duży potencjał rekreacyjny mają nie zagospodarowane dotąd obszary leśne w dolinie Słupi, a także rejon

południowo – wschodni predysponowany dla turystyki kwalifikowanej;

- potencjał balneologiczny – duży, oparty o walory położenia nad morzem- bioklimat, aerozol morski, plaże, występowanie złóż wód mineralnych i złóż torfów leczniczych – borowiny możliwych do wykorzystania dla celów leczniczych, przyrodnicze leśne otoczenie miasta umożliwiające spacer, przejażdżki (walory krajobrazowe, klimatyczne);
- w granicach miasta zgodnie ze statutem uzdrowiska – Dz. Urz. Woj. Słupsk. 4/93 poz. 51 z dn. 22.02.1993 – wyznaczono obszary ochrony uzdrowskiej o zróżnicowanych uwarunkowaniach dotyczących zagospodarowania – strefy A,B,C;
- potencjał agroekologiczny – mały, skromna ilość gruntów przeznaczonych pod uprawę, występowanie kompleksów przydatności rolniczej o małej lub bardzo małej urodzajności – grunty orne od 609 kompleksu i użytki zielone 2z i 3z;
- potencjał wodny – rzeka Słupia oraz położenie nadmorskie decydują o dużym potencjale związanym z wodami powierzchniowymi, środkowa część biegu rzeki w granicach miasta to odcinek otwarty na miasto, o dostępnych brzegach – potencjalnie do wykorzystania np. rekreacyjnego;
- wody podziemne – duży potencjał – udokumentowane zasoby wód czwartorzędowych, trzeciorzędowych i kredowych, o dość dobrych parametrach;
- potencjał surowcowy – dość duży – występowanie udokumentowanych złóż solanki (obszar i teren górniczy zatwierdzony w 1990, złoże “Ustka” dopuszczone do eksploatacji – 1994, pozwolenie ważne 20 lat); złoże torfu leczniczego – borowiny – jego znaczna część położona jest poza granicami administracyjnymi miasta.

Potencjał surowcowy stanowi formalną podstawę funkcji uzdrowskiej.

W Studium określono 5 celów rozwoju dotyczących przestrzeni:

1. Tworzenie warunków dla dalszego rozwoju głównych funkcji miasta – Ustka jako nadmorskie miasto wypoczynkowo – uzdrowskie, wykorzystujące walory dziedzictwa kulturowego, podkreślające swą tożsamość, specyfikę i klimat miasta – kurortu, miasto kameralne, zielone, różnorodne i konkurencyjne poprzez ciekawą ofertę wypoczynkową;
2. Ochrona i właściwe wyeksponowanie, wykorzystanie dla rozwoju głównych funkcji zasobów środowiska przyrodniczego i kulturowego miasta, oraz utrzymanie i wzmocnienie lokalnej osnowy ekologicznej miasta powiązanej z przyrodniczym otoczeniem miasta;
3. Efektywne, racjonalne i oszczędne wykorzystanie obecnego stanu zagospodarowania i potencjału przestrzennego – rozwój przez modernizację, restrukturyzację i rehabilitację, przekształcenia obecnych struktur, traktowany jako równoważny z rozwojem terytorialnym;
4. Poprawa funkcjonowania systemów miejskich – komunikacyjnych i inżynierskich;
5. Poprawa jakości życia mieszkańców głównie poprzez poprawę warunków zamieszkiwania, ochronę środowiska, wzrost poziomu obsługi i poprawę warunków wypoczynku i rekreacji.

Obszary i struktury ważne dla prestiżu i tożsamości miasta:

1. Za obszary i struktury ważne dla prestiżu i tożsamości Ustki uznano:
 - obszar postulowanego Usteckiego Parku Kulturowego – obejmującego najcenniejszy kulturowo obszar miasta,

do ochrony i przekształceń, rehabilitacji pozwalającej zachować i podkreślić unikalne walory;

- tzw. “brama morska Ustki” – to jest rejon wejścia do portu, planowanej mariny jachtowej, obecnej przeprawy portowej i rejonu latarni morskiej – obszar – wizytówka miasta dla przybywających od strony morza, obszar szczególnych szans;
- tzw. “brama lądowa Ustki” – to jest rejon obecnych dworców PKP i PKS, wraz ze skwerem zieleni i droga dojazdowa od strony Słupska – obszar – wizytówka dla przybywających publicznymi środkami transportu lądowego, obszar obecnie zaniedbany, bez wyrazu, wymagający przekształceń;
- obszar portu – z waterfrontem, zagospodarowanymi w nowy sposób nabrzeżami usługowo – turystycznymi po wschodniej stronie połączonymi z historycznym, kulturowo ważnym obszarem śródmiejskim, z Aukcją Rybną, zespołem usługowym po zachodniej stronie;
- obszar nowego zakładu przyrodoleczniczego uzdrowska wraz z otoczeniem Parku Leśnego oraz Parkami Kuracyjnymi z Promenadą – po wschodniej stronie oraz odtworzonym i na nowo zagospodarowanym Parkiem Kuracyjnym Zachodnim;
- nowe centra rekreacyjno – usługowe pozwalające na przedłużenie sezonu i podniesienie walorów Ustki – kurortu: Park Wodny wraz z otoczeniem – strefy buforowej pomiędzy lasami strefy A uzdrowska a zainwestowaniem miejskim oraz nowe centrum turystycznego połowu łososia wraz z terenami bulwaru nadrzecznego.

Dla prestiżu, wizerunku miasta istotna jest też kształtowana PANORAMA MIASTA od strony Bałtyku.

2. Inne obszary ważne dla funkcjonowania i rozwoju: obszar styku Ustki Starej i Nowej – to jest rejonu ulic Grunwaldzka – Wróblewskiego – 9 Marca oraz sposób zagospodarowania i przystosowania do ruchu turystycznego całej zachodniej strony strefy przybrzeżnej, nadmorskiej miasta.

Głównym założeniem kierunków rozwoju przestrzennego miasta jest:

Odpowiednie kształtowanie tożsamości miasta, zgodnie ze strategią zrównoważonego rozwoju miasta nadmorskiego wczasowo – uzdrowskiego.

Ze względu na funkcję uzdrowską Ustki w Studium proponuje się przywrócenie terenom już użytkowanym i zagospodarowanym ładu funkcjonalnego i przestrzennego, między innymi poprzez:

- podniesienie walorów wschodniej dzielnicy uzdrowsko – wypoczynkowej – zagospodarowanie promenady, Park Leśny, podniesienie walorów dzielnicy staromiejskiej, uatrakcyjnienie portu i jego powiązanie z miastem;
- budowę sprawnego połączenia drogowego dla Ustki prawo i lewobrzeżnej;
- odpowiednie zagospodarowanie terenów wokół złoza borowiny – strefa buforowa przy ul. Rybackiej, styk z nowym osiedlem Przewłoka;
- rekreacyjne zagospodarowanie dzielnicy zachodniej nadmorskiej i wygodne powiązanie jej z terenami mieszkaniowymi oraz uzdrowskowymi w części wschodniej – nowe drogi ale i system ścieżek rowerowych z zapleczem, ciągów spacerowych, promem, systemem komunikacji zbiorowej – z niewielkim gabarytowo i mało uciążliwym taborem;
- dokończenie budowy nowego zakładu przyrodoleczniczego z wykorzystaniem złóż solanki i zagospodarowaniem terenu wokół jako przedłużeniem parku kuracyjnego;
- ograniczenie i reorganizacja ruchu kołowego w mieście;

- wzbogacenie oferty rekreacyjnej miasta – nowe funkcje pozasezonowe, usługowe, dla np.: rekreacji rehabilitacyjno – zdrowotnej;
- wzbogacenie systemu zieleni miejskiej i właściwe zagospodarowanie terenów podmiejskich – szczególnie ważne jest wspólne z gminą wiejską zdecydowanie o sposobie wykorzystania złoża borowiny i docelowym zagospodarowaniu terenów po zakończeniu eksploatacji.

Podstawowe cele i kierunki zagospodarowania przestrzennego zawarte w Studium dotyczące ochrony środowiska przyrodniczego miasta.

1. Poprawa ekologicznych warunków życia mieszkańców poprzez poprawę jakości środowiska miejskiego, wzbogacenie w przyrodnicze tereny rekreacyjne, likwidację zagrożeń;
2. Rozwój miasta oparty o zasady zrównoważonego rozwoju, z minimalizacją konfliktów pomiędzy środowiskiem zurbanizowanym a naturalnym;
3. Ochrona zasobów przyrody, wprowadzenie nowych form ochrony oraz kształtowanie lokalnej osnowy ekologicznej miasta, wzbogacenie systemu zieleni miejskiej;
4. Minimalizacja konfliktów funkcjonalnych wynikających z potrzeb rozwoju funkcji rekreacyjnej, turystycznej – wczasowej, a także uzdrowskiej, w tym w zachodniej części miasta;
5. Ochrona i właściwe kształtowanie otoczenia przyrodniczego miasta;
6. Modernizacja i rozbudowa infrastruktury technicznej związanej z ochroną środowiska.

Studium wymienia generalne zasady ochrony środowiska kulturowego Ustki.

- ochrona zespołów przestrzennych oraz pojedynczych obiektów i wpisanych do rejestru zabytków;
- ochrona stanowisk archeologicznych;
- ochrona gabarytów obiektów pozostających w strefach ochrony konserwatorskiej a nie wpisanych do rejestru zabytków;
- ochrona układów urbanistycznych, w tym wielkości parcel i sposobu ich pierwotnego zainwestowania;
- ochrona dawnych układów komponowanej zieleni, w tym zieleni przyulicznej oraz większych kompleksów zieleni parku kuracyjnego;
- ochrona klimatu i nastroju historycznych krajobrazów zbudowanych przez zachowane elementy i układy kompozycyjne.

Proponuje się tam również utworzyć Ustecki Park Kulturowy, którego zasięg byłby tożsamy z wymienionymi strefami specyfiki kulturowej i na którego obszarze obowiązywałyby zasady ochrony historycznego krajobrazu i jego elementów. Za Park Kulturowy uważać należy strefę, w której zakłada się zachowanie istniejących walorów krajobrazu kulturowego historycznego z uwzględnieniem dużej roli tego obszaru jako terenu rekreacyjno – turystycznego. W strefie powinien obowiązywać zakaz lokalizacji dużego (uciążliwego) przemysłu, zakaz eksploatacji powierzchniowej oraz zakaz wprowadzania dowolnej zabudowy.

“Ustecki Park Kulturowy” składałby się z następujących jednostek strukturalno – krajobrazowych historycznego krajobrazu:

- I. strefa portu wraz z najstarszą osadą rybacką (A);
- II. strefa pierwszej dzielnicy kurortu wraz ze strefą obejmującą zieleń i urządzenia dawnego Wschodniego Parku Kuracyjnego (B);
- III. strefa drugiej dzielnicy kurortu (C).

Proponowane strefy archeologiczno – konserwatorskie obejmują następujące tereny i obiekty:

Strefa “W” bezwzględnej ochrony archeologiczno – konserwatorskiej.

Obejmuje ujście Słupi (prawobrzeżne), wpisany do rejestru zabytków układ owalnicowy wsi rybackiej o wczesnośredniowiecznym rodowodzie.

W strefie powyższej, dla wszystkich inwestycji w niej lokalizowanych obowiązuje zakaz wykonywania jakichkolwiek prac ziemnych i budowlanych bez zgody Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, który każdorazowo określi inwestorowi, w wydanym zezwoleniu, zakres niezbędnych do wykonania archeologicznych badań ratowniczych wyprzedzających proces zainwestowania terenu.

Strefa “OW 1” względnej ochrony archeologiczno – konserwatorskiej.

Obejmuje mikroregion osadniczy wyznaczony stanowiskami archeologicznymi lewobrzeżna Ustka (poza ujściem rzeki) – 9 stanowisk archeologicznych; prawobrzeżna Ustka (poza ujściem rzeki) – 2 stanowiska archeologiczne.

W strefie powyższej ustala się obowiązek, dla wszystkich inwestycji w niej lokalizowanych, przeprowadzenia wyprzedzających proces zainwestowania, archeologicznych badań ratowniczych (przed zmianą funkcji i sposobu użytkowania terenu), w zakresie określonym inwestorowi przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w wydanym każdorazowo zezwoleniu.

Strefa “OW 2” względnej ochrony archeologiczno – konserwatorskiej.

Obejmuje obszar z fazy rozwoju miasta związanej z dzielnicą wypoczynkową, kuracyjno – pensjonatową oraz fragment układu urbanistycznego z XIX wieku.

W strefie powyższej w przypadku stwierdzenia występowania relikwów archeologicznych, ustala się obowiązek przeprowadzenia archeologicznych badań ratowniczych, w zakresie określonym inwestorowi przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w wydanym zezwoleniu.

Strefa “OW 3” względnej ochrony archeologiczno – konserwatorskiej.

Obejmuje fragmenty dwóch jednostek mezoregionalnych: Pobrzeża Słowińskiego z pasem plaż i wysokich wydmy nadmorskich, szerokości około 1 km oraz fragmentu Równiny Słupskiej – niziny moreny dennej falistej odwodnionej przez głęboko wciętą pradolinę rzeki Słupi, z rozległą równiną torfową oraz złożami borowiny między wałem wydmy a Równiną Słupską we wschodniej części obszaru opracowania. Obszar o potencjalnie dużych walorach osadniczych, zwłaszcza w strefach przejściowych między stanowiskami wydmy i wysoczyznami, penetrowany intensywnie w pradziejach a zwłaszcza w neolicie przez plemiona basenu Morza Bałtyckiego pochodzenia skandynawskiego, jułandzkiego, niemeńskiego, kundajskiego i in. Strefa kulturowa poddawana solnym procesom akumulacyjnym.

W strefie powyższej, dla wszystkich inwestycji lokalizowanych w niej, ustala się obowiązek prowadzenia obserwacji archeologicznej w formie nadzoru archeologicznego nad realizacją robót ziemnych, po zakończeniu, których teren może być trwale zainwestowany. W przypadku stwierdzenia w trakcie nadzoru występowania relikwów archeologicznych, ustala się obowiązek przeprowadzenia archeologicznych badań ratowniczych w zakresie określonym inwestorowi przez wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w wydanym zezwoleniu.

Obszary historycznego krajobrazu.

W Studium proponuje się przyjąć za naczelne zadanie, związane bezpośrednio z ochroną dziedzictwa kulturowego, utrzymanie różnorodności krajobrazu miejskiego Ustki i stworzonego w związku z tym oryginalnego klimatu i nastroju miasta. Wybrane zaś dzielnice miasta, szczególnie te ilustrujące

historię osadnictwa tego terenu oraz rozwoju przestrzennego portu, miasta i kurortu należy objąć kwalifikowaną ochroną konserwatorsko – krajobrazową.

W oparciu o analizę historyczno – urbanistyczną zaproponowano następujący podział:

- a. Prawobrzeżny port rybacko – handlowy z obszarem najstarszej osady (Bezwzględnie konieczna jest tu ochrona historycznej substancji budowlanej z jej unikatową różnorodnością i miejscowym kolorytem);
- b. Dzielnica mieszkalno – kuracyjna pierwszej fazy rozwoju kurortu (Bezwzględnie konieczna jest ochrona substancji budowlanej małych domków w stylu rybackim i zagospodarowania ich działek);
- c. Dzielnica willowo – pensjonatowa drugiej fazy rozwoju kurortu (Zaleca się utrzymanie całej historycznej substancji budowlanej);
- d. Tereny zieleni przyplażowej a w tym Park Zdrojowy (Postuluje się przywrócić do użytkowania zachowane relikty drewnianej architektury związanej z funkcją nadmorskiego kurortu);
- e. Przybrzeżna strefa przejściowa osadnictwa pradziejowego (obejmująca pasmo plaż i wysokich wydm nadmorskich, szerokości około 1 km oraz fragmenty dwóch jednostek mezoregionalnych: Pobrzeża Słowińskiego z pasem plaż i oraz fragment rozległej równiny torfową oraz złożami borowiny – opisana wyżej jako “Strefa “OW 3” względnej ochrony archeologiczno – konserwatorskiej”).

4.5. UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE WYNIKAJĄCE Z MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA GMINY MIEJSKIEJ USTKA

W chwili obecnej dla Ustki opracowano 7 planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego w granicach przyszłego Usteckiego Parku Kulturowego, dla następujących fragmentów miasta:

1. Fragment miasta Ustka pn. „CENTRUM I” (obejmuje ulice: Pawła Findera, Czerwonych Kosynierów, Beniowskiego, Sprzymierzeńców, w tym uzupełnienie nową zabudową);
2. Fragmentu miasta Ustka pn. „CENTRUM II” (dla terenów Śródmieścia Ustki, ograniczonego ulicami Marynarki Polskiej, Pawła Findera, Mała, Kosynierów, Portowa, kanał portowy);
3. Fragment miasta Ustka pn. „CENTRUM III” (granice przebiegają: od północy wzdłuż linii, rozgraniczającej ulicy Limanowskiego, od zachodu wzdłuż linii rozgraniczającej ulicy Beniowskiego i Sprzymierzeńców, od wschodu wzdłuż linii rozgraniczającej ulicy Leśnej i Jana z Kolna, od południa wzdłuż linii rozgraniczającej ulicy Mickiewicza i Kilińskiego);
4. Fragment miasta Ustka pn. „CENTRUM IV” (teren Śródmieścia Ustki ujęty na załączniku graficznym planu miejscowego);
5. Plan Miejskowy Zagospodarowania Przestrzennego Promenady Nadmorskiej w Ustce;
6. Miejskowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Terenu Ustka „Łacha”;
7. Miejskowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Terenu Ustka „Nowa Łacha”;
1. Informacja z Uchwały Nr XXI/182/2004 Rady Miejskiej w Ustce z dnia 26 maja 2004 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ustki.

Plan zakłada ochronę dziedzictwa kulturowego w określonym obszarze, zarówno w zakresie elementów architektonicznych (kubatury) jak i elementów urbanistycznych (struktura funkcjonalna).

1. Ustalenia w zakresie dóbr kultury:

- 1) Obszar objęty opracowaniem w całości jest układem urbanistycznym wpisanym do rejestru zabytków (A180). Ustala się konieczność uzyskania szczegółowych wytycznych konserwatorskich dla każdego zamiaru inwestycyjnego dotyczącego obiektów zlokalizowanych w granicach opracowania i znajdujących się w ewidencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

- 2) Obszar opracowania znajduje się w strefie „W” bezwzględnej ochrony archeologiczno – konserwatorskiej. Ustala się obowiązek przeprowadzenie archeologicznych badań ratowniczych wyprzedzających proces zainwestowania terenu dla wszelkich inwestycji zlokalizowanych w przedmiotowej strefie. Zakres niezbędnych do wykonania badań archeologicznych każdorazowo określili inwestorowi Wojewódzki Konserwator Zabytków w wydanym pozwoleniu.

2. Warunki wynikające z ochrony dóbr kultury

Obszar wpisany do rejestru zabytków (A180). Substancja XIX – wieczna z układem urbanistycznym do zachowania i rewaloryzacji. Remonty i modernizacje wg wytycznych Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Obszar znajduje się w strefie „W” bezwzględnej ochrony archeologiczno – konserwatorskiej. Ustala się obowiązek przeprowadzenie archeologicznych badań ratowniczych wyprzedzających proces zainwestowania terenu dla wszelkich inwestycji zlokalizowanych w przedmiotowej strefie. Zakres niezbędnych do wykonania badań archeologicznych każdorazowo określili inwestorowi Wojewódzki Konserwator Zabytków w wydanym pozwoleniu.

II. Informacja z uchwały Nr XII/103/2003 Rady Miejskiej w Ustce z dnia 25 września 2003 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów Śródmieścia Ustki, ograniczonego ulicami Marynarki Polskiej, Pawła Findera, Mała, Kosynierów, Portowa, kanał portowy, pn. „Centrum 2”.

1. Warunki ochrony środowiska kulturowego.

Plan nakazuje dla strefy ochrony archeologicznej bezwzględnej „W” obowiązuje zakaz wykonywania wszelkich prac ziemnych i budowlanych bez zgody Wojewódzkiego Konserwatora zabytków; Wojewódzki Konserwator zabytków w każdorazowo wydanym zezwoleniu określi inwestorowi zakres niezbędnych do wykonania archeologicznych badań ratowniczych wyprzedzających prace zainwestowania terenu.

Ponieważ w obszarze planu zlokalizowany jest wpisany do rejestru zabytków układ urbanistyczny, decyzja o podziale nieruchomości wymaga poprzedzającego postępowania administracyjnego prowadzonego przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, a na etapie projektu budowlanego wymagane jest uzgodnienie (Prawo Budowlane art. 39) projektu budowlanego lub projektu rozbiórki istniejącego budynku oraz projektu zagospodarowania działki, (terenu) w zakresie:

- zachowania historycznej struktury oraz ukształtowania wnętrza działki lub terenu;
- formy elewacji budynków w przypadku nowych obiektów lub przebudowy lub remontów obiektów istniejących;
- ustala się wymóg nadzoru archeologicznego przy pracach ziemnych dla całego obszaru wpisanego do rejestru zabytków.

W obszarze zlokalizowany jest obiekt wpisany do rejestru zabytków nieruchomych przy ul. Wojska Polskiego 10 z 1780 r. Dlatego wszelkie działania inwestycyjne, budowlane dotyczące obiektu i jego bezpośredniego sąsiedztwa wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Plan miejscowy dla tego obszaru wyznacza budynki proponowane do wpisu rejestru zabytków. Dlatego ustala się

wymóg uzgodnienia dokumentacji projektowej związanej z tymi obiektami z odpowiednim organem ochrony zabytków, tak jak dla obiektów wpisanych do rejestru zabytków. Zakres ochrony:

- a) forma i proporcje bryły;
- b) forma, nachylenie i pokrycie dachu;
- c) rozmieszczenie, proporcje i podział otworów okiennych i drzwiowych;
- d) detal architektoniczny;
- e) elewacja budynku.

Dla budynków wpisanych do rejestru zabytków oraz dla budynków proponowanych do wpisu ustala się wymóg ich zachowania; ewentualna wymiana zabudowy na podstawie wytycznych (zaleceń) odpowiedniego organu ochrony zabytków.

Dla budynków określonych jako obiekty o wartościach kulturowych, identyfikujących przestrzeń, ustala się wymóg zachowania formy obiektu, z możliwością zmian układu wewnętrznego, wnętrza, wymiany elementów zużytych, podniesienia standardu – technicznego, funkcjonalnego i estetycznego.

2. Warunki wynikające z ochrony środowiska przyrodniczego:

- ustala się wymóg zachowania istniejących drzew;
- hałas nie może przekraczać wartości określonych w przepisach szczegółowych, z uwzględnieniem wymogów dla strefy ochrony uzdrowskiej.

3. Kolorystyka budynków.

Dla wszystkich budynków istniejących i projektowanych ustala się zakres kolorystyki elewacji – zalecane wymagane barwy: bieli, beżu, ochry, pastelowej żółci, brązu, zagęszczanej czerwieni, rdzawej, pomarańczowej, stonowanej zieleni itd.

Obszar planu znajduje się w całości w granicach strefy „B” ochrony uzdrowskiej Uzdrowska Ustka, do którego mają zastosowanie odpowiednie przepisy.

III. Informacja z uchwały Nr XXIII/204/2004 Rady Miejskiej w Ustce z dnia 26 sierpnia 2004 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Ustki, pn. „Centrum 3”.

1. Warunki ochrony środowiska kulturowego.

- a) Na obszarze objętym granicami planu znajdują się budynki wpisane do rejestru zabytków Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków: ul. Żeromskiego, ul. Chopina 4 i 8;

Dla budynków wpisanych do rejestru, zakresy prac budowlanych, remontowych, porządkowych, ewentualnej wycinki drzew (parki i cmentarze) winny być bezwzględnie uzgadniane z Wojewódzkim Urzędem Ochrony Zabytków i prowadzone zgodnie z uzyskanym zezwoleniem (dotyczy również najbliższego otoczenia).

- b) Na obszarze objętym granicami planu znajdują się budynki widniejące w ewidencji zabytków Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków, o następujących numerach:

- ul. Słowiańska (dawna Bieruła), o numerach: 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 15/17, 19, 21, 23/25;
- ul. Kilińskiego: 1,4, 6 (budynek gospodarczy), 6;
- ul. Beniowskiego: 1,3,5,7,9;
- ul. Sprzymierzeńców: 1/3, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 21, 23, 25 (oficyna), 25, 27A, 27, 29;
- ul. Mickiewicza: 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 15;
- ul. Chopina: 2, 6, 10, 12,14, 16;
- ul. Żeromskiego: 3, 4, 5, 6, 7, 7A, 8, 8A, 9, 10, 11, 11A, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 20, 22;
- ul. Jana z Kolna: 1;
- ul. Kopernika: 1, 3;
- ul. Limanowskiego: 6.

Dla budynków ujętych w ewidencji zabytków Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków wprowadza się nakaz zachowania ich historycznego wyglądu oraz prowadzenia działań mających na celu przywrócenie ich pierwotnej formy, ze szczególnym uwzględnieniem historycznie ukształtowanych elementów, takich jak:

- forma;
- forma i proporcja bryły;
- forma, nachylenie i rodzaj pokrycia dachowego;
- rozmieszczenie, proporcje i podział otworów okiennych i drzwiowych;
- specyfikę detalu architektonicznego.

Zakres i rodzaj działań inwestycyjnych na terenach zabudowanych obiektami wpisanymi do ewidencji zabytków normują przepisy szczegółowe ujęte w poszczególnych kartach terenu.

- c) W obszarze objętym granicami planu zlokalizowane są dwie strefy ochrony archeologicznej – konserwatorskiej: strefa „W” bezwzględnej ochrony archeologicznej – konserwatorskiej oraz „OW 2” względnej ochrony archeologicznej – konserwatorskiej, dla których obowiązują następujące zapisy:

Strefa „W” bezwzględnej ochrony archeologicznej – konserwatorskiej – obejmuje obszar ujścia rzeki Słupi (prawobrzeże), układ owalnicowy wsi rybackiej o wczesnośredniowiecznym rodowodzie wpisany do rejestru zabytków.

Celem ochrony jest zachowanie i udokumentowanie reliktywnej pradziejowej przestrzeni osadniczej oraz reliktywnej przestrzeni historycznej wsi rybackiej i portu, poprzez przeprowadzenie archeologicznych i archeologicznej – architektonicznych badań ratowniczych wyprzedzających każdy proces inwestycyjny.

Celem badań jest uczytelnienie i zidentyfikowanie pierwotnego obszaru zainwestowania

Terenu – linii zabudowy, granic pierwotnych działek, reliktywnej pierwotnej zabudowy (także portu), elementów osadnictwa pradziejowego, wykorzystanie odkryć do określenia i oznaczenia historii zabudowy w pracach zainwestowania terenu.

W strefie „W”, dla wszystkich inwestycji w niej lokalizowanych obowiązuje zakaz wykonywania jakichkolwiek prac ziemnych i budowlanych bez zgody Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, który każdorazowo określi inwestorowi, w wydanym zezwoleniu, zakres niezbędnych do wykonania archeologicznych badań ratowniczych wyprzedzających proces zainwestowania terenu.

Strefa „OW 2” względnej ochrony archeologicznej – konserwatorskiej – obejmuje obszar z fazy rozwoju miasta związanej z dzielnicą wypoczynkową, kuracyjno – pensjonatową oraz fragment układu urbanistycznego z XIX wieku.

Celem ochrony jest udokumentowanie reliktywnej osadnictwa pradziejowego i średniowiecznego zredukowanego przez późniejszą zabudowę, po ich identyfikacji kulturowej przeprowadzonej w przypadku zarejestrowania reliktywnej w trakcie prowadzenia procesu inwestycyjnego.

W strefie „OW 2” w przypadku stwierdzenia występowania reliktywnej archeologicznych zachodzi obowiązek przeprowadzenia archeologicznych badań ratowniczych, w zakresie określonym inwestorowi przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w wydanym zezwoleniu.

3. Warunki wynikające z ochrony środowiska przyrodniczego.

- a) Ustala się wymóg zachowania istniejących drzew (szczególne przypadki normowane w „kartach terenów”);
- b) Obszar planu znajduje się w całości w granicach strefy „B” ochrony uzdrowskiej Uzdrowska Ustka i obowiązują w nim przepisy zawarte w statucie Uzdrowska Ustka (Uchwała Rady Miejskiej w Ustce nr XXII/198/2004 z dnia 30 czerwca 2004 r.).

- IV. Informacja z uchwały Uchwała Nr XLVIII/394/2006 Rady Miejskiej w Ustce z dnia 28 września 2006 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pn. „Centrum 4” w Ustce.
Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i krajobrazu kulturowego
1. Ustala się warunki kształtowania krajobrazu kulturowego obejmujące zasady i ograniczenia dotyczące gabarytów zabudowy, lokalizacji nośników reklamowych, dopuszczalności lokalizowania tymczasowych obiektów usługowo – handlowych, zawarte w przepisach szczegółowych dla poszczególnych terenów.
 2. Wskazuje się granice układu urbanistycznego wpisanego do rejestru zabytków (nr decyzji 150 z dnia 28.08.1957 poz. Rej. A-1745/180), obejmujący części terenów 6.MM/U i 7.MM/U, teren 23.UKr oraz części terenów 8.KD-L, 11.KD-D(1), 13.KD-D i 24.KPp.
 3. Dla terenów położonych w granicach układu urbanistycznego wpisanego do rejestru zabytków obowiązują zapisy ustawy o ochronie zabytków oraz jednocześnie:
 - 1) dla obiektów wpisanych wraz z działką do rejestru zabytków województwa pomorskiego (teren nr 23.Ukr) wszelkie działania należy prowadzić zgodnie z przepisami ustawy o ochronie zabytków oraz prawem budowlanym,
 - 2) dla obiektów wpisanych do ewidencji wojewódzkiego konserwatora zabytków (na terenach 6.MM/U i 7.MM/U) ustala się:
 - a) nakaz zachowania historycznego wyglądu budynków, oraz prowadzenia działań mających na celu przywrócenie ich pierwotnej formy,
 - b) nakaz zachowania zewnętrznej formy budowli, w tym formy i proporcji bryły, formy, nachylenia i rodzaju pokrycia połaci dachowych, rozmieszczenia, proporcji i podziałów otworów okiennych i drzwiowych, specyfiki detalu architektonicznego,
 - c) zakaz nadbudowy i zmiany geometrii dachów, w tym przede wszystkim realizacji dachów mansardowych,
 - d) nakaz zachowania rodzaju pokrycia dachowego i detalu architektonicznego,
 - e) rozbudowywana część budynku winna być zlokalizowana na tyłach budynku istniejącego,
 - f) rozbudowywana część powinna nawiązywać do części istniejącej wysokością kalenicy i górnej krawędzi elewacji; należy stosować ten sam kąt nachylenia dachów,
 - 3) dla pozostałej zabudowy ustala się:
 - a) nakaz nawiązania kompozycją i wystrojem architektonicznym elewacji nowych lub przebudowywanych budynków do istniejących obiektów historycznych – poprzez stosowanie podobnych zasad podziału, detali, rozwiązań materiałowych, proporcji (w tym stosunku powierzchni szklonej do całkowitej powierzchni ściany zewnętrznej – wynoszącym procentowo nie więcej niż 25%),
 - b) zakaz dokonywania przekształceń terenu,
 - c) nakaz zachowania tradycyjnego przebiegu dróg,
 - d) nakaz dostosowania nowej zabudowy do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie skali i bryły poprzez ograniczenie wysokości zabudowy zgodnie z ustaleniami szczegółowymi oraz sytuowanie zabudowy zgodnie z wyznaczonymi w planie liniami zabudowy.
 4. Plan wskazuje strefę „W” bezwzględnej ochrony archeologiczno – konserwatorskiej oznaczoną na rysunku planu oraz na terenach wydzielonych w kartach terenów o numerach 11.KD-D, 13.KD-D, 06.MM/U, 14.KD-D, 07.MM/U, 8.KD-L i 23.Ukr, będącą obszarem ujętym w rejestrze organu właściwego w zakresie ochrony dóbr kultury, obejmującą układ owalnicowy wsi rybackiej o wczesnośredniowiecznym rodowodzie (wpisany do rej. Zabytków - nr rej. A-150) oraz najbliższe otoczenie terenu wpisanego do rejestru zabytków (w tym ujście Słupi), a także obszar o potencjalnie dużych walorach osadniczych dla osadnictwa pradziejowego – zwłaszcza w strefach przejściowych między stanowiskami wydumowymi i wysoczyznowymi. Obszar ten był intensywnie penetrowany osadniczo w pradziejach, głównie w neolicie, przez plemiona basenu Morza Bałtyckiego pochodzenia skandynawskiego, jutlandzkiego, niemeńskiego, kundajskiego i in. I jest strefą kulturową poddaną silnym procesom akulturacyjnym. Celem ochrony jest zachowanie i wszechstronne udokumentowanie reliktywnej przestrzeni osadniczej oraz reliktywnej historycznej przestrzeni wsi rybackiej i portu, poprzez przeprowadzenie archeologicznych i archeologiczno – architektonicznych badań ratowniczych wyprzedzających proces inwestycyjny z uczytelnieniem i zidentyfikowaniem pierwotnego obszaru zainwestowania terenu – linii zabudowy, granic pierwotnych działek, reliktywów pierwotnej zabudowy (także portu), elementów osadnictwa pradziejowego z wykorzystaniem odkryć do określenia i oznaczenia historii zabudowy w pracach projektowych. Rekonstrukcja dynamiki osadnictwa pradziejowego, ze szczególnym uwzględnieniem roli człowieka w przekształcaniu środowiska przyrodniczego w procesie antropopresji w łatwym do naruszenia i zniszczenia młodo glacialnym ekosystemie strefy nadmorskiej.
 5. Na obszarze strefy, o której mowa w ust. nr 4 plan ustala, dla wszystkich inwestycji lokalizowanych w strefie, zakaz wykonywania jakichkolwiek prac ziemnych bez zgody Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Zakres niezbędnych do przeprowadzenia archeologicznych badań ratowniczych określi inwestorowi Wojewódzki Konserwator Zabytków w wydanym na jego wniosek pozwoleniu.
 6. Plan wskazuje strefę „OW2” względnej ochrony archeologiczno – konserwatorskiej, oznaczoną na rysunku planu oraz na terenach wydzielonych w kartach terenów o numerach 08.MW/U, 15.KD-D, 09.MM/U, 10.U, cz. 8.KD-L, 25.ZP, 04.MM/U, 38.MM/U, 14.U, 11.ZP/KP, 12.U, 13.U/KS, 20.U, 18.MW/U, 39.MM/U, 40.MW/U, 22.MW/U, 21.MM/MP, 05.MM/MP, 02.MP/UT, 01.UZ, 03.M/MP, 03.MW, 15.MW/U, 16.MM/U, 17.MM/U, 19.ZP, będąca obszarem ujętym w ewidencji organu właściwego w zakresie ochrony dóbr kultury, obejmującą obszar z fazy rozwoju miasta związanej z dzielnicą wypoczynkową, kuracyjno – pensjonatową oraz fragment układu urbanistycznego z XIX wieku a także obszar o potencjalnie dużych walorach osadniczych dla osadnictwa pradziejowego – zwłaszcza w strefach przejściowych między stanowiskami wydumowymi i wysoczyznowymi, intensywnie penetrowany osadniczo w pradziejach, głównie w neolicie, przez plemiona basenu Morza Bałtyckiego pochodzenia skandynawskiego, jutlandzkiego, niemeńskiego, kundajskiego i in. I jest strefą kulturową poddaną silnym procesom akulturacyjnymi. Celem ochrony jest udokumentowanie reliktywów osadnictwa pradziejowego i średniowiecznego zredukowanego przez późniejszą zabudowę, po ich identyfikacji kulturowej, przeprowadzonej w trakcie prowadzenia procesu inwestycyjnego. Rekonstrukcja dynamiki osadnictwa pradziejowego, ze szczególnym uwzględnieniem roli człowieka w przekształcaniach środowiska przyrodniczego w procesie antropopresji w łatwym do naruszenia i zniszczenia młodo glacialnym ekosystemie strefy nadmorskiej.
 7. Na obszarze strefy, o której mowa w ust. nr 6 plan ustala, dla wszystkich inwestycji lokalizowanych w strefie, obo-

- wiązek przeprowadzenia archeologicznych badań ratowniczych wyprzedzających zainwestowanie terenu. Zakres niezbędnych do przeprowadzenia archeologicznych badań ratowniczych określi inwestorowi Wojewódzki Konserwator Zabytków w wydanym na jego wniosek pozwoleniu.
8. Plan wskazuje następujące obiekty wpisane do rejestru zabytków województwa pomorskiego, oznaczone na rysunku planu jako budynki wraz z terenami:
 - 1) kościół neogotycki przy ul. Ks. Kard. Wyszyńskiego wraz z terenem działki nr 405 – nr rej. A-319,
 - 2) dom pensjonatowy przy ulicy Kopernika 5 wraz z terenem działki nr 1941/1 – nr rej. A-350,
 - 3) budynek dawnej szkoły podstawowej przy ul. Wyszyńskiego 3 wraz z terenem działki nr 221 - nr rej. A-1247,
 9. Dla obiektów, o których mowa w ust. 8 (budynek wraz z terenami, w granicach oznaczonych na rysunku planu) wszelkie działania muszą być prowadzone zgodnie z przepisami ustawy o ochronie zabytków i prawem budowlanym i muszą być uzgadniane z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.
 10. Plan wskazuje obiekty wpisane do Ewidencji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków oznaczone na rysunku planu.
 11. Dla obiektów, o których mowa w ust. 10 plan ustala:
 - 1) nakaz zachowania historycznego wyglądu budynków, oraz prowadzenia działań mających na celu przywrócenie ich pierwotnej formy,
 - 2) nakaz zachowania zewnętrznej formy budowli, w tym:
 - a) formy i proporcji bryły,
 - b) formy, nachylenia i rodzaju pokrycia połaci dachowych,
 - c) rozmieszczenia, proporcji i podziałów otworów okiennych i drzwiowych,
 - d) specyfiki detalu architektonicznego,
 - 3) zakaz nadbudowy i zmiany geometrii dachów,
 - 4) nakaz zachowania rodzaju pokrycia dachowego i detalu architektonicznego,
 - 5) rozbudowywana część budynku winna być zlokalizowana na tyłach budynku istniejącego,
 - 6) rozbudowywana część powinna nawiązywać do części istniejącej wysokością kalenicy i górnej krawędzi elewacji; należy stosować ten sam kąt nachylenia dachów,
 - 7) nakaz uzgadniania wszelkich działań na obiektach z wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.
- Zasady ochrony i kształtowania środowiska.**
- 1) Ustala się obowiązek pojedynczych drzew i ich zbiorowisk, oznaczonych na rysunku planu jako drzewa do zachowania i zespoły zieleni wysokiej do zachowania.
 - 2) Wskazuje się strefę „B1” ochrony uzdrowskiej, oznaczoną na rysunku planu, w której to strefie obowiązują przepisy zawarte w statucie Uzdrowska Miasta Ustka.
 - 3) Wskazuje się Pas Ochronny Brzegu Morskiego, obejmujący cały obszar objęty planem, w którym obowiązuje wymóg uzgodnień wszelkich inwestycji i zmian w zagospodarowaniu działek budowlanych z dyrektorem właściwego urzędu morskiego.
 - 4) Wskazuje się granice terenu górniczego Ustka i Ustka 1, oznaczone wspólnym symbolem na rysunku planu, w których obowiązują następujące zasady zagospodarowania i użytkowania terenów:
 - a) zakazuje się wydobywania kopalin (za wyjątkiem istniejącego ujęcia wody),
 - b) nakazuje się uzgadnianie inwestycji i zmian w zagospodarowaniu działek budowlanych z dyrektorem okręgowego urzędu górniczego, o ile proponowane zamierzenia są związane z prowadzeniem prac geologicznych i górniczych lub wykraczających poza plan,
- 5) Ustala się, że na całym obszarze działania planu obowiązują następujące zasady ochrony i kształtowania środowiska:
 - a) obowiązuje zakaz wydobywania kopalin,
 - b) ustala się nakaz ochrony istniejącej szaty roślinnej cennej pod względem przyrodniczym i krajobrazowym, oznaczonej na rysunku planu,
 - c) zakazuje się lokalizacji w obszarze planu przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub przedsięwzięć, dla których obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko jest obligatoryjny lub może być wymagany, w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, za wyjątkiem elementów niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania miejskich i ponadlokalnych systemów inżynierskich,
 - d) dla wszystkich obiektów usługowych nakazuje się ograniczenie emisji hałasu do poziomu wymaganego normami oraz ograniczenie uciążliwości do granic działki budowlanej,
 - e) nakazuje się zastosowanie wszelkich możliwych rozwiązań technicznych, zapewniających obniżenie poziomu hałasu do wymaganego normami - dla obiektów mieszkalnych,
 - f) w celu ochrony powietrza plan ustala ogrzewanie pomieszczeń gazem ziemnym, olejem nisko siarkowym lub innymi paliwami ekologicznie czystymi,
 - g) ustala się obowiązek zachowania walorów środowiska przyrodniczego, w tym również odpowiedzialności właścicieli działek za sprawowanie opieki nad tworami przyrody znajdującymi się na terenie działek, a przede wszystkim zachowanie istniejącej zieleni wysokiej, w tym: pojedynczych drzew oraz zadrzewień przyulicznych,
 - h) ustala się obowiązek zapewnienia odpowiedniej ilości miejsca dla pojemników na odpady w granicach działki,
 - i) plan określa minimalną wielkość działki zgodnie z ustaleniami dla poszczególnych terenów,
 - j) plan określa minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej zgodnie z ustaleniami dla poszczególnych terenów.
 - 6) Wyznacza się strefę ochronną w odległości 50 m wokół cmentarza oznaczonego symbolem przeznaczenia ZC.
 - 7) W strefie 50 m wokół cmentarza, o której mowa w ust. 5 zabrania się lokalizowania wszelkiej zabudowy mieszkalnej, zakładów żywienia zbiorowego, bądź zakładów przechowujących żywność oraz studzien służących do czerpania wody do celów konsumpcyjnych i potrzeb gospodarczych.
 - 8) Wyznacza się strefę ochronną w odległości 150 m wokół cmentarza oznaczonego symbolem przeznaczenia ZC.
 - 9) W strefie 150 m wokół cmentarza, o której mowa w ust. 7. zabrania się lokalizowania:
 - a) wszelkiej zabudowy mieszkalnej, zakładów żywienia zbiorowego, bądź zakładów przechowujących żywność do czasu podłączenia terenu do sieci wodociągowej,
 - b) studni służących do czerpania wody do celów konsumpcyjnych i potrzeb gospodarczych.
 - 10) Ustala się granice terenów o niekorzystnych warunkach posadowienia zabudowy, w obrębie, których dla każdej nowej inwestycji kubaturowej należy wykonać kompleksową dokumentację geologiczną – inżynierską. Ustalenie obowiązuje również dla pozostałych terenów, dla których dopuszcza się zabudowę wyższą niż 4 kondygnacje.

V. Informacja z Uchwały Rady Miejskiej w Ustce Nr VIII/50/96 z dnia 3 października 1996 r. w sprawie Planu Miejsowego zagospodarowania przestrzennego Promenady Nadmorskiej.

1. Dla obszaru objętego planem przyjmuje się jako obowiązującą zasadę ekorozwoju rozumianą jako zagospodarowanie terenów w sposób trwale zachowujący walory i zasoby środowiska oraz czynnie chroniący środowisko.
2. Przepisy zawierające warunki dotyczące ochrony walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego, mają pierwszeństwo przed przepisami zawierającymi warunki wynikające z innych przesłanek.

Na obszarze objętym planem i w jego najbliższym sąsiedztwie znajdują się obiekty wpisane do rejestru zabytków i pozostające w ewidencji konserwatorskiej przewidziane do wpisu do rejestru. Z tego powodu wszelkie prace i roboty budowlane przy obiektach wymagają zezwolenia Wojewódzkiego Konserwatora zabytków.

W granicach obszaru objętego planem znajduje się część zabytkowego układu urbanistycznego miasta Ustki, dlatego wszelkie prace inwestycyjne wymagają uzgodnień z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Obszar ten jest położony w strefie „W” bezwzględnej ochrony archeologiczno – konserwatorskiej i w strefie „OW” względnej ochrony archeologiczno – konserwatorskiej.

Znajduje się tutaj również strefa ochrony krajobrazu. Wszelkie zamierzenia inwestycyjne położone na tym obszarze podlegają uzgodnieniu z Wojewódzkim konserwatorem zabytków.

VI. Informacja z Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu Ustka „Łacha”.

Ustalenia w zakresie dóbr kultury

1. W planie ustala się konieczność uzgadniania ze służbą konserwatorską:
 - a) zakres prac remontowych obiektów będących w ewidencji konserwatorskiej.
 - b) Lokalizacji i formy architektonicznej nowych obiektów sytuowanych w obszarze objętym granicami planu.
2. Ustala się także dla wszystkich inwestycji lokalizowanych w obszarze objętym granicami planu, który to obszar jest objęty bezwzględną ochroną archeologiczno – konserwatorską konieczność przeprowadzania na koszt zainteresowanych zainwestowaniem terenu nadzoru archeologicznego nad pracami ziemnymi w uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem zabytków oraz przeprowadzenia wyprzedzających proces budowy archeologicznych badań ratowniczych w zakresie określonym przez Wojewódzkiego konserwatora zabytków w przypadku stwierdzenia przez w/w nadzór archeologiczny konieczności ich wykonania.

VII. Informacja z Uchwałą Nr XXI/177/2004 Rady Miejskiej w Ustce z dnia 26 maja 2004 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Ustka, PN. „Nowa Łacha”.

Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego części miasta Ustki, określony nazwą „Nowa Łacha”, obejmujący obszar o powierzchni 1,05 ha, którego granice przebiegają:

- od wschodu po granicy działek nr 1695, 1696, 1697, 2351, 2350;
- od północy po liniach rozgraniczających ulicy M. Zaruskiego;
- od zachodu po linii rozgraniczającej ulicy Marynarki Polskiej;
- od południa po granicy Placu Rybaków, działki nr 43/1 oraz zewnętrznej granicy ulicy Nadmorskiej.

1. Warunki ochrony środowiska kulturowego.

- 1) Obszar planu zlokalizowany jest w układzie urbanistycznym wpisanym do rejestru zabytków (nr dec. 150 z dnia 28.08.1957 poz. Rej. A-1745/180); decyzja o podziale nieruchomości wymaga poprzedzającego postępowania administracyjnego prowadzonego przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków; a na etapie projektu budowlanego wymagane jest uzgodnienie (zgodnie z przepisami szczegółowymi) projektu budowlanego lub projektu rozbiórki istniejącego budynku oraz projektu zagospodarowania działki, (terenu) w zakresie:
 - zachowania historycznej struktury oraz ukształtowania wnętrza działki lub terenu;
 - formy elewacji budynków w przypadku nowych obiektów lub przebudowy i remontów obiektów istniejących;
 - ustala się wymóg nadzoru archeologicznego przy pracach ziemnych dla całego obszaru wpisanego w rejestr zabytków.

2) Na obszarze objętym granicami planu znajdują się budynki widniejące w ewidencji zabytków Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków, o następujących numerach (oznaczone w załączniku graficznym):

- ul. Marynarki Polskiej 9, 9a, 11, 17;
- ul. Gen. M. Zaruskiego. Obiekt w ewidencji postulowany do wpisania do rejestru zabytków.

Dla budynków ujętych w ewidencji zabytków Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków wprowadza się nakaz zachowania ich historycznego wyglądu oraz prowadzenia działań mających na celu przywrócenie ich pierwotnej formy, ze szczególnym uwzględnieniem historycznie ukształtowanych elementów, takich jak:

- forma i proporcja bryły;
- forma, nachylenie i rodzaj pokrycia dachowego;
- rozmieszczenie, proporcje i podział otworów okiennych i drzwiowych;
- specyfikę detalu architektonicznego.

Zakres i rodzaj działań inwestycyjnych na terenach zabudowanych obiektami wpisanymi do ewidencji zabytków normują przepisy szczegółowe ujęte w poszczególnych kartach terenu.

Remont elewacji, dachu, modernizacja, przebudowa lub rozbiorka powinna być zaopiniowana przez Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków.

3) Obszar objęty granicami planu zlokalizowany jest w strefie „W” bezwzględnej ochrony archeologiczno – konserwatorskiej, dla których obowiązują następujące zapisy:

Strefa „W” bezwzględnej ochrony archeologiczno – konserwatorskiej obejmuje obszar ujścia rzeki Słupi (prawobrzeże), układ owalnicowy wsi rybackiej o wczesnośredniowiecznym rodowodzie wpisany do rejestru zabytków (nr A – 150 z 29.08.1957). Celem ochrony jest zachowanie i udokumentowanie reliktovej pradziejowej przestrzeni osadniczej oraz reliktovej przestrzeni historycznej wsi rybackiej i portu, poprzez przeprowadzenie archeologicznych i archeologiczno – architektonicznych badań ratowniczych wyprzedzających każdy proces inwestycyjny.

Celem badań jest ucytelnienie i zidentyfikowanie pierwotnego obszaru zainwestowania terenu- linii zabudowy, granic pierwotnych działek, reliktovej pierwotnej zabudowy (także portu), elementów osadnictwa pradziejowego, wykorzystanie odkryć do określenia i oznaczenia historii zabudowy w pracach zainwestowania terenu.

W strefie „W” dla wszystkich inwestycji w niej lokalizowanych obowiązuje zakaz wykonywania jakichkolwiek prac ziemnych i budowlanych bez zgody Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, który każdorazowo określi inwestorowi, w wydanym zezwoleniu, zakres niezbędnych do wykonania

archeologicznych badań ratowniczych wyprzedzających proces zainwestowania terenu.

2. Warunki wynikające z ochrony środowiska kulturowego.

- 1) Ustala się wymóg zachowania istniejących drzew.
- 2) Na terenie opracowania (granice przedstawia załącznik graficzny nr 1 do uchwały) wyklucza się wszelką działalność (lokalizację przedsięwzięć) mogącą znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu obowiązujących przepisów szczególnych, w tym lokalizację instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych, emitujących pola elektromagnetyczne określonych w § 2 ust. 1 pkt 9 lit. „g” Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 września 2002 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 179, poz. 1490) oraz wyklucza się instalację anten telewizji satelitarnej na budynkach od strony ulic, placów publicznych i kanału portowego.
Wykluczenie nie dotyczy urządzeń i instalacji związanych z bezpieczeństwem nawigacji i ratownictwem morskim.
- 3) Obszar planu znajduje się w całości w granicach strefy „B” ochrony uzdrowskiej Uzdrowiska Ustka i obowiązują w nim przepisy zawarte w statucie Uzdrowiska miasta Ustka (Dz. Urz. Województwa Słupskiego z 22 lutego 1993 r.).
- 4) Obszar planu położony jest w obrębie obszaru i terenu górniczego „Ustka” ustanowionego decyzją nr GOWp/45/92 MOŚZNIŁ dla złoża wody mineralnej oraz w granicach terenu górniczego złoża torfu leczniczego (borowiny) ustanowionego decyzją nr GOWp/44/92393 MOŚZNIŁ. Nie przewiduje się dla tych obszarów w granicach planu wydobywania kopaliny; dla terenów górniczych wymagane jest uzgodnienie zagospodarowania terenu z właściwym organem nadzoru górniczego.

3. Inne ustalenia.

Zaleca się zastosowanie środków architektonicznych zmierzające do kreacji i zachowania zabudowy uwarunkowanej historycznej, uwzględniające szczególnie proporcje zabudowy (zależności proporcji ściana – okno – dach). Nie zaleca się stosowania środków „urozmaicających i wzbogacających” formę architektoniczną, która nie jest uwarunkowana historycznie. Należy zwrócić szczególną uwagę na prostotę stosowanego detalu w historycznej tkance zabudowy Ustki.

4.6. UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE WYNIKAJĄCE Z UWARUNKOWAŃ OCHRONY PRZYRODY I RÓWNO- WAGI EKOLOGICZNEJ

Krajobraz kulturowy podlega ochronie ustawowej. Zgodnie z definicją jest to – przestrzeń historycznie ukształtowana w wyniku działalności człowieka, zawierająca wytwory cywilizacji oraz elementy przyrodnicze.

W trosce o zachowanie tego krajobrazu dla Gminy Miejskiej Ustka opracowano Strategiczny Program Ekorozwoju Ustki, który został uchwalony w dniu 28 listopada 1996 r. uchwałą Rady Miejskiej Ustki nr X/65/96.

Wśród priorytetów dla celów programu najważniejsze, są:

- Stymulowanie zmian w strukturze gospodarki Miasta umożliwiających wzrost jakości życia;
- Spadek bezrobocia;
- Ułatwienia dla napływającego kapitału;
- Poprawa infrastruktury Miasta m. in. w oparciu o finansowanie z instytucjonalnych (nie bankowych) źródeł kapitału;
- Wypracowanie rozwiązań instytucjonalnych promujących gospodarkę Ustki (w powiązaniu z regionem);
- Budowanie ładu funkcjonalnego i przestrzennego Miasta wypoczynkowego oraz uzdrowiska nadmorskiego;

- Wyeksponowanie walorów turystycznych dzielnicy staromiejsko – portowej, przebudowa i rewaloryzacja starówki;
- Zachowanie walorów turystycznych i uzdrowskich, zapewnienie mieszkańcom Ustki komfortu życia w zdrowym środowisku, budowanie wizerunku „zielonego Miasta”;
- Usprawnienie systemów infrastruktury technicznej i gospodarki komunalnej – poprawa środowiska.

W opracowanym w 2001 r. Studium Uwarunkowań i kierunków Zagospodarowania Przestrzennego, zaproponowano również utworzenie Parku Kulturowego.

4.7. UWARUNKOWANIA WEWNĘTRZNE WYNIKAJĄCE Z LOKALNEGO PROGRAMU REWITALIZACJI GMINY MIEJSKIEJ USTKA

Rewitalizacja jest terminem, który zazwyczaj stosuje się dla określenia skoordynowanych procesów przestrzennych, społecznych i ekonomicznych prowadzących do „odnowy miasta”. Rewitalizacja ma zastosowanie w odniesieniu do istniejących przestrzeni zurbanizowanych oraz nie jest celem samym w sobie, lecz elementem strategii społeczno – gospodarczej, prowadzącej do zapewnienia harmonijnego i wielostronnego rozwoju miasta, poprawy warunków życia mieszkańców oraz wyrównywania standardu nowych i starych zasobów. Rewitalizacja może obejmować zagadnienia z zakresu:

- gospodarki przestrzennej i architektury;
- infrastruktury (technicznej, komunikacyjnej i socjalnej);
- ekologii;
- ekonomii (handel, usługi, zatrudnienie);
- spraw społecznych (rozwijanie tożsamości, aktywizacja i integracja społeczna);
- kultury (m.in. ochrona zabytków).

Program rewitalizacji określa zadania, których realizacja przyczyni się do:

1. rewaloryzacji historycznego układu urbanistycznego historycznego centrum;
2. zwiększenia atrakcyjności turystycznej miasta;
3. poprawy warunków życia mieszkańców;
4. odbudowy ładu przestrzennego;
5. estetyzacji miasta;
6. stworzenia sprzyjających warunków dla rozwoju handlu i usług, zwłaszcza związanych z obsługą ruchu turystycznego;
7. zmniejszenia bezrobocia.

W literaturze przedmiotu uznano, że możliwości i potrzeba rozwoju miast „do wewnątrz” spowodowały, że rewitalizacja stała się jednym z najważniejszych sposobów współczesnego ratowania historycznych zasobów mieszkaniowych miast oraz bardzo trafnie odnajduje się w przekształcającej się sytuacji społeczno – politycznej Polski.

5. ANALIZA STRATEGICZNA SWOT

Analiza strategiczna SWOT stanowi zestawienie takich cech, jak: Strengths – silne strony, Weaknesses – słabe strony, Opportunities – szanse, Threats – zagrożenia.

Powszechnie stosowana jest w planowaniu przestrzennym i regionalnym oraz programowaniu urbanistycznym, np. przy sporządzaniu strategii gminy.

Wykorzystując tę analizę, biorąc pod uwagę priorytety, cele i kierunki opracowań planistycznych i strategicznych Ustki, wśród dziedzin mających wpływ na jego środowisko kulturowe należy wymienić:

- Atuty i szanse:
- integracja z Unią Europejską;
 - atrakcyjne nieskażone środowisko naturalne (ochrona), walory przyrodniczo – krajobrazowe, jeziora, lasy, parki krajobrazowe;
 - rozbudowa i odnowa parków zieleni;

- dobre środowisko naturalne;
 - dobra ochrona środowiska w regionie, duża dążność gmin sąsiednich do podejmowania wspólnych działań;
 - atrakcyjność inwestycyjna regionu (osadnictwo, finanse, rynek kapitałowy);
 - atrakcyjność turystyczna regionu i miasta;
 - istnienie pasa nadmorskiego;
 - status uzdrowiska;
 - dobra reklama i popularność Ustki, jako uzdrowiska;
 - zwiększenie ruchu turystycznego;
 - perspektywa utworzenia Parku Kulturowego;
 - dobra infrastruktura;
 - dobra jakość wody pitnej i jej znaczne zasoby dla celów gospodarczych;
 - kanalizacja gminna obejmuje 97% obszaru;
 - dobry układ komunikacyjny z sąsiednimi gminami i miastami, zwłaszcza ze Słupskiem;
 - aktywni i zintegrowani mieszkańcy gminy, zasoby siły roboczej, zasoby intelektualne mieszkańców;
 - wielokulturowość i współpraca mieszkańców, lokalny patriotyzm;
 - bogata historia miasta i regionu, liczne zabytki i stanowiska archeologiczne;
 - przetrwał historyczny układ urbanistyczny dawnej osady rybackiej;
 - występowanie obiektów zabytkowych w zespołach przestrzennych;
 - rozwój działalności licznych organizacji, szczególnie o profilu społeczno – kulturalnym;
 - działalność Muzeum Ziemi Usteckiej;
 - lokalne centrum oświaty i kultury;
 - poczucie lokalnej tożsamości i odrębności kulturowej mieszkańców;
 - wzrost ilości podmiotów gospodarczych działających w sferze usług i turystyki;
 - istniejąca baza materialna usług turystycznych;
 - skuteczność działania samorządu;
 - ponad połowa gruntów jest własnością gminną;
 - rzemiosło, MŚP (Małe i Średnie Przedsiębiorstwa), gospodarka;
 - wykorzystanie powiązań regionalnych i zagranicznych mieszkańców Kaszub (emigracja);
- Słabości i zagrożenia:
- zły stan dróg, komunikacja;
 - zagrożenie centrum miasta zjawiskiem kumulacji zanieczyszczeń;
 - brak wystarczającej ilości stref ruchu spowolnionego, ścieżek rowerowych i tras pieszych;
 - zły stan techniczny obiektów zabytkowych, dekapitalizacja zabudowy w historycznym centrum miasta;
 - brak inwestorów zainteresowanych rewitalizacją obiektów zabytkowych i zabudową centrum;
 - zabudowa wkraczająca w tereny otwarte tworzące system ekologiczny miasta;
 - brak wystarczającej infrastruktury kulturalno – sportowo – rekreacyjnej;
 - wolne tempo życia;
 - upadający przemysł;
 - brak przestrzeni publicznej;
 - brak terenów pod inwestycje;
 - uciążliwość portu – hałas;
 - zaniedbania w sferze estetyki architektonicznej i urbanistycznej;
 - słabo wykorzystany potencjał środowiska kulturowego;
 - niska zamożność społeczeństwa, brak pieniędzy;
 - emigracja ludzi młodych i wykształconych;

- duże oddalenie od głównego ośrodka administracyjno – gospodarczego województwa pomorskiego;
- zła polityka gospodarcza, finansowa, fiskalna państwa, niestabilne prawo;

6. CELE, KIERUNKI ORAZ PODZIAŁ NA OBSZARY, PROJEKTY I DZIAŁANIA GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Podnoszenie prestiżu miasta stanowi jeden z głównych priorytetów samorządu terytorialnego. Można go osiągnąć stwarzając przyjazne warunki w sferze ochrony zabytków i środowiska kulturowego.

W Polsce w związku z wymogiem ustawowym ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, opracowywane są na szeroką skalę gminne programy ochrony zabytków. Są one w większości na etapie opracowywania, a tylko nieliczne już ukończono.

W dobrze przygotowanych, wzorcowych gminnych programach wykonanych przez Regionalne Ośrodki Badań i Dokumentacji Zabytków, jak np.: ośrodek łódzki, czy gdański, określane tam cele strategiczne programów są reminiscencją Narodowej Strategii Rozwoju Kultury na lata 2004 – 2013, Tez Krajowego Programu Ochrony Zabytków i wypadkową programów strategicznych wojewódzkich i gminnych. Dużą rangę mają także ustalenia zawarte w lokalnych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, jak również studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a także prace studialne historyczno – urbanistyczne. Kwintesencja płynących z tych materiałów ogólnokrajowych wniosków przeniesiona na realia opracowywanych programów gminnych, nabiera jednocześnie cech ponadregionalnych.

W związku z powyższym należy w Gminnym Programie Ochrony Zabytków dla Gminy Miejskiej Ustka, przyjąć następujące cele strategiczne:

A. CELE STRATEGICZNE.

Cel I:

Systematyczna realizacja zadań własnych gminy w zakresie opieki nad zabytkami;

Cel II:

Wyeksponowanie lokalnych zabytków oraz walorów krajo-
brazu kulturowego;

Cel III:

Poprawa stanu zachowania lokalnych zabytków oraz za-
hamowanie procesu ich degradacji;

Cel IV:

Podniesienie atrakcyjności zabytków dla potrzeb społeczno –
kulturalnych, turystycznych i edukacyjnych;

Cel V:

Przyjęcie odpowiednich zasad zagospodarowania prze-
strzeni oraz zintegrowanie ochrony dziedzictwa kulturo-
wego i przyrodniczego;

Cel VI:

Wspieranie aktywności lokalnej mieszkańców mającej na
celu poszanowanie dziedzictwa kulturowego;

Cel VII:

Powszechna edukacja w zakresie ochrony dziedzictwa
kulturowego;

Cel VIII:

Regulacja stanu formalno – prawnego obiektów i obszarów
zabytkowych;

Cel IX:

Wykorzystanie w opiece nad zabytkami funduszy struktu-
ralnych Unii Europejskiej.

Cel X:

Wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków
finansowych na opiekę nad zabytkami;

Cel XI:

Określenie warunków bezkonfliktowej współpracy z właś-
cicielami zabytków;

Cel XII:

Tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami;

Gminny Program Opieki nad Zabytkami dla Ustki umożliwia włączenie go do opracowanego i realizowanego aktualnie Programu Rewitalizacji Gminy Miejskiej Ustka.

W związku z powyższym, w niniejszym opracowaniu skorzystano z wytycznych Stowarzyszenia Forum Rewitalizacji w stosunku do działań rewitalizacyjnych. W myśl definicji: Rewitalizacja pojmowana jest, jako proces przemian przestrzennych, społecznych i ekonomicznych w zdegradowanych dzielnicach, przyczyniających się do poprawy jakości życia mieszkańców, przywrócenia ładu przestrzennego, ożywienia gospodarczego i odbudowy więzi społecznych. Obejmuje ona kompleksowe działania techniczne, społeczne i ekonomiczne mające na celu przywrócenie dawnych

walorów oraz zapewnienie rozwoju określonego obszaru. Do istotnych i pozytywnych wyznaczników koncepcji rozwiązywania sytuacji kryzysowych przez rewitalizację należą – zachowanie walorów historycznych obszaru, podkreślenie jego unikalności i kolorytu lokalnego, działanie w zgodzie z potrzebami wyznawanymi przez społeczność wartościami, przy jej aktywnym udziale w przygotowaniu i realizacji programu rewitalizacji. Wspólne inicjatywy i działania władz lokalnych i mieszkańców, instytucji zlokalizowanych na danym terenie oraz innych zainteresowanych partnerów, pozwalają na osiągnięcie większych efektów rzeczowych oraz większą akceptację społeczności lokalnej dla prowadzonych działań.

Kierunki działań dla realizacji Gminnego Programu Opieki nad Zabytkami określone zostały w tabeli nr 1.

Tabela 1.

PRIORYTETY GMINNEGO PROGRAMU OCHRONY ZABYTKÓW	CELE STRATEGICZNE	CELE OPERACYJNE	SPODZIEWANE EFEKTY
I	II	III	IV
<p>1. Systematyczna realizacja zadań własnych gminy w zakresie opieki nad zabytkami.</p>	<p>1. Stworzenie gminnego systemu ochrony dziedzictwa kulturowego;</p>	<p>1. Zapewnianie warunków prawnych i organizacyjnych umożliwiających trwałe zachowanie substancji zabytków oraz ich zagospodarowanie i utrzymanie; 2. Zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków; 3. Udaremnianie niszczenia i niewłaściwego korzystania z zabytków; 4. Kontrola stanu zachowania i przeznaczenia zabytków; 5. Uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska.</p>	<p>1. Powstrzymanie degradacji obszarów kulturowych, przestrzennych i historycznych w mieście; 2. Utrzymanie różnicowania krajobrazu kulturowego miasta; 3. Podniesienie dzięki walorom kulturowym konkurencyjności miasta w skali województwa; 4. Ciągłe aktualizowanie danych o stanie zachowania i użytkowania obiektów zabytkowych; 5. Ścisła współpraca z Wojewódzkim Konserwatorem zabytków oraz państwowym nadzorem budowlanym w opiece nad zabytkami.</p>
	<p>2. Rozszerzenie form ochrony w formule parku kulturowego.</p>	<p>1. Powołanie Parku Kulturowego w mieście na podstawie uprzednio dokonanych prac studialnych i projektowych.</p>	<p>1. Funkcjonowanie na terenie miasta formy ochrony prawnej zapewniającej zachowanie terenów wyróżniających się pod względem zachowanych cech krajobrazu kulturowego.</p>
<p>2. Wyeksponowanie lokalnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego.</p>	<p>1. Rewaloryzacja zabytkowego centrum i zespołów przestrzennych.</p>	<p>1. Rozszerzenie zakresu działań konserwatorskich w zabytkowym centrum mających wpływ na otoczenie zabytku.</p>	<p>1. Kompleksowa rewitalizacja obiektów i przestrzeni zabytkowych w mieście; 2. Uzyskanie atrakcyjnego i przyjemnego miejsca zamieszkania, pracy i wypoczynku.</p>

		2. Sukcesywna wymiana lub przebudowa obiektów dysharmonizujących w historycznym otoczeniu.	1. Poprawa stanu estetyki i rozwiązań formalnych obiektów nie respektujących tradycyjnych form i gabarytów; 2. Poprawa stanu przestrzeni centrum miasta.
		3. Kompleksowe określenie proponowanych funkcji użytkowych dla obiektów użytkowych, jako ofert inwestycyjnych.	1. Pozyskanie inwestorów poszukujących bazy lokalowej dla prowadzonej działalności; 2. Zapewnienie istnienia w historycznym centrum funkcji unikatowych.
		4. Promocja dobrych wzorów działań w historycznym centrum.	1. Uświadomienie użytkownikom zabytków pozytywnych działań wobec tych obiektów.
	2. Uwzględnianie w zagospodarowaniu przestrzeni miasta elementów krajobrazu kulturowego zsynchronizowanego z punktami widokowymi.	1. Respektowanie w zagospodarowaniu przestrzeni historycznego układu urbanistycznego miasta.	1. Zachowanie historycznego rozplanowania i zasad zagospodarowania przestrzeni centrum miasta.
		2. Zapewnienie istnienia w historycznym centrum funkcji unikatowych.	1. Uzpełnienie zabudowy pierzei historycznych ulic i placów. 2. Uzyskanie atrakcyjnych miejsc do zamieszkania i pracy.
3. Poprawa stanu zachowania lokalnych zabytków oraz zahamowanie procesu ich degradacji.	1. Uporządkowanie gospodarki zabytkowym zasobem mieszkaniowym i usługowym.	2. Szersza współpraca z właścicielami i użytkownikami zabytkowych zasobów w celu poprawy stanu i utrzymania substancji mieszkaniowej.	1. Uzyskanie akceptacji społecznej i zaangażowanie mieszkańców miasta w ochronę dziedzictwa kulturowego.
		1. Konsekwentna realizacja programu „Lokalny Program Rewitalizacji Gminy Miejskiej Ustka”.	1. Poprawa stanu substancji zabytkowej substancji w historycznym i ożywienie centrum.
	2. Poprawa stanu przestrzeni historycznego centrum miasta.	1. Promocja obiektów zabytkowych w celu zachęcanie sektora prywatnego do inwestowania.	1. Podniesienie atrakcyjności centrum poprzez wzbogacenie oferty wielofunkcyjnej.
		2. Prowadzenie działań sanacyjnych we wnętrzach kwartałów centrum historycznym.	1. Poprawa warunków zamieszkania i wypoczynku dla mieszkańców w centrum historycznego.
		4. Stworzenie oferty nieruchomości na obszarze centralnym miasta.	1. Wprowadzenie współczesnej zabudowy uzupełniającej na obszarze historycznego centrum miasta; 2. Poprawa stanu technicznego substancji zabytkowej w centrum miasta.
	3. Szersze zaangażowanie sektora prywatnego w ochronę dziedzictwa kulturowego.	1. Stworzenie systemu zachęt finansowych.	1. Pozyskanie sponsorów i partnerów zainteresowanych zachowaniem lokalnego dziedzictwa kulturowego.
4. Monitorowanie stanu zachowania i użytkowanie zabytków.	1. Współpraca z rządowymi służbami ochrony zabytków; 2. Weryfikacja i uzupełnianie ewidencji zabytków.	1. Merytoryczny nadzór nad prowadzonym programem.	

4. Podniesienie atrakcyjności zabytków dla potrzeb społeczno - kulturalnych, turystycznych i edukacyjnych.	1. Wykreowania markowego produktu turystycznego.	1. Stworzenie i udostępnianie komputerowej bazy danych o zabytkach miasta i środowisku kulturowym miasta.	1. Ułatwienie dostępu do informacji o obiektach zabytkowych i dziedzictwie kulturowym miasta; 2. Wykorzystanie bazy danych do działań naukowych i promocyjnych.	
		2. Tworzenie oferty turystycznej przy jednoczesnym wykorzystaniu walorów kulturowych i przyrodniczych miasta i jego okolic.	1. Stworzenie propozycji wypoczynku czynnego i biernego dla dzieci, młodzieży i dorosłych.	
		3. Przeznaczanie obiektów zabytkowych będących w posiadaniu samorządu na cele obsługi ruchu turystycznego.	1. Wielofunkcyjność obiektów zabytkowych; 2. Zwiększenie bazy lokalowej dla obsługi turystyki.	
		4. Wyznaczenie tras turystycznych – pieszych i rowerowych przez najbardziej atrakcyjne obszary miasta i jego okolic.	1. Zorganizowanie szlaków turystycznych umożliwiających zapoznanie się turystów z walorami turystycznymi i kulturowymi miasta.	
		5. Wspieranie wydawnictw prezentujących obiekty zabytkowe i środowisko kulturowe Ustki.	1. Uzyskanie materiałów informacyjnych i propagujących Ustkę w kraju i Unii Europejskiej.	
	2. Podjęcie działań popularyzujących dziedzictwo kulturowe.	1. Organizowanie konkursów związanych z problematyką opieki nad zabytkami.	1. Pogłębienie znajomości zagadnień opieki nad zabytkami w lokalnym społeczeństwie.	
		2. Ustanawianie nagród za najlepsze działania wobec dziedzictwa kulturowego.	1. Uatrakcyjnienie form propagowania właściwych zachowań wobec dziedzictwa kulturowego; 2. Poszerzanie kręgu osób zainteresowanych pozytywnymi działaniami wobec obiektów zabytkowych.	
		3. Popularyzacja zasobów kulturowych w prasie, radiu, telewizji, filmie i internecie.	1. Stworzenie klimatu społecznego zrozumienia i akceptacji dla idei opieki nad zabytkami i ochrony dziedzictwa kulturowego.	
	5. Przyjęcie odpowiednich zasad zagospodarowania przestrzeni oraz zintegrowanie ochrony dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego.	1. Realizacja ochrony zabytków w powiązaniu z ochroną przyrody i krajobrazu.	1. Integracja ochrony środowiska kulturowego i przyrodniczego przyrodniczych zagospodarowaniu przestrzeni.	1. Zsumowanie w przestrzeni miasta oddziaływania walorów przyrodniczych i kulturowych; 2. Wzajemna adaptacja zasad ochrony przyrody i dóbr kultury.
			2. Rozszerzanie pola ochrony na całe dziedzictwo kulturowe - dobra kultury i natury.	1. Dostosowanie zasad działania do metod wypracowanych w Unii Europejskiej.

<p>6. Wspieranie aktywności lokalnej mieszkańców mającej na celu poszanowanie dziedzictwa kulturowego.</p>	<p>1. Promocja miasta akcentująca jego niepowtarzalność wynikającą z zasobów środowiska kulturowego.</p>	<p>1. Szeroka, długoterminowa akcja edukacyjna i promocyjna przy udziale lokalnych fundacji, organizacji pozarządowych, prasy i internetu.</p>	<p>1. Uświadomienie potrzeby poszanowania i sprawowania opieki nad dziedzictwem kulturowym Ustki jak najszerszemu gronu jego mieszkańców.</p>
		<p>2. Nawiązywanie w nowych realizacjach do lokalnych tradycji kształtowania zabudowy i stosowanych materiałów.</p>	<p>1. Kultywowanie we współczesnych realizacjach lokalnych tradycji budowlanych.</p>
		<p>3. Pogłębienie w mieszkańcach Ustki zainteresowania i dumy z jego tradycji historycznych.</p>	<p>1. Uświadomienie wartości środowiska kulturowego. 2. Traktowanie dziedzictwa kulturowego jako elementu decydującego o niepowtarzalności miasta i jego indywidualnym charakterze.</p>
	<p>2. Kreowanie i stymulowanie zasad partnerstwa oraz współodpowiedzialności mieszkańców za zachowanie dziedzictwa kulturowego.</p>	<p>1. Wdrożenie szerokiego programu informacyjnego we współdziałaniu ze środowiskami lokalnymi.</p>	<p>1. Pozyskanie społecznych partnerów dla ochrony środowiska kulturowego.</p>
		<p>2. Prowadzenie przy szerokim udziale społecznym działań w ramach programu „Lokalny Program Rewitalizacji Gminy Miejskiej Ustka”.</p>	<p>1. Szeroka konsultacja społeczna i zwiększenie poparcia dla prowadzonej rewitalizacji.</p>
		<p>3. Kształcenie i edukacja dorosłych i dzieci na rzecz ochrony zabytków.</p>	<p>1. Wzrost świadomości i akceptacja mieszkańców dla prowadzonych działań.</p>
<p>4. Promowanie prawidłowych postaw wobec zabytków.</p>		<p>1. Wyzwolenie aktywności społecznej w dziedzinie ochrony zabytków.</p>	
<p>7. Powszechna edukacja w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego.</p>	<p>1. Wprowadzenie i wzmocnienie tematyki ochrony dziedzictwa kulturowego do systemu edukacji przedszkolnej i szkolnej.</p>	<p>1. Opracowanie programu nauczania budującego na bazie środowiska kulturowego i przyrodniczego więzi z miastem.</p>	<p>1. Podjęcie współpracy z uczelniami wyższymi dla realizacji nauczania i ochrony dziedzictwa kulturowego; 2. Szerokie i długoterminowe działania edukacyjne i promocyjne.</p>
	<p>2. Zwiększenie wiedzy o mieście w kraju za granicą.</p>	<p>1. Utworzenie i udostępnienie komputerowej bazy danych o lokalnych zabytkach.</p>	<p>1. Nawiązanie współpracy z potomkami dawnych mieszkańców Ustki; 2. Pozyskanie materialnych pamiątek historii Ustki; 3. Możliwość zainteresowania miastem ze strony potencjalnych inwestorów zagranicznych.</p>

	3. Prowadzenie szeroko dostępnych szkoleń na rzecz ochrony dziedzictwa kulturowego, w tym z zakresu zarządzania zabytkowym zasobem.	1. Stworzenie stanowiska ds. ochrony i opieki nad zabytkami w Urzędzie Miasta.	1. Zwiększenie zrozumienia i poparcia dla działań prowadzonych przy zabytkach. 2. Pogłębienie wiedzy w zakresie właściwego zarządzania zabytkami.
8. Regulacja stanu formalno – prawnego obiektów i obszarów zabytkowych.	1. Wyjaśnienie spraw własnościowych przy prowadzeniu prac inwestycyjnych.	1. Inwentaryzacja działek i budynków.	1. Aktualizacja danych dotyczących stanu prawnego terenów i obiektów; 2. Skompletowanie zasobu archiwalnego oraz inwentaryzacji obiektów zabytkowych.
		2. Przeprowadzenie sądowych regulacji własności.	1. Uregulowanie stanu własnościowego działek; 2. Prawne umożliwienie przeprowadzenia rewitalizacji w obszarach zabytkowych.
		3. Wykonanie opracowań geodezyjnych i ewidencyjnych.	1. Utworzenie zasobu aktualnych materiałów ewidencyjnych.
9. Wykorzystanie w opiece nad zabytkami funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.	1. Wypracowanie programu wspomagania finansowego działań na rzecz dziedzictwa kulturowego z wykorzystaniem programów celowych Unii Europejskiej.	1. Zabezpieczenie w budżecie środków finansowych w celu skutecznego wykorzystania środków Unijnych.	1. Mniejsze obciążenie budżetu miasta przy działaniach prowadzonych dla zachowania i ochrony dóbr kultury.
	2. Kooperacja z samorządem województwa w tworzeniu warunków pełnoprawnego partnerstwa w strukturach unijnych wyspecjalizowanych w ochronie środowiska kulturowego.	1. Powołanie wspólnej komisji roboczej z samorządem województwa dla ochrony środowiska kulturowego Ustki.	1. Zwiększenie szansy na pozyskanie środków finansowych z zewnątrz.
10. Wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami.	1. Opracowanie programu dotacji długofalowych dla działań na rzecz ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.	1. Dotacje na działalność instytucji pożytku publicznego i osób fizycznych zajmujących się ochroną zabytków;	1. Mniejsze obciążenie budżetu miasta ze względu na fakt zsumowania się środków pochodzących z różnych źródeł.
		2. Promocja inicjatyw dla pozyskania środków zewnętrznych na działania rewitalizacyjne.	1. Pozyskanie środków: - Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego; - Pozyskanie środków strukturalnych funduszy unijnych; - Pozyskanie środków z programów bilateralnych rządu RP; - Pozyskanie środków samorządu województwa; - Pozyskanie środków z funduszy inwestycyjnych wspierających małe i średnie przedsiębiorstwa.

	2. Promowanie partnerstwa publiczno – prywatnego w obszarze dziedzictwa kulturowego.	1. Wsparcie finansowe prac badawczych i dokumentacyjnych zabytkowych zagrożonych obiektach zabytkowych ze względu na ich rolę w przestrzeni miasta.	1. Tworzenia atrakcyjnych ofert inwestycyjnych sprzyjających rewitalizacji. 2. Związanie inwestorów i przedsiębiorców z rewitalizowanym obszarem.
11. Określenie warunków bezkonfliktowej współpracy z właścicielami zabytków.	1. Wypracowanie strategii i metod zarządzania spuścizną kulturową Ustki.	1. Realizacja Lokalnego Programu Rewitalizacji dla gminy miejskiej Ustka przy udziale społeczeństwa.	1. Wspieranie aktywności lokalnej w sferze ochrony dóbr kultury; 2. Wypracowanie zasad partnerstwa i współodpowiedzialności wszystkich właścicieli i użytkowników zabytków; 3. Wypracowanie nowych form opieki nad zabytkami; 4. Włączenie ochrony dziedzictwa kulturowego w sferę wsparcia samorządu i osób fizycznych; 5. Nadanie wyższego standardu przestrzeniom publicznym; 6. Ożywienie historycznego centrum miasta.
		2. Wprowadzenie w życie programu informacyjnego ułatwiającego współdziałanie samorządu z mieszkańcami.	1. Lepsza koordynacja działań strategicznych. 2. Wzrost poparcia i większe zaangażowanie się w sprawę ochrony zabytków społeczeństwa Ustki.
12. Tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.	1. Tworzenie atrakcyjnych ofert inwestycyjnych dla inwestorów wewnętrznych i zewnętrznych chcących inwestować w ochronę zabytków i rozwój turystyki.	1. Konsekwentna realizacja programów strategicznych i rewitalizacji.	1. Przyciągnięcie tworzących nowe miejsca pracy inwestorów zainteresowanych ofertą samorządu; 2. Ułatwienie dzięki pomocy samorządu w pozyskiwaniu do adaptacji obiektów zabytkowych i opracowywaniu dokumentacji projektowej.
	2. Wzmocnienie roli dziedzictwa kulturowego, a zwłaszcza zabytków w rozwoju turystycznym, a co za tym idzie, gospodarczym Ustki.	1. Opracowanie programów rozwoju turystyki i promocji kulturowej Ustki i okolic; 2. Ustalenie z właścicielami wykazu obiektów udostępnionych w celach turystycznych; 3. Opracowanie tablic informacyjnych zamieszczanych w obiektach i ich otoczeniu zawierających dane historyczne o obiekcie.	1. Wielostronne i racjonalne wykorzystanie środków finansowych na ratowanie obiektów zabytkowych; 2. Uzyskanie większej akceptacji społecznej dla prac rewitalizacyjnych; 3. Pozyskanie miejsc pracy w obsłudze ruchu turystycznego wykorzystującego zasób spuścizny kulturowej; 4. Szkolenie osób bezrobotnych w rzemiosłach związanych z tradycyjną sztuką budowlaną.

	3. Wspieranie zaprogramowanych prac modernizacyjnych w historycznym centrum miasta.	1. Merytoryczne i finansowe wspieranie prac modernizacyjnych i konserwatorskich związanych z właściwym utrzymaniem obiektów zabytkowych.	1. Skuteczniejsza realizacja programu „Lokalnego Programu Rewitalizacji Gminy Miejskiej Ustka”.
	4. Prowadzenie kształcenia osób zatrudnionych w ochronie dziedzictwa kulturowego.	1. Udział w programie szkoleń z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego oraz udział w zjazdach poświęconych ochronie zabytków.	1. Wsparcie utrzymywania i reaktywacji na rynku pracy zanikających rzemiosł i zawodów; 2. Podniesienie poziomu wykształcenia pracowników samorządowych.

B. PODZIAŁ NA OBSZARY, PROJEKTY I ZADANIA.

Programem Gminnej Ochrony Zabytków objęto teren Gminy Miejskiej Ustka ze szczególnym uwzględnieniem historycznej zabudowy miejskiej centrum miasta podlegającej obszarowo ochronie konserwatorskiej.

Został on opracowany na lata 2006 – 2009.

Zadania operacyjne i szczegółowe zawarte zostały w tabeli nr 2.

Tabela 2.

Cel I:	
Systematyczna realizacja zadań własnych gminy w zakresie opieki nad zabytkami.	
Cel operacyjny 2006 – 2009	
A. Zapewnienie warunków prawnych i organizacyjnych w celu trwałego zachowania dóbr kultury.	1. Stworzenie strategii ochrony dziedzictwa kulturowego i wprowadzenie jej do polityk sektorowych samorządu; 2. Opracowanie miejscowego planu ochrony obiektów kulturowych, obszarów przyrodniczych i miejsc cennych krajobrazowo; 3. Zbudowanie płaszczyzny współpracy pomiędzy jednostką samorządową, a służbą ochrony zabytków; 4. Powołanie Miejskiego Forum Ochrony Dziedzictwa Kulturowego.
B. Profilaktyka ochrony zabytków.	1. Monitoring stanów własnościowych obiektów zabytkowych; 2. Usunięcie zagrożeń mających wpływ na zachowanie substancji zabytkowej historycznego centrum: - systematyczne przeprowadzanie bieżących remontów obiektów zabytkowych. - podjęcie działań w kierunku wyprowadzenia ruchu tranzytowego z centrum; - ograniczenie ruchu kołowego i zmiana organizacji ruchu kołowego w granicach historycznego centrum miasta; - stworzenie programu eliminowania źródeł zanieczyszczenia powietrza w historycznym centrum; 3. Opracowanie koncepcji przebudowy systemu grzewczego budynków historycznego centrum.
C. Przeciwdziałanie niszczeniu i niewłaściwemu obchodzeniu się z zabytkami.	1. Wyłonienie najbardziej interesujących w krajobrazie miasta obiektów zabytkowych i opracowania dla nich profilaktyki chroniącej przed ich dewastowaniem; 2. Opracowanie planu zmiany przeznaczenia zabytków; 3. Opracowanie zakresu i planu remontów zabezpieczających budynki zabytkowe;
D. Kontroling środowiska kulturowego.	1. Przygotowanie programu kontroli utrzymania i użytkowania zabytków; 2. Opracowanie oceny stanu obiektów zabytkowych oraz określenie rodzaju i stopnia zagrożeń; 3. Diagnoza aktualnego stanu zachowania krajobrazu kulturowego.

E. Uwzględnianie w 2006 – 2009 opracowaniach planistycznych profilaktyki ochronnej.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Opracowywanie dla potrzeb planistycznych w sferze zagospodarowania przestrzennego i kształtowania środowiska analiz i studiów dla obszarów szczególnie wartościowych; 2. Wypracowanie wspólnych zasad postępowania dla ochrony środowiska przyrodniczego i środowiska kulturowego.
F. Powołanie Parku Kulturowego.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przeprowadzenie prac badawczych i naukowych w celu wyznaczenia granic Parku Kulturowego w Ustce; 2. Powołanie Parku Kulturowego i podjęcie prac projektowych nad planem ochrony Parku Kulturowego w Ustce.
Cel II. Wyeksponowanie lokalnych zabytków oraz walorów krajobrazu kulturowego.	
Cel operacyjny 2006 – 2009	
A. Rozszerzenie zakresu ingerencji konserwatorskiej mających wpływ na otoczenie obiektów zabytkowych.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sporządzenie studiów krajobrazu kulturowego; 2. Diagnoza stopnia zagrożeń zabytków nieruchomych; 3. Uwzględnianie działań konserwatorskich w zespołach przestrzennych – kwartałach zabudowy, ciągach ulicznych i historycznych zespołach przestrzennych; 4. Modernizacja zieleni miejskiej w centrum i historycznych zespołach przestrzennych; 5. Ogłaszanych konkursów na prace projektowe w przestrzeni zabytkowej.
B. Promocja dobrych wzorów działań w obszarach zabytkowych.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Informowanie o pozytywnych efektach ochrony środowiska kulturowego z innych miast, które przeprowadziły takie działania wcześniej; 2. Organizowanie szkoleń konserwatorskich; 3. Powołanie fundacji promocji środowiska kulturowego Ustki.
C. Opracowanie oferty inwestycyjnej w postaci sugerowanej funkcji użytkowej dla obiektów zabytkowych.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przygotowanie oferty inwestycyjnej dla potencjalnych użytkowników będących w gestii samorządu; 2. Wnikliwa analiza programu użytkowania obiektów zabytkowych pozostająca w gestii samorządu; 3. Opracowanie wariantowych programów użytkowania zabytków.
D. Wymiana lub przebudowa obiektów dysharmonizujących z historycznym otoczeniem.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dokonanie oceny obiektów budowlanych w granicach historycznego centrum w kontekście zharmonizowania ich z otaczającą przestrzenią historyczną; 2. Opracowanie programu wymiany lub przebudowy obiektów kontrastujących z historycznym otoczeniem.
E. Ochrona historycznych wartości układu urbanistycznego.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kontroling przestrzegania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Centrum 1, 2, 3 i 4 w dziedzinie ochrony środowiska kulturowego; 2. Podniesienie standardu przestrzeni publicznej w historycznym centrum miasta; 3. Wprowadzenie do projektowania budynków elementu oceny wpływu obiektu na krajobraz kulturowy miasta.
F. Unikanie rozpraszaniu zabudowy.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Udaremnianie samowoli budowlanej; 2. Wypełnianie i uzupełnianie zabudowy w centrum historycznym.
Cel III: Poprawa stanu zachowania lokalnych zabytków oraz zahamowanie procesu ich degradacji.	
Cel operacyjny 2006 – 2009	
A. Realizacja Lokalnego Programu Rewitalizacji dla Gminy Miejskiej Ustka.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Realizacja gminnego programu opieki nad zabytkami; 2. Konsekwentna realizacja programu „Lokalny Program Rewitalizacji Gminy Miejskiej Ustka”. 3. Podjęcie starań o pozyskanie środków na rewitalizację.
B. Poprawa stanu zasobów zabytkowych poprzez współpracę z właścicielami i użytkownikami obiektów zabytkowych.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Organizowanie cyklicznych spotkań służb ochrony zabytków z przedstawicielami samorządu oraz właścicielami i użytkownikami obiektów zabytkowych; 2. Wypracowanie zasad współpracy z właścicielami, administratorami i użytkownikami budynków zabytkowych;

	<p>3. Tworzenie mechanizmów zainteresowania właściwym utrzymaniem mieszkalnych obiektów zabytkowych;</p> <p>4. Promowanie pozytywnych wzorów gospodarowania w obiektach zabytkowych.</p>
C. Uporządkowanie kwartałów zabudowy na obszarach zabytkowych.	<p>1. Opracowanie projektów porządkowania i zagospodarowania wewnątrz kwartałów mieszkalnych;</p> <p>2. Dokonanie przeglądu stanu technicznego zabudowy wewnątrz kwartałów śródmiejskich;</p> <p>3. Wprowadzanie nowoczesnego wyposażenia w infrastrukturę w budynkach mieszkalnych historycznego centrum miasta mające na celu porządkowanie i likwidację zbędnej zabudowy gospodarczej.</p>
D. Zachęcanie inwestorów prywatnych do inwestowania w obiekty zabytkowe.	<p>1. Wdrożenie działania partnerstwa publiczno – prywatnego w dziedzinie ochrony zabytków;</p> <p>2. Zachęcanie do powstawania wspólnot mieszkaniowych w zabytkowych budynkach mieszkalnych;</p> <p>3. Stworzenie systemu zachęt do nabywania i inwestowania przez osoby prywatne w obiekty zabytkowe.</p>
E. Tworzenie oferty nieruchomości na obszarach historycznych.	<p>1. Stworzenie oferty nieruchomości miejskich przeznaczonych do sprzedaży inwestorom zainteresowanym działaniem na obszarze historycznego centrum miasta;</p> <p>2. Uporządkowanie spraw własnościowych na terenach historycznych.</p>
F. Współpraca z rządowymi służbami ochrony zabytków.	<p>1. Opracowanie planu wspólnych lustracji obiektów obiektach przestrzeni zabytkowych;</p> <p>2. Dokonywanie wspólnych lustracji obiektów zabytkowych i opracowywanie wniosków z dokonywanych lustracji.</p>
G. Weryfikacja ewidencji zabytków w mieście.	<p>1. Systematyczna aktualizacja gminnej ewidencji zabytków;</p> <p>2. Uzupelnianie gminnej ewidencji zabytków o obiekty przewidziane do ochrony ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz w wyniku przeprowadzonych prac naukowo-badawczych;</p>
Cel IV:	
Zwiększenie atrakcyjności zabytków dla potrzeb społecznych, turystycznych i edukacyjnych.	
Cel operacyjny 2006 – 2009	
A. Utworzenie i udostępnienie komputerowej bazy danych o zabytkach miasta.	<p>1. Opracowanie bazy danych o zabytkach i historycznych przestrzeniach miasta;</p> <p>2. Systematyczne uaktualnianie bazy danych o zabytkach.</p>
B. Wytypowanie obiektów zabytkowych będących w posiadaniu samorządu do obsługi ruchu turystycznego.	1. Przygotowanie programu użytkowania wytypowanych obiektów zabytkowych do obsługi ruchu turystycznego.
C. Przygotowanie markowego produktu turystycznego Ustki i okolic.	1. Stworzenie profesjonalnej informacji turystycznej promującej walory środowiska kulturowego i przyrodniczego Ustki i okolic.
D. Wyznaczenie tras i szlaków turystycznych przez najbardziej atrakcyjne obszary miasta i jego okolice.	<p>1. Utrzymanie istniejących i kreowanie nowych szlaków edukacyjno – turystycznych po zasobach przyrodniczych i kulturowych miasta i jego okolic w tym szlaki rowerowe;</p> <p>2. Budowa ścieżek rowerowych przebiegających przez teren miasta.</p>
E. Nadanie wyższego standardu przestrzeniom publicznym w Ustce.	<p>1. Uznanie historycznego centrum miasta za obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców miasta Ustki i konsekwentna realizacja programu „Lokalny Program Rewitalizacji Gminy Miejskiej Ustka”;</p> <p>2. Opracowanie studium przestrzeni publicznych w Ustce i ich powiązań z atrakcyjnymi obszarami przyrodniczymi w okolicach miasta;</p> <p>3. Opracowanie planu zagospodarowania terenu parku miejskiego.</p>
F. Wspieranie wydawnictw prezentujących obiekty zabytkowe i środowisko kulturowe Ustki.	<p>1. Opracowanie folderów i innych wydawnictw o tematyce środowiska kulturowego Ustki;</p> <p>2. Stworzenie serii wydawniczej promującej i popularyzującą środowiska kulturowego Ustki.</p>
G. Działania motywacyjne do ochrony działań dziedzictwa kulturowego.	1. Włączenie tematyki ochrony dziedzictwa kulturowego do zajęć szkolnych w szkołach podstawowych i gimnazjach;

	<p>2. Organizowanie konkursów: - przedszkolnych i szkolnych plastycznych na temat zabytków; - na najlepszego użytkownika obiektu zabytkowego; - na najlepsze prace dyplomowe o tematyce dziedzictwa kulturowego Ustki; 3. Ustanowienie nagrody za najlepsze prace naukowe dotyczące środowiska kulturowego miasta.</p>
H. Promocja zasobów kulturowych miasta w prasie, radiu, telewizji i internecie.	1. Publikacja materiałów dotyczących ochrony zabytków i opieki nad zabytkami w prasie w internecie oraz prezentacja środowiska kulturowego Ustki w radiu i telewizji.
<p>Cel V: Przyjęcie odpowiednich zasad zagospodarowania przestrzeni oraz zintegrowanie ochrony dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego.</p>	
<p>Cel operacyjny 2006 – 2009</p>	
A. Integracja ochrony środowiska kulturowego i przyrodniczego w zagospodarowaniu przestrzeni.	<p>1. Przyjęcie w planowaniu przestrzennym zasad rozwoju zrównoważonego; 2. Opracowanie zasad powiązania ochrony dziedzictwa kulturowego z polityką ochrony środowiska przyrodniczego; 3. Opracowanie miejskiego planu zintegrowanej ochrony obiektów kulturowych, obszarów przyrodniczych i miejsc cennych krajobrazowo.</p>
B. Rozszerzanie pola ochrony na całe dziedzictwo o dobra kultury i natury.	1. Wprowadzenie Gminnego Programu Opieki na Zabytkami dla Ustki do polityk sektorowych
<p>Cel VI: Wykreowanie wizerunku miasta i tożsamości mieszkańców, wspieranie aktywności lokalnej mającej na celu poszanowanie dziedzictwa kulturowego.</p>	
<p>Cel operacyjny 2006 – 2009</p>	
A. Pogłębienie w mieszkańcach Ustki patriotyzmu lokalnego i dumy ze spuścizny historycznej i tradycji.	<p>1. Promowanie idei społecznego opieki nad zabytkami; 2. Wprowadzenie problematyki ochrony dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego do systemu szkolnictwa; 3. Nawiązanie współpracy z organizacjami społecznymi działającymi na rzecz ochrony środowiska kulturowego; 4. Promocja działań zmierzających do tworzenia nowych miejsc pracy związanych z ochroną i opieką nad zabytkami.</p>
B. Nawiązywanie w nowo projektowanych rozwiązaniach architektoniczno – urbanistycznych tradycji lokalnych.	<p>1. Stworzenie bazy danych o środowisku kulturowym Ustki; 2. Wykonanie studiów określających lokalne wartości i tradycje kształtowania architektury i przestrzeni; 3. Opracowanie programu zachęt do stosowania w realizacji nowych obiektów tradycyjnych materiałów i form architektonicznych.</p>
C. Konsekwentna długoterminowa akcja edukacyjna i promocyjna z zakresy ochrony środowiska kulturowego Ustki.	<p>1. Stworzenie programu promocji środowiska kulturowego Ustki na terenie województwa gdańskiego; 2. Udział w targach turystycznych i budowlanych. 3. Opracowanie programu edukacyjnego dla dzieci i dorosłych z zakresu ochrony środowiska kulturowego; 4. Zorganizowanie cyklicznych spotkań z przedstawicielami lokalnego biznesu i członkami stowarzyszeń i organizacji lokalnych i ponad lokalnych.</p>
D. Wdrożenie programu informacyjnego przy współpracy ze środowiskami lokalnymi.	<p>1. Wyznaczenie do kontaktów z mediami pracownika samorządowego znającego środowisko kulturowe Ustki i okolic; 2. Utworzenie baz informacji bibliograficznej. 3. Udostępnienie bazy danych o zabytkach i historycznych przestrzeniach Ustki.</p>
E. Realizacja przy szerokim udziale społecznym programu „Lokalny Program Rewitalizacji dla Gminy Miejskiej Ustka”.	1. Konsultacja ze społeczeństwem lokalnym ewentualnych zmian w programie „Lokalny Program Rewitalizacji dla Gminy Miejskiej Ustka”.
F. Promocja właściwych postaw wobec ochrony środowiska kulturowego.	<p>1. Bliska współpraca państwowej służby ochrony zabytków i samorządu; 2. Przygotowanie programu społecznego monitorowania stanu obiektów i przestrzeni zabytkowych;</p>

	<p>3. Organizowanie festynów, zabaw i loterii z przeznaczeniem dochodów na ochronę lokalnych dóbr kultury;</p> <p>4. Dofinansowywanie działalności organizacji pożytku publicznego i osób fizycznych zajmujących się ochroną i opieką nad zabytkami.</p>
G. Edukacja dorosłych i dzieci na rzecz opieki i ochrony zabytków.	<p>1. Przygotowanie programu edukacji łączącego problematykę ochrony środowiska kulturowego i przyrodniczego;</p> <p>2. Kooperacja z Muzeum Ziemi Usteckiej w sferze edukacyjnej.</p>
Cel VII:	
Powszechna edukacja w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego.	
Cel operacyjny 2006 – 2009	
A. Stworzenie programu edukacyjnego w oparciu o bazę środowiska kulturowego i przyrodniczego tworzącego więź z „Małą Ojczyzną” promującego również problematykę ekologiczną.	1. Powołanie Towarzystwa Ochrony Kultury Ustki sobie za cel czynną ochronę dziedzictwa kultury materialnej i niematerialnej w mieście.
B. Utworzenie i udostępnienie komputerowej bazy danych o zabytkach i historii regionu.	<p>1. Opracowanie bazy danych o zabytkach niematerialnych, tradycjach miasta i regionu;</p> <p>2. Nawiązanie kontaktów z potomkami dawnych mieszkańców Ustki mieszkającymi poza granicami miasta.</p>
C. Promowanie edukacji w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zarządzania zabytkowym zasobem.	1. Zainicjowanie powstania fundacji zajmującej się ochroną środowiska kulturowego Ustki i okolic.
Cel VIII:	
Regulacja stanu formalno – prawnego obiektów i obszarów zabytkowych.	
Cel operacyjny 2006 – 2009	
A. Sądowe regulacje własności.	<p>1. Prowadzenie sądowych regulacji własności;</p> <p>2. Prace nad uregulowania stanów własnościowych terenów historycznych.</p>
B. Opracowania geodezyjno – kartograficzne.	1. Uaktualnienie map ewidencyjnych terenów historycznych.
C. Inwentaryzacja działek i zabudowań w strefach ochrony konserwatorskiej.	<p>1. Inwentaryzacji statusu własnościowego i technicznego terenów historycznych;</p> <p>2. Przygotowanie wieloletniego planu remontów obiektów zabytkowych.</p>
Cel IX:	
Wykorzystanie w opiece nad zabytkami funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.	
Cel operacyjny 2006 – 2009	
A. Opracowanie programu dotacji wspierających ochronę dziedzictwa kulturowego z wykorzystaniem celowych Unii Europejskiej.	1. Opracowanie koncepcji wieloletniego finansowania Lokalnego Programu Rewitalizacji z wykorzystaniem dostępnych źródeł finansowania w tym różnych form wsparcia publicznego oraz Funduszy Strukturalnych UE.
B. Kooperacja z samorządem województwa w tworzeniu warunków pełnoprawnego partnerstwa w strukturach unijnych wyspecjalizowanych w ochronie środowiska kulturowego.	<p>1. Czynny udział w przedsięwzięciach i instytucjach ochrony dziedzictwa kulturowego o charakterze międzyregionalnym i międzynarodowym;</p> <p>2. Podjęcie inicjatywy powstania regionalnej fundacji ochrony środowiska kulturowego.</p>
Cel X:	
Wspieranie inicjatyw sprzyjających wzrostowi środków finansowych na opiekę nad zabytkami.	
Cel operacyjny 2006 – 2009	
A. Pomoc finansowa dla organizacji pożytku publicznego i osób fizycznych zajmujących się ochroną i opieką nad zabytkami.	1. Opracowanie programu dofinansowania prac konserwatorskich prowadzonych w obiektach zabytkowych będących w posiadaniu osób fizycznych.
B. Inicjowanie pozyskiwania zewnętrznych środków finansowych na opiekę i ochronę zabytków.	<p>1. Przygotowanie programu zwiększania wpływów do budżetu przeznaczonych na ochronę dóbr kultury;</p> <p>2. Rozpoznanie aktualnych i realnych źródeł finansowania w sferze ochrony dziedzictwa kulturowego.</p>
C. Finansowanie prac badawczych i dokumentacyjnych w ważnych ze względu na swoje znaczenie w historii miasta i wartość zabytkową wybranych obiektów historycznych.	<p>1. Wytypowanie obiektów zabytkowych do dofinansowania;</p> <p>2. Sporządzenie programu finansowa prac badawczych i dokumentacyjnych wybranych obiektów zabytkowych.</p>

Cel XI: Określenie warunków bezkonfliktowej współpracy z właścicielami zabytków.	
Cel operacyjny 2006 – 2009	
A. Współpraca ze społeczeństwem przy realizacji Lokalnego Programu Rewitalizacji dla Gminy Miejskiej Ustka.	1. Konsekwentna realizacja Lokalnego Programu Rewitalizacji dla Gminy Miejskiej Ustka.
B. Opracowanie programu informacyjnego ułatwiającego koordynację działań na rzecz ochrony dziedzictwa kulturowego.	1. Przyjęcie przez samorząd roli koordynatora działań przy ochronie dziedzictwa kulturowego; 2. Stworzenie miejskiego systemu informacji i promocji ochrony dziedzictwa kulturowego; 3. Udostępnienie strony internetowej miasta na rzecz działań związanych z promocją i ochroną dziedzictwa kulturowego.
Cel XII: Tworzenie miejsc pracy związanych z opieką nad zabytkami.	
Cel operacyjny 2006 – 2009	
A. Tworzenie atrakcyjnych ofert inwestycyjnych.	1. Przygotowanie oferty terenów historycznych pod inwestycje; 2. Wsparcie finansowe i merytoryczne samorządu dla inwestorów przy sporządzaniu dokumentacji naukowej i projektowej przy obiektach zabytkowych; 3. Przygotowanie programu zachęcającego inwestorów prywatnych do inwestowania w zabytki; 4. Modernizacja i rozbudowa infrastruktury technicznej na terenach historycznych.
B. Wzmocnienie w rozwoju gospodarczym miasta roli dziedzictwa kulturowego.	1. Przygotowanie i wdrożenie programu generującego nowe miejsca pracy związane z turystyką i ochroną zabytków, np.: program „Bezrobotni dla zabytków”.
C. Kształcenie osób zatrudnionych w ochronie dóbr kultury.	1. Opracowanie we współpracy z Ministerstwem Kultury programu szkoleń przygotowujących pracowników samorządowych do koordynowania ochrony zabytków generujących nowe miejsca pracy.
D. Merytoryczne i finansowe wspieranie prac modernizacyjnych oraz konserwatorskich.	1. Opracowanie przez samorząd systemu zachęt finansowych promujących inwestowanie w obiekty zabytkowe. 2. Współpraca samorządu z służbami ochrony zabytków, administratorami i użytkownikami obiektów zabytkowych przy określaniu zakresu prac konserwatorskich i eksploatacją obiektów zabytkowych.

7. INSTRUMENTARIUM GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI

Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w realizacji gminnego programu opieki nad zabytkami dla Gminy Miejskiej Ustka obowiązywać będą niżej wymienione grupy instrumentów oddziaływania:

- instrumenty prawne;
 - instrumenty koordynacji;
 - instrumenty finansowe;
 - instrumenty społeczne;
 - instrumenty kontrolne.
- A. Instrumenty prawne:
- wynikające z przepisów ustawowych dokumenty wydawane przez wojewódzkiego konserwatora zabytków;
 - miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego;
 - wnioskowany w programie miejscowy plan rewitalizacji i rewitalizacji obszaru;
 - wnioskowany w programie Park Kulturowy;
 - programy określające politykę państwa i województwa w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego.
- B. Instrumenty koordynacji:
- strategia rozwoju miasta;
 - plany rozwoju lokalnego;
 - programy rozwoju infrastruktury miejskiej (w tym komunikacyjnej);
 - programy ochrony środowiska przyrodniczego;
 - programy prac konserwatorskich;
 - studia i analizy, koncepcje;
- C. Instrumenty finansowe:
- dotacje;
 - subwencje;
 - dofinansowania;
 - nagrody;
 - zachęty finansowe;
 - zbiórki społeczne;
 - programy operacyjne uwzględniające finansowanie z funduszy Wspólnoty Europejskiej.
- D. Instrumenty społeczne:
- edukacja kulturowa;
 - informacja;
 - sprawna komunikacja;
 - współpraca;
 - współdziałanie z organizacjami społecznymi;
 - wzbogacona oferta miejsc pracy i działań prowadzących do przeciwdziałania bezrobociu.
- E. Instrumenty kontrolne:
- ciągła aktualizacja bazy danych geodezji i gospodarki gruntami, infrastruktury technicznej (również komunika-

- plany rewitalizacji;
- umowy i porozumienia;
- kontrakty;
- prowadzenie instytucji, w tym tworzenie podmiotów prawnych;
- współpraca z ośrodkami naukowymi i akademickimi;
- współpraca z diecezją w zakresie ochrony i opieki nad zabytkami.

cji), stanu zagospodarowania przestrzennego miasta, stanów, technicznych obiektów zabytkowych, poziomu bezrobocia;

— monitoring stanu środowiska kulturowego.

Wdrożenie podanych powyżej narzędzi wymaga od samorządu terytorialnego działań, takich jak:

— skuteczne stosowanie przepisów prawa związanych z ochroną zabytków;

— dostosowanie się do programów regionalnych szczebla wojewódzkiego w zakresie ochrony środowiska kulturowego;

— współpraca z innymi samorządami w celu wypracowania wspólnej polityki ochrony środowiska kulturowego i przyrodniczego;

— działania marketingowe i planistyczne do ww.;

— szukanie finansowych środków pozabudżetowych, w tym współpraca z organizacjami pozarządowymi oraz przyjęcie zasady partnerstwa publiczno – prywatnego;

— pozyskanie poparcia społecznego i koordynacja działań związana z ochroną dziedzictwa kulturowego;

— rozważenie możliwości utworzenia stanowiska miejskiego konserwatora zabytków w celu efektywnego zarządzania programem ochrony zabytków;

— współpraca z wojewódzkim konserwatorem zabytków;

— nieustanny monitoring zmian środowiska kulturowego.

8. MONITORING GMINNEGO PROGRAMU OCHRONY ZABYTEKÓW

Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami nakłada na burmistrza obowiązek sporządzania co dwa lata sprawozdań z realizacji gminnego programu opieki nad zabytkami i przedstawiania go do akceptacji przez Radę Miejską.

Rada Miejska również przy współudziale Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i lokalnych organizacji, których statutowym obowiązkiem jest ochrona i opieka nad zabytkami, powinna sprawować nadzór nad realizacją niniejszego programu.

Nadzór ten powinien się odbywać przy współudziale społeczeństwa, którego opinia mogłaby wnieść nowe treści i ewentualną korektę do niniejszego programu.

W celu prawidłowej realizacji celów programu, konieczne jest prowadzenie monitoringu.

Dla celu strategicznego I:

— analiza ilości wykonanych raportów i analiz;

— potwierdzenie faktu wykonania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i rewitalizacji;

— przeanalizowanie ilości i efektów spotkań z przedstawicielami służb konserwatorskich;

— ocena zaawansowania prac prowadzących do wyeliminowania źródeł zanieczyszczenia powietrza, hałasu i uciążliwości komunikacyjnych w historycznym centrum;

— określenie ilości obiektów zabytkowych objętych działaniami zabezpieczającymi;

— potwierdzenie opracowania planu remontów zabezpieczających budynków zabytkowych;

— określenie ilości przeprowadzonych kontroli utrzymania i sposobu użytkowania obiektów zabytkowych;

— ocena stopnia zaawansowania prac dla wyznaczenia granic Usteckiego Parku Kulturowego.

Dla celu strategicznego II:

— ocena stopnia zaangażowania samorządu w prowadzenie prac studialnych dla potrzeb rewitalizacji zabytkowego centrum miasta;

— potwierdzenie utworzenia miejskiego systemu informacji i promocji ochrony dziedzictwa kulturowego;

— ocena stopnia zaawansowania prac nad Lokalnym Programem Rewitalizacji dla Gminy Miejskiej Ustka;

Dla celu strategicznego III:

— ocena stopnia zaawansowania prac prowadzących do opracowania Lokalnego Programu Rewitalizacji dla Gminy Miejskiej Ustka;

— określenie ilości projektów uzbrojenia w sieć infrastruktury technicznej historycznego centrum miasta;

— określenie ilości dokonanych przeglądów stanu technicznego zabudowy wewnątrz kwartałów zabudowy śródmiejskiej;

— określenie ilości opracowanych projektów porządkowania i zagospodarowania wewnątrz kwartałów mieszkalnych;

— określenie ilości opracowanych projektów przebudowy ulic w granicach historycznego centrum miasta;

— określenie ilości działań realizowanych w drodze partnerstwa publiczno – prywatnego;

— określenie ilości wspólnych ze służbą ochrony zabytków lustracji obiektów i obszarów zabytkowych;

— ocena aktualności gminnej ewidencji zabytków.

Dla celu strategicznego IV:

— potwierdzenie faktu opracowania programu edukacji środowiskowej przyrodniczo – kulturowej;

— potwierdzenie ogólnego udostępnienia bazy danych o zabytkach miasta.

Dla celu strategicznego V:

— potwierdzenie faktu opracowania studiów krajobrazu kulturowego miasta;

— ocena zaawansowania modernizacji zieleni miejskiej;

— analiza ilości ogłoszonych konkursów na projekty porządkowania obiektów i przestrzeni zabytkowych;

— potwierdzenie faktu opracowania miejskiego planu zintegrowanej ochrony obiektów kulturowych, obszarów przyrodniczych i miejsc cennych krajobrazowo;

— określenie ilości szkoleń dotyczących zasad ochrony konserwatorskiej obiektów zabytkowych i ewidencyjnych;

— ocena stanu utrzymania obiektów zabytkowych będących w gestii samorządu;

— potwierdzenie faktu opracowania koncepcji kształtowania pierzei ulicznych;

— ocena stopnia zaawansowania prac mających na celu nadanie wyższego standardu przestrzeniom publicznym w historycznym centrum miasta;

— określenie ilości wykonanych analiz krajobrazowych poprzedzających wydanie decyzji dotyczących kształtowania formy projektowanych budynków (ocena wpływu obiektu na krajobraz kulturowy miasta).

Dla celu strategicznego VI:

— ocena stanu zaawansowania prac mających na celu nadanie wyższego standardu przestrzeniom publicznym historycznego centrum miasta oraz terenom kuracyjno – nadmorskim;

— ocena ilości i atrakcyjności wydawnictw o tematyce środowiska kulturowego Ustki;

— ocena ilości i efektów konkursów o tematyce dziedzictwa kulturowego miasta;

— ocena stopnia wykorzystania mediów dla prezentowania problematyki ochrony środowiska kulturowego miasta.

Dla celu strategicznego VII:

— potwierdzenie faktu opracowania programu szkoleń z zakresu edukacji kulturowej;

— określenie ilości przeprowadzonych zajęć szkolnych o tematyce ochrony dziedzictwa kulturowego miasta;

— określenie ilości lekcji muzealnych przeprowadzonych przez Muzeum w Ustce;

— potwierdzenie faktu utworzenia w strukturze Urzędu Miasta stanowiska ds. ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;

— potwierdzenie faktu utworzenia bazy informacji o zabytkach;

— analiza ilości cyklicznych spotkań mających na celu promocję środowiska kulturowego miasta;

- analiza środków finansowych przeznaczonych przez samorząd na wsparcie społecznej działalności przy ochronie dziedzictwa kulturowego.
Dla celu strategicznego VIII:
 - ocena stopnia aktualności ewidencji geodezyjnej dla obszaru historycznego centrum miasta;
 - ocena stopnia zaawansowania regulacji stanów własnościowych;
 - zaawansowanie inwentaryzacji stanów technicznych obiektów zabytkowych.
Dla celu strategicznego IX:
 - potwierdzenie faktu opracowania koncepcji wieloletniego finansowania Lokalnego Programu Rewitalizacji dla Gminy Miejskiej Ustka.
Dla celu strategicznego X:
 - dokonanie analizy ilości wdrożonych działań w ochronie i opiece nad zabytkami wspartych środkami samorządowymi;
 - potwierdzenie powstania programu zwiększania wpływów do budżetu z przeznaczeniem ich na ochronę dziedzictwa kulturowego miasta;
 - ocena stopnia zaangażowania finansowego samorządu w prowadzenie prac badawczych obiektów zabytkowych.
Dla celu strategicznego XI:
 - ocena zaawansowania powstawania wspólnych zasad postępowania w ochronie środowiska przyrodniczego i kulturowego;
 - potwierdzenie faktu powstania Miejskiego Centrum Informacji.
Dla celu strategicznego XII:
 - potwierdzenie opracowania i wdrożenia programu tworzenia miejsc pracy związanych z ochroną i turystycznym wykorzystaniu dziedzictwa kulturowego;
 - ocena systemu zachęt do włączenia się inwestorów prywatnych w działania rewitalizacyjne;
 - ocena działań prowadzących do zmniejszenia bezrobocia związanych z zatrudnieniem w ochronie dziedzictwa kulturowego.
9. PRZYKŁADY ŹRÓDEŁ FINANSOWANIA GMINNEGO PROGRAMU OPIEKI NAD ZABYTKAMI
- Właściciele i użytkownicy zabytków mogą korzystać z pomocy finansowej budżetu państwa. Mówi o tym art. 73 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami:
- Osoba fizyczna, jednostka samorządu terytorialnego lub inna jednostka organizacyjna, będąca właścicielem bądź posiadaczem zabytku wpisanego do rejestru zabytków albo posiadająca taki zabytek w trwałym zarządzie, może ubiegać się o udzielenie dotacji celowej z budżetu państwa na dofinansowanie prac konserwatorskich, restauratorskich lub robót budowlanych przy tym zabytku.
- Za priorytet w Narodowym Planie Rozwoju uznaje się wspieranie kompleksowych projektów rewitalizacji małych i średnich miast. Obejmują one również projekty dotyczące rozwoju lokalnych instytucji otoczenia biznesu, komunikacji społecznej i kultury.
- Narodowa strategia rozwoju kultury na lata 2004 – 2013 promująca zrównoważony rozwój kultury, wspiera różnorodne formy działania w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego. Służą temu opracowane specjalnie programy operacyjne.
- I KRAJOWE PROGRAMY WSPIERAJĄCE FINANSOWANIE OCHRONY ZABYTKÓW.
- A. Program operacyjny MKiDN „Dziedzictwo kulturowe”.
- I. **Cel programu:** intensyfikacja ochrony i upowszechniania dziedzictwa kulturowego, w tym kompleksowa poprawa stanu zabytków, wsparcie działalności muzeów oraz rozwój kolekcji muzealnych. Program dotyczy również zabytków polskich i z Polską związanych, znajdujących się poza granicami kraju.

Celami częściowymi programu są:

- a) ochrona i zachowanie materialnego dziedzictwa kulturowego;
- b) zwiększanie narodowego zasobu dziedzictwa kulturowego (w tym dziedzictwa archeologicznego);
- c) kompleksowa rewaloryzacja zabytków;
- d) zwiększenie roli zabytków i muzealiów w rozwoju turystyki i przedsiębiorczości poprzez tworzenie zintegrowanych narodowych produktów turystycznych;
- e) poprawa warunków instytucjonalnych, prawnych i organizacyjnych w zakresie ochrony zabytków i ich dokumentacji;
- f) zabezpieczenie zabytków, muzealiów i archiwaliów przed skutkami klęsk żywiołowych, kradzieżami i nielegalnym wywozem za granicę oraz na wypadek sytuacji kryzysowych;
- g) udostępnianie zabytków na cele publiczne.

II. Cele programu realizowane będą poprzez 4 priorytety:

Priorytet 1 Rewaloryzacja zabytków nieruchomych i ruchomych

1. Departament zarządzający: Departament Ochrony Zabytków (DOZ).
2. Rodzaje kwalifikujących się zadań (projekty realizowane bez udziału środków europejskich):
 - a) rewitalizacja, rewaloryzacja, konserwacja, renowacja, adaptacja historycznych obiektów i zespołów zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków:

w tym w szczególności:

- rewitalizacja historycznych obszarów miejskich;
 - rewaloryzacja i konserwacja zabytków romańskich;
 - rewaloryzacja zabytkowych cmentarzy;
 - konserwacja zabytków ruchomych (nie wchodzących w skład zasobów muzealnych), w tym w szczególności wystroju i historycznego wyposażenia kościołów;
 - zespołów fortyfikacyjnych oraz budowli obronnych, parków i ogrodów;
 - rewaloryzacja i konserwacja zabytków budownictwa drewnianego.
 - b) renowacja, ochrona i zachowanie miejsc pamięci i martyrologii, będących zabytkami.
3. Uprawnieni wnioskodawcy:
 - jednostki samorządu terytorialnego;
 - państwowe i samorządowe instytucje kultury;
 - kościoły i związki wyznaniowe;
 - wyższe uczelnie artystyczne;
 - organizacje pozarządowe;
 - prywatni właściciele lub posiadacze zabytków w odniesieniu do obiektów przeznaczonych na cele publiczne.

Priorytet 2 Rozwój instytucji muzealnych

1. Departament zarządzający: Departament Dziedzictwa Narodowego (DDN).
2. Rodzaje kwalifikujących się projektów:
 - a) zakupy dzieł sztuki i kolekcji dla instytucji muzealnych;
 - b) zakupy starodruków i archiwaliów;
 - c) konserwacja, mikrofilmowanie i digitalizacja muzealiów, archiwaliów, starodruków, księgozbiorów oraz zbiorów filmowych;
 - d) popularyzowanie wiedzy o nowych technikach konserwacji zabytków ruchomych poprzez organizowanie konferencji, szkoleń i warsztatów;
 - e) dofinansowanie wykonania kopii starodruków i inkunabułów;
 - f) organizacja wystaw muzealnych wraz z drukiem katalogów;
 - g) wspieranie działalności edukacyjnej prowadzonej przez muzea (np. konkursy, warsztaty, lekcje muzealne, itp.);

- h) organizacja konferencji, seminariów i innych spotkań mających na celu wymianę opinii i doświadczeń z zakresu muzealnictwa, archiwistyki i ochrony zabytków oraz dofinansowanie wydawnictw pokonferencyjnych;
3. Uprawnieni wnioskodawcy:
- a) jednostki samorządu terytorialnego;
 - b) państwowe i samorządowe instytucje kultury;
 - c) archiwa państwowe;
 - d) kościoły i związki wyznaniowe;
 - e) organizacje pozarządowe.

Priorytet 3 Ochrona dziedzictwa narodowego poza granicami kraju

1. Departament zarządzający: Departament do Spraw Polskiego Dziedzictwa Kulturowego za Granicą (DPD).
2. Rodzaje kwalifikujących się projektów (projekty realizowane bez udziału środków europejskich):
- a) rewaloryzacja oraz prace remontowe i konserwatorskie w zabytkach polskich lub z Polską związanych, znajdujących się poza granicami kraju;
 - b) rewaloryzacja zabytkowych cmentarzy oraz renowacja, ochrona i zachowanie miejsc pamięci i martyrologii za granicą;
 - c) dokumentowanie utraconego i rozproszonego za granicą polskiego dziedzictwa (w tym badania naukowe, kwerendy biblioteczne i archiwalne i inwentaryzacja);
 - d) promowanie badań naukowych nad dziedzictwem narodowym poza granicami kraju;
 - e) upamiętnianie wybitnych osób lub zdarzeń historycznych związanych z dziedzictwem narodowym poza granicami kraju;
 - f) pomoc instytucjom stowarzyszonym w Stałej Konferencji Muzeów, Bibliotek i Archiwów Polskich na Zachodzie oraz innym organizacjom i instytucjom polonijnym lub emigracyjnym, prowadzącym działalność w zakresie ochrony dziedzictwa narodowego poza granicami kraju.
3. Uprawnieni wnioskodawcy:
- a) państwowe instytucje kultury;
 - b) organizacje pozarządowe;
 - c) kościoły i związki wyznaniowe.

Priorytet 4 Ochrona zabytków archeologicznych

1. Departament zarządzający: Departament Ochrony Zabytków (DOZ).
2. Rodzaje kwalifikujących się projektów (projekty realizowane bez udziału środków europejskich):
- a) inwentaryzacja zabytków archeologicznych;
 - b) badanie, dokumentowanie, opracowanie wyników nieinwestorskich ratowniczych badań zabytków archeologicznych;
 - c) rewitalizacja, rewaloryzacja, konserwacja, renowacja, modernizacja i adaptacja na cele publiczne nieruchomych zabytków archeologicznych o własnej formie krajobrazowej;
 - d) konserwacja ruchomych zabytków archeologicznych;
 - e) zabezpieczanie zabytków archeologicznych przed zagrożeniami naturalnymi;
 - f) ochrona zabytków archeologicznych na wypadek eksplozji rabunkowej;
 - g) opracowanie i publikowanie wyników badań archeologicznych;
 - h) badania zabytków archeologicznych posiadających znaczenie dla polskiego dziedzictwa narodowego znajdujących się poza granicami kraju.
3. Uprawnieni wnioskodawcy:
- a) jednostki samorządu terytorialnego
 - b) państwowe i samorządowe instytucje kultury;
 - c) kościoły i związki wyznaniowe;

- d) organizacje pozarządowe;
- e) prywatni właściciele lub posiadacze zabytków w odniesieniu do obiektów przeznaczonych na cele publiczne;
- f) podmioty gospodarcze (pomoc de minimis).

B. Program operacyjny „Rozwój inicjatyw lokalnych”.

1. Cele programu operacyjnego:
Celem programu jest wyrównywanie różnic w dostępie do kultury, pobudzanie kulturalnych inicjatyw lokalnych oraz stwarzanie na poziomie lokalnym warunków do rozwoju twórczości.
Instytucja zarządzająca (podmiot upoważniony): Instytut im. Adama Mickiewicza.
2. Rodzaje kwalifikujących się zadań:
W ramach programu wspierane będą wszystkie niskobudżetowe zadania (tj. takie, w których maksymalna wnioskowana dotacja z budżetu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego wynosi 25 000 zł.) z zakresu:
- a) upowszechniania kultury;
 - b) edukacji kulturalnej;
 - c) promocji twórczości;
 - d) ochrony i zachowania dziedzictwa kulturowego;
 - e) zakupu strojów i instrumentów muzycznych.
- W ramach programu nie można ubiegać się o dofinansowanie zadań związanych z: wydawnictwami książkowymi, czasopismami, zakupem nowości bibliotecznych, realizacją projektów współfinansowanych z funduszy europejskich, promocją polskiej kultury za granicą oraz organizacją wydarzeń literackich do 25 000 zł.
3. Uprawnieni wnioskodawcy:
- a) państwowe i samorządowe instytucje kultury;
 - b) jednostki samorządu terytorialnego;
 - c) publiczne i niepubliczne szkoły artystyczne I i II stopnia oraz uczelnie artystyczne;
 - d) organizacje pozarządowe;
 - e) kościoły i związki wyznaniowe;
 - f) podmioty gospodarcze działające w sferze kultury (pomoc de minimis);
 - g) archiwa państwowe

C. Program operacyjny „Edukacja kulturalna i upowszechnianie kultury”

1. Cele programu operacyjnego:
- d) podnoszenie kompetencji kulturalnych społeczeństwa;
 - e) zwiększenie roli kultury w procesie edukacji, socjalizacji i adaptacji społecznej;
 - f) przygotowanie dzieci i młodzieży do aktywnego uczestnictwa w kulturze;
 - g) tworzenie warunków do rozwijania aktywności twórczej;
 - h) zachowanie tradycji i przekazu ludowego dziedzictwa kulturowego;
 - i) podnoszenie kwalifikacji i doskonalenie zawodowe osób działających w sferze upowszechniania kultury.
- Cele programu realizowane będą przez 2 priorytety:
- Priorytet 1. Edukacja kulturalna i kształcenie kadr kultury**
1. Departament zarządzający: Departament Sztuki i Promocji Twórczości (DSPT)
2. Rodzaje kwalifikujących się zadań:
- c) wspieranie przedsięwzięć mających na celu zwiększenie roli kultury w procesie edukacji, socjalizacji, i adaptacji społecznej;
 - d) wspieranie przedsięwzięć mających na celu kształtowanie nawyku uczestnictwa w kulturze oraz jej świadomego odbioru;

- e) wzbogacenie oferty zagospodarowania wolnego czasu poprzez organizację warsztatów, kursów i szkoleń ze wszystkich dziedzin sztuki (teatru, plastyki, literatury, muzyki, filmu);
 - f) kampanie promocyjne i akcje społeczne promujące aktywne uczestnictwo w kulturze;
 - g) wspieranie przedsięwzięć przeciwdziałających wykluczeniu społecznemu i patologiom, szczególnie wśród dzieci i młodzieży;
 - h) popularyzacja osiągnięć twórców nieprofesjonalnych, szczególnie dzieci, młodzieży w formie konkursów, koncertów, przeglądów, festiwali, wystaw itp.;
 - i) przygotowanie i wdrażanie programów (w tym także szkoleń i warsztatów) służących doskonaleniu zawodowemu z zakresu wiedzy o sztuce, upowszechnianiu kultury, promocji czytelnictwa skierowanych do nauczycieli, bibliotekarzy, instruktorów, animatorów kultury, itp.;
 - j) dofinansowanie organizacji konferencji, sympozjów, seminariów, publikacji prac badawczych oraz wydawnictw pokongresowych służących refleksji nad sferą kultury, edukacji kulturalnej, języka polskiego w tym także nad kształtem i zadaniami bibliotek;
 - k) realizacja kompleksowych prac badawczych i dokumentacyjnych oraz analiz z zakresu stanu sektora kultury i uczestnictwa w kulturze.
3. Uprawnieni wnioskodawcy:
- a) państwowe i samorządowe instytucje kultury;
 - b) jednostki samorządu terytorialnego;
 - c) publiczne i niepubliczne szkoły artystyczne I i II stopnia oraz uczelnie artystyczne;
 - d) organizacje pozarządowe;
 - e) kościoły i związki wyznaniowe;
 - f) państwowe i niepaństwowe uczelnie.

Priorytet 2. Ochrona dziedzictwa kultury ludowej

1. Departament zarządzający: Departament Sztuki i Promocji Twórczości (DSPT)
2. Rodzaje kwalifikujących się zadań:
 - a) dokumentowanie i archiwizowanie najbardziej wartościowych zjawisk kultury ludowej, tworzenie źródeł wizualnych, fonicznych i tekstowych;
 - b) podejmowanie i publikowanie badań naukowych oraz materiałów popularyzujących twórczość ludową;
 - c) organizacja seminariów i konferencji poświęconych kulturze ludowej;
 - d) przekaz umiejętności i tradycji w formie warsztatów plenerów, kursów, szkoleń, szczególnie w formie tzw. „szkół tradycji”;
 - e) tworzenie kolekcji sztuki ludowej, zakupy dóbr służących kultywowaniu lokalnych i regionalnych tradycji;
 - f) popularyzacja twórczości ludowej przez wsparcie wystaw, konkursów, przeglądów i festiwali;
 - g) ochrona krajobrazu kulturowego wsi w tym poprzez pomoc w zachowaniu architektury regionalnej, tradycji, zwyczajów;
 - h) podejmowanie działań na rzecz podtrzymywania i popularyzacji gwar regionów etnograficznych.
3. Uprawnieni wnioskodawcy:
 - l) państwowe i samorządowe instytucje kultury i instytucje filmowe;
 - m) jednostki samorządu terytorialnego;
 - n) publiczne i niepubliczne szkoły artystyczne I i II stopnia oraz uczelnie artystyczne;
 - o) organizacje pozarządowe;
 - p) kościoły i związki wyznaniowe;
 - q) podmioty gospodarcze (pomoc de minimis).

D. Program operacyjny „Promesa Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego”.

I. Cele programu operacyjnego:

Celem programu „Promesa Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego” jest zwiększenie efektywności wykorzystania środków europejskich na rzecz rozwoju kultury. Program polega na dofinansowaniu przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego wkładu krajowego do wybranych projektów kulturalnych, realizowanych ze środków europejskich. Promesa Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego to inaczej umowa przyrzeczenia o współfinansowaniu projektów realizowanych ze środków europejskich pod warunkiem ich wyboru do realizacji przez właściwe organy w ramach funduszy strukturalnych, programów wspólnotowych, środków EFTA oraz innych środków europejskich.

1. Departament zarządzający: Departament Strategii Kultury i Spraw Europejskich
2. Rodzaje kwalifikowanych zadań:

W ramach Programu „Promesa Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego” dofinansowane będą projekty z zakresu ochrony i zachowania dziedzictwa kulturowego, budowy, rozbudowy i modernizacji infrastruktury kulturalnej oraz infrastruktury szkół i uczelni artystycznych, promocji twórczości, rozwoju infrastruktury społeczeństwa informacyjnego, a także międzynarodowe przedsięwzięcia kulturalne o charakterze europejskim, realizowane przy współudziale środków europejskich, w tym szczególnie:

- a) funduszy strukturalnych;
 - b) Mechanizmu Finansowego EOG i Norweskiego Mechanizmu Finansowego;
 - c) programów wspólnotowych.
3. Dofinansowanie ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego wkładu publicznego (tzw. „wkładu własnego”) dotyczy w szczególności projektów realizowanych w ramach:
 - a) Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego, działań:
 - 1.3.1 Regionalna infrastruktura edukacyjna
 - 1.4 Rozwój turystyki i kultury
 - 1.5 Infrastruktura społeczeństwa informacyjnego
 - 3.1 Obszary wiejskie
 - 3.3 Zdegradowane obszary miejskie, przemysłowe i powojkowe
 - 3.5 Lokalna infrastruktura społeczna
 - b) Sektorowego Programu Operacyjnego Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich, działania:
 - 2.3 Odnowa wsi oraz zachowanie dziedzictwa kulturowego
 - c) Mechanizmu Finansowego EOG i Norweskiego Mechanizmu Finansowego
 - d) Inicjatywy Wspólnotowe Interreg III
 - e) Programów Wspólnotowych (m.in. Kultura 2000)
 4. Uprawnieni wnioskodawcy:
 - a) państwowe i samorządowe instytucje kultury oraz instytucje filmowe;
 - b) jednostki samorządu terytorialnego;
 - c) szkoły artystyczne I i II stopnia oraz uczelnie artystyczne;
 - d) kościoły i związki wyznaniowe;
 - e) organizacje pozarządowe.

E. Nowy program KULTURA 2007

Program Kultura 2000 zakończy swe funkcjonowanie w 2006 r. Na lata 2007-2013 Komisja Europejska przygotowała projekt nowego programu, o roboczej nazwie „Kultura 2007”.

W tym momencie trwają negocjacje ostatecznego kształtu programu oraz szczegółów technicznych.

Program będzie realizowany w okresie rozpoczynającym się 1 stycznia 2007 r. i kończącym się 31 grudnia 2013 r. Całkowity budżet na wykonanie niniejszego programu na ten okres wynosi 408 milionów EUR.

Cele programu:

1. Ogólnym celem programu jest przyczynienie się do uwydatnienia obszaru kulturalnego, wspólnego dla Europejczyków, przez rozwój współpracy kulturalnej pomiędzy twórcami, uczestnikami życia kulturalnego oraz instytucjami kulturalnymi krajów uczestniczących w programie, w celu popierania rodzenia się europejskiej postawy obywatelskiej.
2. Właściwe cele programu są następujące:
 - a) wspieranie mobilności ponadnarodowej osób pracujących w sektorze kulturalnym;
 - b) wspieranie ponadnarodowego obiegu dzieł oraz wyrobów artystycznych i kulturalnych;
 - c) wspieranie dialogu międzykulturowego.

II. FUNDUSZE STRUKTURALNE.

1. Fundusze Strukturalne Unii Europejskiej

Polityka regionalna Unii Europejskiej skierowana jest do regionów słabiej rozwiniętych i uboższych grup społecznych. Podstawowym celem rozwoju regionalnego Unii Europejskiej jest wzrost poziomu spójności wewnętrznej na wszystkich obszarach Unii. Cel ten realizowany jest głównie poprzez stosowanie interwencji finansowej, w celu zmiany niekorzystnej sytuacji ekonomicznej, społecznej i kulturowej i poprawy sytuacji w kluczowych sektorach gospodarki regionu (tak zwana poprawa struktury). Polityka regionalna Unii Europejskiej realizowana jest poprzez konkretne instrumenty, którymi są Europejskie Fundusze Strukturalne oraz Fundusz Spójności. Z Funduszy Strukturalnych UE finansowane są dwa rodzaje programów:

- tzw. programy krajowe - przygotowywane przez kraj członkowski i po uzgodnieniu z Komisją Europejską samodzielnie przez ten kraj realizowane (w Polsce taki program nazywa się Narodowym Planem Rozwoju);
- tzw. inicjatywy wspólnotowe (np. INTERREG) i działania innowacyjne - programy dotyczące kluczowych zagadnień dla Unii jako całości.

Obecnie funkcjonują następujące Europejskie Fundusze Strukturalne:

- Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (ERDF);
- Europejski Fundusz Socjalny (ESF);
- Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EAFSG);
- Jednolity Instrument Finansowania Rybołówstwa (FIFG).

Fundusze te stanowią bardzo istotne źródło finansowania kultury. Ponadto działania kulturalne mogą być współfinansowane w ramach Programów Wspólnotowych tworzonych i kierowanych w ramach

Dyrekcji Generalnej ds. Kultury i Edukacji oraz Programów Wspólnotowych działających poza DG Kultura i Edukacja.

W ramach Funduszy Strukturalnych wspierane są inicjatywy, które znajdują wyraźne odzwierciedlenie we wroście poziomu życia społeczno – gospodarczego danego terenu. Wszystkie projekty muszą być ukierunkowane na problemy danego obszaru i pozytywnie wpływać na jego rozwój.

Kultura w aktualnie realizowanych Europejskich Funduszach Strukturalnych to istotny element determinujący:

- Bezpośrednie i pośrednie źródło zatrudnienia;
- Czynniki poprawiające samoświadomość obywateli, szansę na awans cywilizacyjny i lepszą orientację oraz dostosowywanie się do wymogów współczesnego świata;

- Czynniki przyciągający turystów i inwestorów;
- Czynniki przyczyniające się do zwiększenia spójności społeczno – ekonomicznej.

Wpływ sektora kultury na rozwój regionalny może wyrażać się w następujących obszarach:

- bezpośredni wpływ na rynek pracy poprzez tworzenie miejsc pracy w publicznych instytucjach kultury, organizacjach non-profit, a przede wszystkim przemysłach kultury;
- tworzenie produktów dla innych działów gospodarki, a przez to pośredni wpływ na rynek pracy poprzez generowanie miejsc pracy w sektorach związanych z sektorem kultury (głównie turystyka kulturalna i edukacja);
- wzrost dochodów budżetu lokalnego bezpośrednio ze sprzedaży dóbr i usług kultury na rynku wewnętrznym i zewnętrznym (eksport tworzonych dóbr i usług kultury) oraz zyski uzyskane z podatków od dochodów firm i osób zatrudnionych jak i podatków od nieruchomości;
- wzrost dochodów budżetu lokalnego pośrednio przez zyski generowane w innych sektorach (głównie turystyka kulturalna i za jej sprawą handel, komunikacja miejska, itp.);
- przyciąganie inwestorów, jako czynnik lokalizacji działalności;
- element rewitalizacji przestrzeni miejskiej oraz obiektów przemysłowych;
- pomoc w tworzeniu pozytywnego wizerunku miasta i jego promocji;
- przyciąganie oraz zatrzymywanie ludzi kreatywnych o wysokich kwalifikacjach - wpływ na atrakcyjność miasta jako miejsca zamieszkania;
- sposób walki z takimi chorobami miejskimi jak m.in. osłabienie więzi społecznych, wzrost poczucia osamotnienia, bezrobocie, patologie społeczne.

Do końca 2006 r. działania przewidziane w Narodowym Planie Rozwoju zostały pogrupowane w pięciu jednofunduszowych Sektorowych Programach Operacyjnych (SPO) oraz w wielofunduszowym Regionalnym Programie Operacyjnym. Każdy z programów podzielony jest na priorytety, a te z kolei na działania.

Z punktu widzenia kultury najbardziej istotne są:

- Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego;
- SPO „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw”;
- SPO „Rozwój zasobów ludzkich”;
- SPO „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego i obszarów wiejskich”;
- SPO „Infrastruktura i Środowisko”.

Pozostałe programy nie mają większego znaczenia dla działań kulturalnych:

Obok SPO przygotowany został Program Operacyjny (PO) Pomocy Technicznej, którego celem jest pomoc we wdrażaniu Funduszy Strukturalnych.

A. Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego (2004 – 2006).

Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego oferuje najszerze możliwości wspierania szeroko rozumianej kultury ze wszystkich programów operacyjnych przewidzianych na lata 2004-2006.

Priorytet 1: Rozbudowa i modernizacja infrastruktury służącej wzmocnieniu konkurencyjności regionów.

Działanie 1.3 Regionalna infrastruktura społeczna

W ramach tego działania z punktu widzenia kultury największe znaczenie ma jego pierwsze poddziałanie, którego celem jest rozwój i wzmocnienie roli szkół wyższych i ośrodków naukowo-badawczych, przyczyniających się do budowy konkurencyjnej gospodarki w regionach. Pod warunkiem spełniania kryteriów

działania, o środki finansowe ubiegać się mogą wyższe szkoły artystyczne (akademie muzyczne, akademie sztuk pięknych, wyższe szkoły teatralne i aktorskie etc.). Realizowane projekty dotyczyć mogą budowy, rozbudowy i modernizacji budynków, pomieszczeń dydaktycznych oraz bibliotek. Możliwy jest również zakup wyposażenia obiektów dydaktycznych.

Działanie 1.4 Rozwój turystyki i kultury [1]

Działanie to traktuje kulturę w sposób najszerszy w ramach NPR, a jego celem jest wzrost znaczenia kultury i turystyki jako czynników: generujących rozwój społeczno - ekonomiczny regionów. W ramach działania przewidywane jest wsparcie dla projektów z zakresu ochrony i zachowania dziedzictwa kulturowego (ze szczególnym uwzględnieniem tych, znajdujących się w rejestrach zabytków) oraz budowy, rozbudowy i modernizacji infrastruktury kulturalnej. Działanie ma ponadto ułatwiać dostęp do kultury poprzez rozwijanie systemu informacji, w tym systemów korzystających z nowych mediów i technologii. W ramach projektów turystycznych przewidziano działania na rzecz budowy i poprawy stanu publicznej infrastruktury turystycznej oraz podniesienie konkurencyjności regionalnych produktów turystycznych. Działanie umożliwia także realizację kulturalnych i turystycznych imprez promocyjnych o znaczeniu regionalnym i ponadregionalnym, zarówno w kraju jak i za granicą.

Wśród projektów kwalifikujących się do działania można wymienić m.in. projekt z zakresu:

- renowacji, konserwacji, restauracji obiektów zabytkowych i ich otoczenia;
- budowy, rozbudowy i modernizacji infrastruktury kulturalnej o znaczeniu regionalnym i ponadregionalnym (np. sal koncertowych, estrad, bibliotek, muzeów, domów kultury);
- upowszechniania informacji o kulturze i regionalnym dorobku kulturalnym, w tym tych, które wykorzystują nowe technologie;
- przygotowywania kulturalnych i turystycznych imprez promocyjnych o znaczeniu regionalnym i ponadregionalnym.

Zgodnie z wytycznymi Komisji Europejskiej wartość projektów tworzonych w ramach działania 1.4 musi przekraczać 1 mln euro, mieć istotny wpływ na generowanie nowych miejsc pracy i rozwój danego regionu. W sposób priorytetowy traktowane będą projekty o charakterze ponadlokalnym, zgodnie z programami rozwoju kultury i turystyki oraz ochrony dziedzictwa kulturowego. Dla działań miękkich minimalna wartość projektów najprawdopodobniej będzie musiała przekraczać 500 tys. euro. Beneficjentami działania są m.in. jednostki samorządu terytorialnego, instytucje publiczne, organizacje pozarządowe, kościoły i związki wyznaniowe. Na realizację działania ze środków ERDF przeznaczono 197,7 mln euro.

Działanie 1.5 Infrastruktura społeczeństwa informacyjnego
Celem działania jest stymulowanie rozwoju regionów poprzez wspieranie rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego opartego na wiedzy. W ramach działania realizowane będą projekty z zakresu rozbudowy infrastruktury Społeczeństwa Informacyjnego oraz upowszechniania stosowania technik informatycznych w pracy instytucji publicznych, szczególnie w małych miastach i na wsi. Swoje miejsce kultura może odnaleźć w projektach opierających się na tworzeniu publicznych punktów dostępu do Internetu, np. w domach kultury, bibliotekach oraz w projektach, dzięki którym publiczne instytucje, oferujące usługi publiczne, mogą zostać włączone do sieci Internet - dotyczy to zwłaszcza bibliotek, które mogą oferować swoje usługi on-line.

Priorytet 2: Wzmocnienie rozwoju regionalnych zasobów ludzkich.

Do celów niniejszego priorytetu zaliczono uelastycznienie i

zwiększenie mobilności pracowników, promowanie nowych form działalności gospodarczej, poprawa możliwości inwestycyjnych firm lokalnych, podniesienie jakości i dostępności zatrudnienia, podniesienie poziomu wykształcenia etc.

Działanie 2.1 Rozwój zawodowy i kształcenia ustawicznego dostosowujące zasoby ludzkie do potrzeb regionalnych rynków pracy.

Przedsięwzięcia, które mogą być realizowane w ramach działania dotyczą m.in. szkoleń w zakresie podwyższania kwalifikacji zawodowych, praktyk zawodowych.

Działanie 2.2 Wyrównywanie szans edukacyjnych poprzez programy stypendialne

Dotyczy działań na rzecz rozwoju stypendiów na kontynuowanie nauki zarówno przez absolwentów szkół średnich, jak i wyższych (to ostatnie dotyczy zwłaszcza osób zamieszkałych na obszarach wiejskich i innych, zagrożonych marginalizacją społeczną). Realizacją tych inicjatyw zająć mogą się szkoły artystyczne, instytuty badawcze oraz niektóre instytucje kulturalne.

Działanie 2.3 Reorientacja zawodowa osób rezygnujących z działalności rolniczej

Osoby fizyczne zatrudnione w rolnictwie, pragnące zmienić swoją działalność na związaną m.in. z turystyką czy kulturą, mogą liczyć na wsparcie dzięki realizacji projektów związanych z doradztwem i szkoleniami. Szkolenia mogą dotyczyć działalności opartej na tradycyjnym rzemiośle i rękodzielnicztwie, jak również promocji i wykorzystaniu lokalnego dziedzictwa kulturowego. Możliwe będzie również subsydiowanie tworzenia nowych miejsc pracy.

Działanie 2.4 Promocja przedsiębiorczości

Na wsparcie w zakresie doradztwa i szkoleń liczyć mogą osoby zagrożone utratą pracy, planujące podjęcie pracy w innym sektorze niż rolnictwo, a także planujące rozpoczęcie własnej działalności gospodarczej, np. w przemyśle kultury, turystyce i usługach kulturalnych.

Priorytet 3: Rozwój lokalny.

Celem priorytetu jest aktywizacja społeczna i ekonomiczna obszarów zagrożonych marginalizacją, do których zaliczyć można obszary wiejskie, obszary koncentracji przemysłów tradycyjnych oraz zdegradowane społecznie i gospodarczo dzielnice miast, obszary poprzemysłowe i powojenne. Plany obejmują m.in. wspieranie rozwoju i poprawę infrastruktury technicznej, turystycznej i rekreacyjnej, wykorzystanie potencjału turystycznego, kulturowego, historycznego i przyrodniczego, zwiększenie możliwości zatrudnienia, edukacji i usług lokalnych.

Działanie 3.1 Obszary wiejskie

Działanie przewiduje realizację projektów infrastrukturalnych na obszarach wiejskich i w małych miastach. W przypadku projektów z zakresu kultury i turystyki działanie ograniczono do miejscowości od 5 tys.-20 tys. mieszkańców. W ramach działania możliwa jest realizacja projektów z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego oraz budowy i modernizacji infrastruktury kulturalnej (w tym m.in. domy i centra kultury, biblioteki, kina, muzea).

Działanie 3.2 Rozwój obszarów restrukturyzowanych

Działanie dotyczy rozwoju i zwiększania jakości życia mieszkańców terenów restrukturyzowanych m.in. poprzez realizację projektów z zakresu budowy i rozbudowy podstawowej infrastruktury społecznej, w tym kulturalnej. Możliwa jest rewaloryzacja zabytków, rozwój infrastruktury kulturalnej, a także inicjatywy mające ułatwić dostęp do atrakcji turystycznych i kulturalnych.

Działanie 3.3. Rewitalizacja obszarów miejskich, przemysłowych i powojennych

Działanie przewiduje m.in. renowację budynków o wartości historycznej i architektonicznej, ułokowanych na terenach pod-

legających rewitalizacji oraz adaptacja tychże obiektów m.in. na cele kulturalne i społeczne. Ważnym aspektem działania jest pomoc w tworzeniu warunków lokalowych dla działalności kulturalnej (domy kultury, działalność artystyczna, małe firmy z sektora przemysłów kultury) oraz budowa, modernizacja i wyposażenie publicznej infrastruktury związanej z rozwojem funkcji turystycznych i kulturalnych.

Działanie 3.4 Mikroprzedsiębiorstwa i start-upy (nowo powstałe).

Działanie skierowane jest do mikroprzedsiębiorstw zatrudniających mniej niż 9 pracowników i funkcjonujących nie dłużej niż 3 lata. Wsparcie polegać będzie na współfinansowaniu doradztwa i inwestycji., w tym także w innowacyjnych przedsiębiorstwach z sektora przemysłów kultury, do których zaliczamy np. wydawnictwa, firmy IT, studia nagrań, wytwórnie płytowe etc.

Działanie 3.5 Lokalna infrastruktura społeczna

Działanie ma na celu poprawę jakości kształcenia i wyposażenia placówek edukacyjnych oraz wyrównanie szans w dostępie do edukacji. Wśród projektów z zakresu kultury wskazać można tu m.in. projekty dotyczące budowy, rozbudowy oraz remontów szkół artystycznych oraz ich bibliotek, zakup wyposażenia oraz oprogramowania, uzyskanie dostępu do Internetu.

B. SPO Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw

Niniejszy program określa cele, priorytety i działania związane z realizacją polityki dotyczącej przedsiębiorczości, innowacyjności, a szczególnie małych i średnich przedsiębiorstw.

Priorytet 1 Rozwój przedsiębiorczości i wzrost innowacyjności z wykorzystaniem instytucji otoczenia biznesu.

Działanie 1.1 Wzmocnienie instytucji wspierających działalność przedsiębiorstw

Jeśli chodzi o sektor kultury, to może on składać projekty opierające się na rozwoju usług dla przedsiębiorstw przemysłów kultury, świadczonych przez wyższe uczelnie artystyczne i uniwersytety (promocja, projektowanie, wyrób, techniki produkcji filmowej i telewizyjnej etc.). Wspierane mogą być także projekty przyczyniające się do powstawania ponadregionalnych sieci instytucji, wspierających przemysły kultury. Możliwe jest również realizowanie projektów inwestycyjnych, np. inwestowanie w wydawnictwa, drukarnie czy studia nagrań.

Działanie 1.5 Rozwój systemu dostępu przedsiębiorców do informacji i usług publicznych on-line

Działanie ma wspierać możliwości dostępu do informacji i usług publicznych on-line, świadczonych przez sektor publiczny. Granty mogą być przyznawane na tworzenie katalogów komputerowych dostępnych przez Internet, tworzenie interaktywnych bazy danych dotyczących kultury (np. wykaz zabytków, wykaz przedsiębiorstw o charakterze kulturalnym).

Priorytet 2 Wzmocnienie pozycji konkurencyjnej przedsiębiorstw działających na Jednolitym Rynku Europejskim.

Działanie 2.2 Wsparcie konkurencyjności produktowej i technologicznej przedsiębiorstw

Granty mogą zostać przyznane na nowe inwestycje przyczyniające się do utworzenia, rozbudowy bądź nabycia małej firmy związanej z sektorem kultury. W grę wchodzi zarówno środki trwałe, jak i wartości niematerialne i prawne (patenty, licencje, know-how). Inwestycje mogą być czynione również, jeśli chodzi o zmianę produktu danej firmy, jego produkcji czy też procesu technologicznego. Wspomagane będą także projekty z zakresu internacjonalizacji działań przedsiębiorstw, tj. np. udział w targach zagranicznych, misjach gospodarczych.

Działanie 2.3 Wzrost konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw poprzez inwestycje

W ramach działania przewidziano projekty modernizacyjne, które mogą być realizowane w przedsiębiorstwach przemysłu kultury, zakupy wyników prac badawczo-rozwojowych, praw własności przedsiębiorstwa. Możliwe są także projekty wdrażania nowatorskich technologii i produktów i wykorzystania technologii IT w zarządzaniu przedsiębiorstwem.

C. SPO Zasoby Ludzkie

Celem programu jest budowa otwartego społeczeństwa opartego na wiedzy, wspieranie aktywnych form przeciwdziałania bezrobociu i wykluczeniu społecznemu, a także popieranie kształcenia i doskonalenia zawodowego.

Priorytet 1: Aktywna polityka na rynku pracy oraz integracji zawodowej i społecznej.

Działania 1.2 Perspektywy dla młodzieży

Cele działania to przeciwdziałanie bezrobociu młodzieży i absolwentów. Poszczególne inicjatywy można odnieść do absolwentów średnich i wyższych szkół artystycznych, których zatrudnianie może być subsydiowane, dla których szkolenia mogą być współfinansowane i których próby podjęcia własnej działalności gospodarczej będą wspierane.

Działanie 1.4 Integracja zawodowa i społeczna osób niepełnosprawnych

Działanie ma pomóc osobom niepełnosprawnym w odnalezieniu się na rynku pracy. Pomoc ta może zostać udzielona również młodzieży artystycznej i absolwentom szkół artystycznych, zwłaszcza, jeśli chodzi o ich zatrudnianie i rozwój zawodowy.

Działanie 1.5 Promocja aktywnej polityki społecznej poprzez wsparcie grup szczególnego ryzyka

Projekty realizowane w ramach działania mają wspierać instytucje pracujące na rzecz przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu i aktywizacji osób zagrożonych marginalizacją. Prace takie podejmować mogą również instytucje kultury (np. domy kultury czy stowarzyszenia), zajmujące się trudną młodzieżą, byłymi więźniami, byłymi alkoholikami.

Priorytet 2: Rozwój społeczeństwa opartego na wiedzy.

Działanie 2.2 Podnoszenie jakości edukacji w odniesieniu do potrzeb rynku pracy

W ramach działania przewidziano możliwości współfinansowania adaptacji istniejących kierunków i specjalności w wyższych szkołach artystycznych do potrzeb rynku pracy, opracowanie nowatorskich programów nauczania dla średnich szkół artystycznych. Możliwe jest także opracowanie i zakup programów i multimediiów o charakterze edukacyjnym. Działanie ma przyczynić się ogólnie do większej elastyczności placówek edukacyjnych i uczelni w zakresie dostosowań do zmian na rynku.

D. SPO Restrukturyzacja i Modernizacja Sektora Żywnościowego oraz Rozwój Obszarów Wiejskich

Głównym celem SPO jest poprawa konkurencyjności gospodarki rolno-żywnościowej oraz zrównoważony rozwój obszarów wiejskich. Na cel ten składają się m.in. dywersyfikacja oraz rozwój pozarolniczej funkcji polskiej wsi, ograniczenie bezrobocia (także tego ukrytego), poprawa jakości żywności oraz rynkowe ukierunkowanie produkcji. W ramach drugiego priorytetu wyróżniono dwa działania o szczególnym potencjale kulturowym.

Priorytet 2 Zrównoważony rozwój obszarów wiejskich

Niniejszy priorytet będzie kształtował warunki życia ludności zamieszkałej na obszarach wiejskich, realizował projekty związane z poprawą infrastruktury i tworzeniem alternatywnych miejsc pracy dla rolnictwa.

Działanie 2.2 Odnowa wsi oraz zachowanie i odnowa dziedzictwa kulturowego

W ramach działania wspierane będą inicjatywy na rzecz mobilizacji lokalnych społeczności do podejmowania wspólnych przedsięwzięć poprawiających warunki i jakość życia na wsi. Potencjał kulturowy tego działania leży w możliwości przeprowadzania rewaloryzacji zabytków oraz ich adaptacji na cele kulturalne, budowy, rozbudowy i modernizacji podstawowej infrastruktury kulturalnej, np. domów kultury, bibliotek. Przewidziano także możliwość realizacji prac badawczych, konserwatorskich i dokumentacyjnych w zakresie ewidencji dziedzictwa kulturowego wsi. Pomocą finansową mogą zostać objęte takie przedsięwzięcia jak: przygotowanie z inicjatywy mieszkańców wsi programu odnowy wsi oraz zachowania i ochrony dziedzictwa kulturowego wsi (m.in. prace studialne, inwentaryzacje zasobów, ekspertyzy etc.), przygotowanie studium wykonalności (w tym prace projektantów, architektów, konserwatorów). W ramach działania możliwe będzie także wspieranie tradycji i tradycyjnych zawodów społeczności lokalnych oraz renowacja obiektów charakterystycznych dla danego terenu.

Działanie 2.3 Różnicowanie działalności rolniczej i zbliżonej do rolnictwa w celu zapewnienia różnorodności działań lub alternatywnych źródeł dochodów

W ramach działania wspierane będą inicjatywy związane z rozpoczęciem dodatkowej działalności rodzin rolniczych. Może ona być związana m.in. z rzemiosłem i rękodzielnictwem, tworzeniem i upowszechnianiem kultury regionalnej i dziedzictwa kulturowego. Bezpośrednie wsparcie może być przeznaczone na przemysł kultury (np. rękodzieło i rzemiosło), wytwórców, prywatne muzea regionalne i skanseny.

III. ZMIANY W KORZYSTANIU ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ PO 2007 r.

Narodowa Strategia Spójności (Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia) na lata 2007 – 2013.

Narodowa Strategia Spójności (Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia) na lata 2007-2013 to dokument strategiczny, przygotowywany przez kraje członkowskie, określający priorytety i obszary wykorzystania środków unijnych i krajowych w latach 2007 – 2013 oraz system wdrażania funduszy strukturalnych: Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) oraz Funduszu Spójności w ramach Nowej Perspektywy Finansowej 2007-2013.

Celem strategicznym Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia jest tworzenie warunków dla wzrostu konkurencyjności gospodarki polskiej opartej na wiedzy i przedsiębiorczości zapewniającej wzrost zatrudnienia oraz wzrost poziomu spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej Polski w ramach Unii Europejskiej i wewnątrz kraju.

Cel strategiczny osiągany będzie poprzez realizację horyzontalnych celów szczegółowych. Celami horyzontalnymi NSRO są:

1. Tworzenie warunków dla utrzymania trwałego i wysokiego tempa wzrostu gospodarczego;
2. Wzrost zatrudnienia poprzez rozwój kapitału ludzkiego oraz społecznego;
3. Podniesienie konkurencyjności polskich przedsiębiorstw w tym szczególnie sektora usług;
4. Budowa i modernizacja infrastruktury technicznej, mającej podstawowe znaczenie dla wzrostu konkurencyjności Polski i jej regionów;
5. Wzrost konkurencyjności polskich regionów i przeciwdziałanie ich marginalizacji społecznej, gospodarczej i przestrzennej;
6. Rozwój obszarów wiejskich.

NSRO będą wdrażane przy pomocy Programów Opera-

cyjnych (PO), zarządzanych przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego oraz przy pomocy Regionalnych Programów Operacyjnych (RPO), zarządzanych przez Samorządy poszczególnych województw.

- Podstawowe cele RPO związane są z podnoszeniem konkurencyjności poszczególnych regionów oraz promowaniem zrównoważonego rozwoju. Cele te osiągnąć są poprzez zintegrowane oddziaływanie na tworzenie warunków dla wzrostu inwestycji na poziomie regionalnym i lokalnym oraz tworzenie warunków dla Badania i rozwój technologiczny, innowacje i przedsiębiorczość;
- Społeczeństwo informacyjne;
- Inicjatywy lokalne w zakresie zatrudnienia i rozwoju oraz wsparcie struktur świadczących usługi lokalne w tworzeniu nowych miejsc pracy;
- Środowisko;
- Zapobieganie i zwalczanie zagrożeń przyrodniczych i technologicznych;
- Turystyka;
- Inwestycje w kulturę;
- Inwestycje w transport;
- Inwestycje energetyczne;
- Inwestycje w kształcenie (zwłaszcza zawodowe);
- Inwestycje w infrastrukturę ochrony zdrowia oraz w infrastrukturę społeczną.

Opcjonalnie w ramach RPO można realizować inwestycje z zakresu:

- Wsparcia obszarów problemowych wybranych miast;
- Współpracy międzyregionalnej.

wzrostu zatrudnienia. Działania dla osiągnięcia określonych w RPO celów są koordynowane z działaniami podejmowanymi w ramach PO. W ramach RPO wsparciem zostaną objęte:

Sektorowe Programy Operacyjne (PO):

- Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej (POR-PW);
- Programy Europejskiej Współpracy Terytorialnej (PEWT);
- Program Operacyjny Infrastruktura i środowisko (POIS);
- Program Operacyjny Konkurencyjna gospodarka (POKG);
- Program Operacyjny Kapitał ludzki (POKL);
- Program Operacyjny Pomoc techniczna (POPT).

Dla wspierania kultury w województwie pomorskim z ww. programów, najistotniejsze są trzy: PEWT, POIS i POKL.

A. Programy Europejskiej Współpracy Terytorialnej (PEWT).

W ramach Programów Europejskiej Współpracy Terytorialnej realizowane będą:

- Programy współpracy przygranicznej, których celem jest wspieranie zintegrowanego i zrównoważonego rozwoju w sferze gospodarczej, społecznej i kulturalnej, zmierzające do zwiększenia konkurencyjności obszarów przygranicznych oraz poprawy jakości życia mieszkańców;
- Programy współpracy transnarodowej, których celem jest wspieranie zintegrowanego rozwoju w ramach europejskich obszarów współpracy poprzez wspólną realizację ponadnarodowych projektów w zakresie gospodarki wodnej, poprawy dostępności regionów i wspierania zaawansowanych technologii komunikacyjno – informatycznych, przeciwdziałania katastrofom naturalnym i technologicznym, rozwoju sieci współpracy naukowej i technologicznej;
- Program (lub Programy) współpracy międzyregionalnej, których celem jest poprawa efektywności polityki regionalnej przez wspieranie sieci współpracy oraz wymianę

doświadczeń między regionami z terytorium całej UE. Współpraca ta dotyczyć będzie przede wszystkim innowacyjności, technologii, środowiska, zapobiegania ryzyku, odnowy zasobów miejskich.

B. Program Operacyjny Infrastruktura i środowisko (POIS).

Celem PO Infrastruktura i środowisko jest rozbudowa i modernizacja infrastruktury technicznej, w tym transportowej, środowiskowej, energetycznej, kultury i zdrowia, mającej podstawowe znaczenie dla wzrostu konkurencyjności Polski i jej regionów. Dostępne w ramach PO środki finansowe będą wydatkowane przede wszystkim na budowę i modernizację infrastruktury transportowej w ramach sieci TEN – T, zapewnienie nowoczesnych usług kolejowych poprzez unowocześnienie taboru kolejowego, zapewnienie interoperacyjności kolei, rozwój transportu intermodalnego, poprawę dostępu do portów oraz rozwój dróg wodnych. W ramach priorytetu realizowane będą przedsięwzięcia z zakresu bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz związane z tworzeniem nowoczesnej sieci dróg krajowych. Realizowane będą również przedsięwzięcia z zakresu dostosowania lotnictwa do rosnących potrzeb, rozwoju inteligentnych systemów transportowych oraz tworzenia nowoczesnej sieci kolejowej poprzez poprawę połączeń międzyregionalnych oraz eliminację wąskich gardeł na liniach kolejowych. Ponadto wsparcie zostanie ukierunkowane na rozbudowę i modernizację infrastruktury komunikacyjnej oraz zakup taboru w obszarze transportu publicznego.

W celu zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska, ochrony zdrowia ludzkiego, oszczędnego i racjonalnego wykorzystania zasobów naturalnych realizowane będą przedsięwzięcia w zakresie zapobiegania powstawaniu zanieczyszczeń oraz redukcji zanieczyszczeń dostających się do środowiska. Jednocześnie w ramach tego programu wsparcie mogą otrzymać działania z zakresu ochrony powietrza, gospodarki odpadami oraz działania przyczyniające się do zapewnienia bezpieczeństwa ekologicznego, w tym na terenach przemysłowych i powojkowych. Ponadto środki zostaną ukierunkowane na zwiększenie konkurencyjności przedsiębiorstw w warunkach Jednolitego Rynku Europejskiego poprzez wspieranie przedsiębiorstw zobligowanych do dostosowania swojej infrastruktury do wymogów ochrony środowiska oraz na zahamowanie strat różnorodności biologicznej na wszystkich poziomach jej organizacji, jak również rozwój i wzmocnienie systemu obszarów chronionych, w tym sieci ekologicznej NATURA 2000, podnoszenie świadomości ekologicznej społeczeństwa.

W ramach PO Infrastruktura i środowisko realizowane będą przedsięwzięcia w zakresie rozwoju technologii wykorzystujących odnawialne i alternatywne źródła energii, zwiększenia stopnia wykorzystania energii pierwotnej i obniżenie energochłonności gospodarki oraz ograniczenia negatywnego oddziaływania elektroenergetyki i górnictwa węgla na środowisko.

Wsparcie zostanie przeznaczone na poprawę bezpieczeństwa energetycznego poprzez rozwój infrastruktury rynków i bezpieczeństwa dostaw paliwa i energii elektrycznej, zmniejszanie energochłonności mieszkalnictwa oraz termomodernizację.

W celu tworzenia warunków dla wzrostu konkurencyjności i znaczenia kultury jako czynnika rozwoju społeczno – ekonomicznego w ramach PO Infrastruktura i środowisko środki zostaną ukierunkowane na rozwój infrastruktury kultury i ochronę dziedzictwa kulturowego o znaczeniu ponadregionalnym.

Ponadto, w ramach PO Infrastruktura i środowisko środki zostaną wydatkowane na bezpieczeństwo zdrowotne społeczeństwa i poprawę efektywności systemu ochrony zdrowia, w tym na rozwój infrastruktury ochrony zdrowia, rozwój systemu

ratownictwa medycznego oraz rozwój nowoczesnych usług medycznych (takich jak: telemedycyna, e-zdrowie, cyfrowe zasoby ochrony zdrowia).

Priorytet V: Ochrona przyrody i kształtowanie postaw ekologicznych.

Główny cel Priorytetu

Ograniczenie degradacji środowiska naturalnego oraz strat zasobów różnorodności biologicznej.

Cele szczegółowe Priorytetu:

- Przywracanie właściwego stanu siedlisk przyrodniczych (ekosystemów) i ostoi gatunków na obszarach chronionych wraz zachowaniem zagrożonych wyginieciem gatunków oraz różnorodności genetycznej roślin, zwierząt i grzybów;
- Przywrócenie drożności korytarzy ekologicznych umożliwiających przemieszczanie się zwierząt i funkcjonowanie populacji w skali kraju;
- Wsparcie procesu opracowania planów ochrony dla obszarów chronionych;
- Zwiększenie świadomości w zakresie potrzeby i właściwych metod ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu.

Opis i uzasadnienie Priorytetu

W ramach priorytetu prowadzona będzie czynna ochrona przyrody na obszarach chronionych w Polsce. Wspierane będą działania mające na celu zachowanie zagrożonych wyginieciem gatunków oraz różnorodności genetycznej roślin, zwierząt i grzybów oraz przywracania drożności korytarzy ekologicznych, aby umożliwić prawidłowe funkcjonowanie sieci NATURA 2000. W ramach priorytetu realizowane będą również działania związane z kształtowaniem postaw społecznych sprzyjających ochronie środowiska, ochronie przyrody, w tym różnorodności biologicznej i ochronie krajobrazu, a także zachowań proekologicznych poprzez szeroko rozumianą edukację ekologiczną.

Właściwa realizacja zadań ochronnych na terenie obszarów chronionych polskim prawem (rezerwatów przyrody, parków narodowych, parków krajobrazowych) i obszarów Natura 2000 wymaga wsparcia procesu opracowania planów ochrony na okres 20 lat i programów ochrony wybranych gatunków lub siedlisk przyrodniczych. Niezbędne jest również przywracanie właściwego stanu siedlisk przyrodniczych ekosystemów i ostoi gatunków na obszarach chronionych zarówno polskim prawem jak i obszarach Natura 2000 zgodnie z dyrektywą 79/409/EWG („ptasia”) oraz dyrektywą 92/43/EWG („siedliskową”). Priorytetem powinno być zachowanie 76 typów siedlisk zagrożonych w skali Wspólnoty Europejskiej i ograniczenie rosnącej antropopresji. Ponadto konieczne jest organizowanie i kontrolowanie aktywności turystycznej na obszarach chronionych poprzez rozbudowę odpowiedniej infrastruktury.

W ramach Priorytetu wspierane będą przedsięwzięcia w następującym zakresie:

- odbudowa zdegradowanych siedlisk nieleśnych i wodnych;
- przebudowa drzewostanów w sposób zgodny z typem siedliska;
- usuwanie gatunków inwazyjnych;
- kształtowanie strefy ekotonów na granicy siedlisk leśnych i nieleśnych;
- usuwanie nalotu roślinności drzewiastej i krzewiastej na siedliskach nieleśnych;
- przywracanie właściwych stosunków wodnych siedlisk wodno – błotnych;
- wykup gruntów kluczowych dla ochrony przyrody i ich renaturalizacja;
- budowa lub modernizacja małej infrastruktury służącej

udostępnianiu dla turystów obszarów chronionych, w tym budowa ścieżek dydaktycznych, ścieżek rowerowych, szlaków, parkingów, punktów widokowych, wież widokowych, zadaszeń itp.;

- budowa przejść dla zwierząt nad i pod istniejącymi drogami i liniami kolejowymi;
- likwidacja innych barier dla przemieszczania się zwierząt;
- ochrona ex situ gatunków o zagrożonych pulach genowych;
- ochrona in situ gatunków chronionych;
- reintrodukcja gatunków;
- budowa centrów przetrzymywania gatunków CITES i ośrodków rehabilitacji zwierząt;
- budowa lub rozbudowa obiektów dla zwierząt i roślin w ogrodach zoologicznych lub w ogrodach botanicznych w ramach krajowych programów ochrony gatunków;
- realizacja programów ochrony puli genowej krajowych gatunków drzew leśnych, selekcji i testowania potomstwa;
- przygotowanie studium wykonalności oraz dokumentacji technicznej dla projektów niniejszego priorytetu;
- opracowanie planów ochrony dla obszarów specjalnej ochrony ptaków i specjalnych obszarów ochrony siedlisk Natura 2000;
- opracowanie krajowych programów ochrony wybranych gatunków lub siedlisk przyrodniczych;
- ogólnopolskie lub ponadregionalne projekty szkoleniowe lub programy aktywnej edukacji dla wybranych grup społecznych i zawodowych mające na celu podnoszenie kwalifikacji i kształtowanie świadomości w zakresie zrównoważonego rozwoju;
- kampanie informacyjno-promocyjne dotyczące wybranych aspektów środowiska i jego ochrony prowadzone z udziałem środków masowego przekazu, społecznych organizacji ekologicznych i innych podmiotów, w tym badania opinii publicznej ex-ante i ex-post;
- ogólnopolskie i międzynarodowe imprezy masowe, których celem jest popularyzacja wiedzy o środowisku oraz kształtowanie proekologicznych postaw społecznych;
- budowanie sieci partnerstwa na rzecz ochrony środowiska, moderowanie platform dialogu społecznego jako elementu integrującego społeczeństwo, zwłaszcza organizacje społeczne w procesie podejmowania decyzji;
- organizacja ogólnopolskich konkursów i festiwali ekologicznych.

Priorytet XII: Kultura i dziedzictwo kulturowe

Główny cel Priorytetu:

Wykorzystanie potencjału kultury i dziedzictwa kulturowego o znaczeniu światowym i europejskim dla zwiększenia atrakcyjności Polski.

Cele szczegółowe Priorytetu:

- Ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego o znaczeniu ponadregionalnym;
- Poprawa stanu infrastruktury kultury o znaczeniu ponadregionalnym oraz zwiększenie dostępu do kultury.

Opis i uzasadnienie Priorytetu

Osiągnięcie celów szczegółowych Priorytetu związane jest z realizacją projektów dotyczących rozbudowy i modernizacji infrastruktury kultury oraz ochrony dziedzictwa kulturowego o znaczeniu ponadregionalnym. W ramach Priorytetu wsparciem objęte będą projekty z zakresu ochrony i zachowania zabytków nieruchomych o znaczeniu ponadregionalnym, w tym wpisane na listę Światowego Dziedzictwa Kulturalnego i Naturalnego UNESCO lub uznane przez Prezydenta RP za Pomniki Historii.

Wsparciem objęte będą również projekty z zakresu ochrony

i zachowania ruchomych obiektów dziedzictwa kulturowego, a także projekty z zakresu rozwoju zasobów cyfrowych w dziedzinie zasobów bibliotecznych i archiwalnych oraz zasobów wirtualnych muzeów.

W ramach Priorytetu realizowane będą także projekty z zakresu rozwoju oraz poprawy stanu infrastruktury kultury, w tym szkolnictwa artystycznego.

C. Program Operacyjny Kapitał ludzki (POKL)

Celem niniejszego PO jest umożliwienie pełnego wykorzystania potencjału zasobów ludzkich, poprzez wzrost zatrudnienia i potencjału adaptacyjnego przedsiębiorstw i ich pracowników, a także podniesienie poziomu wykształcenia społeczeństwa, poprzez wyposażenie odbiorców wsparcia w kompetencje zwiększające konkurencyjność na rynku pracy, w tym osób niepełnosprawnych. Realizacja tego celu odbywać się będzie poprzez zwiększenie możliwości dostępu do zatrudnienia, tworzenie warunków dla pełnej spójności społecznej, wzmocnienie adaptacyjności zasobów ludzkich i gospodarki oraz poprawę jakości pracy.

Zwiększanie szans utrzymania zatrudnienia wszystkich pracujących oraz uzyskanie zatrudnienia przez bezrobotnych bądź poszukujących pracy, jak również innych znajdujących się w niekorzystnej sytuacji na rynku pracy, będzie następować poprzez oferowanie aktywnych form wsparcia, podnoszenie kwalifikacji oraz rozwój alternatywnych i elastycznych form zatrudnienia. W celu zwiększenia możliwości podjęcia lub utrzymania zatrudnienia, wprowadzane będą zachęty do podejmowania własnej działalności gospodarczej i promowane działania z zakresu przedsiębiorczości. Wsparciu osób bezrobotnych i wykluczonych społecznie towarzyszyć będzie zwiększanie skuteczności funkcjonowania instytucji rynku pracy oraz instytucji działających w obszarze polityki społecznej.

Ważną kwestią jest również antycypacja trendów ekonomicznych i zarządzanie zmianą gospodarczą. W związku z tym niezwykle istotny jest rozwój potencjału adaptacyjnego przedsiębiorstw, poprzez wsparcie dla małych firm w zakresie ich adaptacyjności, inwestycje w doskonalenie zawodowe kadr, poprawę jakości zatrudnienia i wspieranie transferu wiedzy w przedsiębiorstwach.

W zakresie edukacji przewiduje się rozwijanie systemu kształcenia przez całe życie i zapewnienie wysokiej jakości edukacji na wszystkich jej poziomach, dostosowanej do potrzeb rynku pracy.

Modernizacja systemu edukacji, mająca na celu przystosowanie oferty edukacyjnej do potrzeb gospodarki opartej na wiedzy i wymogów rynku pracy, zakłada działania ukierunkowane na wyrównywanie szans edukacyjnych, wsparcie i promocję systemów kształcenia ustawicznego, w tym kształcenia na odległość, oraz wspomaganie rozwoju systemu edukacji poprzez działania badawcze i analityczne. Planuje się zapewnienie w ramach tego PO środków na stworzenie warunków rozwoju szkół wyższych i ośrodków akademickich.

Celem PO jest również wzmocnienie zdolności polskiej administracji do wypełniania misji publicznej w nowoczesny i partnerski sposób i tworzenie warunków dla rozwoju instytucji społeczeństwa obywatelskiego aktywnie zaangażowanego w sprawy publiczne. W ramach programu realizowane będą przedsięwzięcia mające na celu budowę sprawnego i partnerskiego państwa, poprzez m.in. wsparcie zasad good governance, podnoszenie kompetencji kadry urzędniczej i wymiaru sprawiedliwości, wdrożenie nowoczesnych narzędzi zarządzania oraz rozwój współpracy administracji publicznej z partnerami społeczno – gospodarczymi.

Ponadto w ramach PO Kapitał ludzki środki finansowe będą

wydatkowane na realizację priorytetu Profilaktyka, promocja zdrowia i poprawa stanu zdrowia społeczeństwa.

Priorytet IX: Aktywizacja obszarów wiejskich.

Institucja pośrednicząca: samorząd województwa

Cel Priorytetu:

Zmniejszenie dysproporcji w zakresie rozwoju zasobów ludzkich pomiędzy wsią a miastem.

Cel Priorytetu będzie realizowany w szczególności poprzez:

- a) wsparcie dla inicjatyw lokalnych oraz paktów na rzecz aktywizacji społeczności lokalnych przyczyniających się do tworzenia oraz realizacji lokalnych strategii rozwoju kapitału ludzkiego poprzez zatrudnienie, integrację społeczną oraz edukację na obszarach wiejskich:
 - pobudzenie aktywności środowisk lokalnych i ich zaangażowanie w działania zapobiegające marginalizacji obszarów wiejskich;
 - działania szkoleniowe, informacyjno – promocyjne oraz doradcze służące zaangażowaniu mieszkańców w proces przygotowywania koncepcji rozwoju obszarów wiejskich;
 - realizacja strategii rozwoju zasobów ludzkich na obszarach wiejskich poprzez animowanie współpracy partnerów lokalnych.
- b) projekty innowacyjne i współpracę ponadnarodową.

D. Regionalny Program Operacyjny Województwa Pomorskiego (RPO WP) na lata 2007 – 2013.

Regionalny Program Operacyjny Województwa Pomorskiego na lata 2007 – 2013 jest jednym z 16 programów regionalnych dla realizacji Strategii Rozwoju i Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007 – 2013 (Narodowej Strategii Spójności; NSRO/NSS) w zakresie polityki wzrostu konkurencyjności i wyrównywania szans rozwojowych planowanych przez samorządy województw.

Regionalny Program Operacyjny Województwa Pomorskiego na lata 2007 – 2013 zamierzony jest jako podstawowy instrument realizacji celów Strategii Rozwoju Województwa Pomorskiego na lata 2007 – 2020. Strategia programu jest w pełni spójna z założeniami rozwoju przyjętymi w Strategii Rozwoju Kraju na lata 2007- 2015, celami akcentowanymi przez Narodową Strategię Spójności 2007-2013, a także z celami Strategicznych Wytycznych Wspólnoty, Strategii Lizbońskiej, z priorytetami Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w latach 2007-2013.

Celem głównym Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Pomorskiego w lata 2007 – 2013 jest tworzenie warunków dla dynamicznego rozwoju społeczno – gospodarczego, wzrostu potencjału i efektywności gospodarowania, kreowanie zdolności do skutecznej gospodarczej rywalizacji z otoczeniem przy respektowaniu zasad zrównoważonego rozwoju.

Program będzie finansowany z: Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, publicznych środków krajowych, środków prywatnych. Za wdrażanie programu odpowiedzialny będzie Zarząd Województwa Pomorskiego. Regionalny Program Operacyjny realizowany będzie na obszarze województwa pomorskiego.

IV. Mechanizmy Finansowy EOG i Norweski Mechanizm Finansowy.

Po wejściu do Unii Europejskiej Polska może korzystać z nowych sposobów wspierania projektów m.in. z zakresu kultury, jakimi są Mechanizm Finansowy EOG i Norweski Mechanizm Finansowy.

Dla sektora kultury ważniejszy jest Mechanizm Finansowy

EOG, który jako jeden z obszarów priorytetowych dla finansowania projektów wymienia ochronę kulturowego dziedzictwa europejskiego, w tym transport publiczny i odnowa miast, na który przeznaczono 77,46 mln euro, czyli 14,5% z całości przyznanych Polsce środków.

Celem priorytetu jest zachowanie i odbudowa europejskiego dziedzictwa kulturowego wraz z jego otoczeniem oraz wykreowanie narodowych produktów turystyki kulturowej w historycznych miastach Polski (w szczególności Warszawa, Kraków, Gdańsk, Wrocław, Poznań).

Aneksy do Memorandum of Understanding wdrażania Mechanizmu Finansowego EOG 2004 – 2009 wymieniają następujące „projekty” o minimalnej wartości 1 mln euro z zakresu:

- rewitalizacji, konserwacji, renowacji, modernizacji i adaptacji na cele kulturalne historycznych obiektów i zespołów zabytkowych wraz z ich otoczeniem, szczególnie realizowanych w ramach przyjętych narodowych strategii rozwoju produktów turystyki kulturowej;
- rewitalizacji historycznych obszarów miejskich;
- rewitalizacji, konserwacji, renowacji, modernizacji i adaptacji na cele kulturalne zespołów fortyfikacyjnych oraz budowli obronnych;
- rewitalizacji obiektów przemysłowych o wysokiej wartości historycznej na cele kulturalne, w tym zwłaszcza na muzea nowoczesności;
- renowacji, ochrony i zachowania miejsc pamięci i martyrologii;
- budowy i rozbudowy publicznych i niekomercyjnych instytucji kultury o europejskim znaczeniu;
- budowy, rozbudowy, odbudowy i adaptacji infrastruktury kulturowej w miejscach o symbolicznym znaczeniu dla polskiej kultury;
- kompleksowych programów konserwacji zbiorów zabytków ruchomych oraz konserwacji i digitalizacji zabytkowych księgozbiorów i archiwaliów;
- tworzenie systemów zabezpieczeń przed nielegalnym wywozem dzieł sztuki oraz zabezpieczenie zabytków ruchomych i nieruchomości przed kradzieżą i zniszczeniem.

O środki w ramach Mechanizmów ubiegać się mogą m.in.: Ministerstwo Kultury, jednostki samorządu terytorialnego, związki i porozumienia jednostek samorządu terytorialnego, instytucje publiczne, dla których organizatorem są organa administracji rządowej i samorządowej, organizacje pozarządowe, w tym stowarzyszenia i fundacje, kościoły i związki wyznaniowe, organizacje pożytku publicznego, przedsiębiorstwa państwowe i zakłady budżetowe jednostek samorządu terytorialnego działające non – profit.

V. INNE FUNDUSZE.

A. Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Gdańsku.

Działalność wojewódzkich funduszy ochrony środowiska ma na celu wspieranie przedsięwzięć wynikających z realizacji celów określonych w polityce ekologicznej państwa poprzez wspomaganie finansowe zadań w ochronie środowiska i gospodarce wodnej, spójnych z listami zadań priorytetowych w formie preferencyjnych pożyczek, dotacji i dopłat do oprocentowania preferencyjnych kredytów i pożyczek.

Misją WFOŚ w Gdańsku jest finansowe wspieranie przedsięwzięć i programów służących ochronie środowiska i gospodarce wodnej na terenie województwa pomorskiego przy zachowaniu konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju.

Środki Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Gdańsku są na finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej w celu realizacji zasady zrównoważonego rozwoju i polityki ekologicznej państwa oraz

na współfinansowanie projektów inwestycyjnych, kosztów operacyjnych i działań realizowanych z udziałem środków pochodzących z Unii Europejskiej niepodlegających zwrotowi. Lista zadań priorytetowych Funduszu jest opracowywana corocznie i obejmuje najważniejsze przedsięwzięcia służące ochronie środowiska i gospodarce wodnej w województwie pomorskim.

Do priorytetowych działań w województwie pomorskim należy ograniczanie dopływu zanieczyszczeń do wód przybrzeżnych Morza Bałtyckiego, w tym Zatoki Gdańskiej i Puckiej oraz Zalewu Wiślanego. Do najważniejszych zadań należy zaliczyć ochronę wód w zlewniach oraz na obszarach ochronnych zbiorników wód podziemnych i powierzchniowych stanowiących źródło wody przeznaczonej do spożycia.

Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Gdańsku współfinansuje przedsięwzięcia mające na celu likwidację niskiej emisji, w szczególności na terenach miejskich, uzdrowiskowych, parków krajobrazowych i leśnych kompleksów promocyjnych. Do istotnych zadań należy wspieranie wykorzystania odnawialnych źródeł energii, energii z odpadów oraz kompleksowa modernizacja źródeł i systemów zaopatrzenia w ciepło w miastach.

Wspierane będą przedsięwzięcia spójne z wojewódzkim planem gospodarki odpadami, w szczególności budowa ponadregionalnych zakładów zagospodarowania odpadów.

Dotychczasowa działalność Funduszu mierzona konkretnymi efektami to udział w najważniejszych inwestycjach ekologicznych na terenie województwa pomorskiego.

B. Krajowy Fundusz Mieszkaniowy

Został powołany do realizacji zadań wynikających z polityki państwa w zakresie gospodarki mieszkaniowej oraz rozwoju budownictwa mieszkaniowego.

Głównym celem działania KFM jest zwiększenie dostępności do mieszkań dla osób o dochodach nie pozwalających na zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych na zasadach rynkowych. Środkiem

służącym realizacji tego celu jest udzielanie preferencyjnych kredytów:

- dla Towarzystw Budownictwa Społecznego i spółdzielni mieszkaniowych na budowę i adaptację mieszkań na wynajem;
- dla spółdzielni również na budowę mieszkań oddawanych do użytkowania na zasadach spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu;

— dla gmin na budowę infrastruktury technicznej towarzyszącej budownictwu mieszkaniowemu.

Towarzystwa Budownictwa Społecznego, jak i spółdzielnie mieszkaniowe, są organizacjami nie nastawionymi na zysk, ich celem statutowym jest zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych ludności.

Mieszkania finansowane z udziałem kredytu ze środków KFM mogą być wynajmowane osobom/rodzinom nie dysponującym tytułem prawnym do innego lokalu oraz posiadającym umiarkowane dochody w przeliczeniu na członka rodziny. Realizacja programu społecznego budownictwa czynszowego odbywa się we współpracy z samorządowymi władzami lokalnymi.

C. Fundacje i inne organizacje wspierające kulturę:

- Fundacja Współpracy Polsko – Niemieckiej;
- Fundacja Kultury'
- Fundacja Bankowa im. L. Kronenberga;
- Fundacja „Cepelia” - Polska Sztuka i Rękodzieło;
- The Pollock-Krasner Foundation, Inc.;
- The Getty Grant Program;
- Fundacja Andrew W. Mellon'a;
- The Felix Meritis Foundation;
- Ford Foundation;
- European Cultural Foundation;
- Fondation de France;
- Fondation Roi Baudouin/Koning Boudewijnstichting;
- Amerykańsko-Polsko-Izraelska Fundacja „Shalom”;
- Foundation Marcel Hicter;
- Eurimages;
- International Fund for the Promotion of Culture, UNESCO;
- Robert Bosch Stiftung;
- Kultur Kontakt Austria;
- Europejski Znak Jakości;
- Europejski Bank Inwestycyjny;
- European Association for Jewish Culture;
- EVENS Foundation;
- ZEIT - Stiftung Ebelin und Gerd Bucerius;
- Bertelsmann Stiftung;
- Fritz Thyssen Stiftung;
- Bogliasco Foundation;
- Freudenberg Stiftung;
- Program Translatorski ©P.

Zestawienie możliwości źródła finansowania Gminnego Programu Ochrony Zabytków – Tabela 3.

Tabela 3.

Źródła finansowania	Cel finansowania	Podmiot finansowania			
		Samorząd terytorialny	Organizacje pozarządowe	Sektor MŚP	Osoby prywatne
1. Fundusze Strukturalne Unii Europejskiej: - Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego (ZPORR) SPO WP; - SPO "Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw"; - SPO "Rozwój zasobów ludzkich"; - SPO "Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego i obszarów wiejskich".	Priorytet I – Konkurencyjność	X	X		
	Priorytet II – Spójność	X	X	X	
	Priorytet III – Dostępność	X	X	X	
2. Narodowa strategia spójności (NSS) dawniej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia (NSRO) na lata 2007 - 2013: - Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko (POIS); - Program Operacyjny Kapitał Ludzki (POKL); - Programy Europejskiej Współpracy Terytorialnej (PEWT); - Regionalny Program Operacyjny Województwa Pomorskiego (RPOWP).	Obejmuje ochronę środowiska, kulturę, ochronę zdrowia, rozwój regionalny, pomoc dla samorządów (w trakcie opracowywania).				
3. Kultura 2007	Zachowanie dziedzictwa kulturowego (Program w przygotowaniu).				
4. Mechanizm Finansowy EOG	Obejmuje ochronę środowiska, kulturę, ochronę zdrowia, rozwój regionalny, pomoc dla samorządów.	X	X	X	X
5. Narodowa Strategia Rozwoju Kultury	Programy operacyjne: - Program operacyjny „Dziedzictwo kulturowe”.	X	X	X	X
	- Program operacyjny „Rozwój inicjatyw lokalnych”.	X	X	X	X
	- Program operacyjny „Edukacja kulturalna i upowszechnianie kultury”.	X	X	X	X
	- Program operacyjny "Promesa Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego”.	X	X	X	X
6. Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	Ochrona przyrody i krajobrazu, gospodarka leśna. Promocja i edukacja	X			

	ekologiczna Programy międzydziedzinowe i pozostałe programy ochrony środowiska.				
7. Krajowy fundusz mieszkaniowy	Modernizacja krajowych zasobów komunalnych.	X			
8. Fundusze Generalnego Konserwatora Zabytków	Rewitalizacja obiektów zabytkowych.			X	X

10. WNIOSKI

Zastosowanie zgodnego z polityką horyzontalną Unii Europejskiej programu ochrony zabytków dla Gminy Miejskiej Ustka przyniesie korzyści w postaci:

- możliwość przeprowadzenia programu rewitalizacji;
- renowacja zabytkowej tkanki technicznej;
- poprawa warunków mieszkaniowych i jakości życia;
- wzrost świadomości lokalnej i identyfikacja z miejscem zamieszkania;
- zwiększenie środków finansowych na inwestycje;
- zwiększenie miejsc pracy;
- wzrost wykształcenia;
- zmniejszenie bezrobocia;
- rozwój i wzrost ożywienia kulturalnego i lokalnych wartości kulturalnych;
- wypracowanie markowego produktu turystycznego;
- rozbudowa publicznych i niekomercyjnych instytucji kultury;
- zabezpieczenie ruchomych i nieruchomych dóbr kultury przed zniszczeniem;
- polepszenie środowiska kulturalnego i przyrodniczego;
- na zrealizowanie polityki równych szans;
- na stabilność miejsc pracy w kulturze i przemyśle kultury;
- na tworzenie i rozwój społeczeństwa informacyjnego.

11. BIBLIOGRAFIA

J. Bogdanowski, (pod. Red.), Miasto historyczne w dialogu ze współczesnością, Gdańsk 2002.
 J. Lindmajer, T. Machura, Z. Szultka, Dzieje Ustki, Słupsk 1985.
 Lokalny Program Rewitalizacji Gminy Miejskiej Ustka, Ustka 2005.
 Miejskowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego Terenu Ustka „Łacha”;
 Narodowa Strategia Rozwoju Kultury na lata 2004–2013, opracowana przez Ministerstwo Kultury.
 NARODOWY PROGRAM KULTURY „OCHRONA ZABYTKÓW I DZIEDZICTWA KULTUROWEGO” NA LATA 2004–2013, opracowana przez Ministerstwo Kultury, Warszawa 2004.
 Plan Miejskowy Zagospodarowania Przestrzennego Promenady Nadmorskiej w Ustce;
 PLAN ROZWOJU LOKALNEGO 2004 – 2014, Ustka 2004.
 PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA GDAŃSKIEGO, Pomorski Urząd Wojewódzki, Gdańsk 2002.
 Projekt Regionalnego Programu Operacyjnego dla Województwa Pomorskiego na lata 2007-2013, konsultacje społeczne, maj-lipiec 2006.
 Program Operacyjny INFRASTRUKTURA I ŚRODOWISKO, Narodowa Strategia Spójności 2007 – 2013, PROJEKT Nr 4, Warszawa, 25 maja 2006 r.
 POLSKA. NARODOWE STRATEGICZNE RAMY ODNIESIENIA 2007-2013 wspierające wzrost gospodarczy i zatrudnienie,

WSTĘPNY PROJEKT, dokument zaakceptowany w dniu 14 lutego 2006 r.

przez Radę Ministrów Ministerstwo Rozwoju Regionalnego WARSZAWA, 14 LUTY 2006.

PROGRAM BUDOWY, REMONTOW I MODERNIZACJI ULIC W USTCE W LATACH 2003 – 2015.

Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Narodowa Strategia Spójności 2007 – 2013 projekt przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 31.05.2006 r. Warszawa, maj 2006.

STRATEGICZNY PROGRAM EKOROZWOJU USTKI STRATEGIA ROZWOJU POWIATU SŁUPSKIEGO STUDIUM UWARUNKOWAŃ I ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY MIEJSKIEJ USTKA

Z. Szopowski, Małe porty Pomorza Zachodniego w okresie do drugiej wojny światowej, Warszawa – Poznań 1962.

UCHWAŁA Nr XXI/182/2004 Rady Miejskiej w Ustce z dnia 26 maja 2004 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ustki pn. „CENTRUM I”.

UCHWAŁA Nr XII/103/2003 Rady Miejskiej w Ustce z dnia 25 września 2003 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów Śródmieścia Ustki, ograniczonego ulicami Marynarki Polskiej, Pawła Findera, Mała, Kosynierów, Portowa, kanał portowy, pn. „Centrum 2”.

Wyciąg z uchwały Nr XXIII/204/2004 Rady Miejskiej w Ustce z dnia 26 sierpnia 2004 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Ustki, pn. „Centrum 3”.

UCHWAŁA Nr XLVIII/394/2006 Rady Miejskiej w Ustce z dnia 28 września 2006 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pn. „Centrum 4” w Ustce.

UCHWAŁA Nr XXI/177/2004 Rady Miejskiej w Ustce z dnia 26 maja 2004 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Ustka, pn. „Nowa Łacha”.

UZUPEŁNIENIE NARODOWEJ STRATEGII ROZWOJU KULTURY NA LATA 2004 – 2020, MINISTERSTWO KULTURY, WARSZAWA 2005.

WIELOLETNI PLAN GOSPODAROWANIA ZASOBEM MIESZKANIOWYM GMINY MIEJSKIEJ USTKA W LATACH 2003 – 2008.

Załącznik do Uchwały nr 587/XXXV/05 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 18 lipca 2005 r. w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Województwa Pomorskiego STRATEGIA ROZWOJU WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO, Pomorski Urząd Wojewódzki, Gdańsk 2005.

Źródła internetowe: www.bip.ustka.com.pl
www.bip.uw.gda.pl
www.bgk.com.pl
www.funduszezestrukturalne.gov.pl
www.kobidz.gov.pl
www.mk.gov.pl
www.mkidzn.gov.pl
www.mrr.gov.pl

www.muzeum-bytow.pl
www.nadmorze.com
www.ustka.de
www.ustka.pl
www.um.sl.gov.pl
www.wfosigw-gda.pl
www.wikipedia.pl
www.villa-red.pl
www.zporr.gov.pl

12. SPIS ILUSTRACJI

1. Mapa okolic Ustki. Źródło: www.ustka.pl;
2. Plan Ustki. Źródło: www.ustka.pl;
3. Plan Ustki z zaznaczeniem obiektów zabytkowych. Źródło: www.ustka.pl;
4. Mapa Ustki z 1709 r. Źródło: www.Wikipedia.pl;
- 5.*Dom rybaka. Przykład typowej ryglowej zabudowy nadmorskiej ubiegłych wieków. Akwarela E. Kossol. Źródło: www.aefl.de;
- 6.*Widok na port w Ustce z lotu ptaka. Źródło: www.umsl.gov.pl;
- 7.*Widok na kościół p. w. Najświętszego Zbawiciela w Ustce. Źródło: www.nadmorze.pl;
- 8.*Latarnia morska w Ustce. Widokówka z końca XIX wieku. Źródło: www.Wikipedia.pl;
- 9*. Willa w Ustce. Źródło: www.Wikipedia.pl;
- 10*.Widok na port w Ustce z lotu ptaka. Źródło: www.umsl.gov.pl;
- 11.*Widok na Willę Red z lotu ptaka. Źródło: www.willared.pl;
- 12.*Rzeźba „Umierający Wojownik”. J. Thorak. Źródło: www.Wikipedia.pl.

* Załączników w formie fotograficznej nie publikuje się.

13. Załącznik Nr 1

Wykaz zabytków nieruchomych
będących w ewidencji zabytków:

1. Dom mieszkalny, ul. Bakuły 4, murowany, około 1920;
2. Dom mieszkalny, ul. Bakuły 6, murowany, około 1930;
3. Dom mieszkalny, ul. Bakuły 8, szachulec, około 1910;
4. Dom mieszkalny, ul. Bakuły 10, szachulec, około 1910;
5. Dom mieszkalny, ul. Bakuły 8, murowany, około 1920;
6. Wodociągowa wieża ciśnień, własność PKP, murowany, 1878 rok;
7. Zakład Balneologiczny, ul. Beniowskiego 1;
8. Budynek mieszkalny oraz Stacja Meteorologiczna, ul. Beniowskiego 2 i 4 murowany, 1807 rok (Obecnie tylko budynek mieszkalny);
9. Dom mieszkalny, ul. Beniowskiego 3, murowany, 1775 rok;
10. Dom mieszkalny, ul. Beniowskiego 5, murowany, 1896 rok (Obecnie nowy budynek);
11. Dom mieszkalny, ul. Beniowskiego 7 i 7a, murowany, koniec XIX wieku (Obecnie tylko dom nr 7);
12. Dom mieszkalny, ul. Beniowskiego 8 i 6, szachulec, 1907 rok;
13. Dom mieszkalny, ul. Beniowskiego 10, murowany, 1930 rok (Rozbudowany);
14. Dom mieszkalny, ul. Beniowskiego 12, szachulec, 1890 rok;
15. Dom mieszkalny, ul. Beniowskiego 13 i 13A, murowany, 1814 rok (Obecnie tylko dom nr 13);
16. Dom mieszkalny, ul. Beniowskiego 14, murowany, 1900 rok;
17. Dom mieszkalny, ul. Beniowskiego 16, murowany, 1911 rok;
18. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 1, szachulec, około 1850 r.;
19. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 2, murowany, około 1915 r.;
20. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 3, murowany, około 1900 r.;
21. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 4, szachulec, około 1890 r.;
22. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 5, murowany, około 1900 r.;
23. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 7, murowany, około 1915 r.;
24. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 8, murowany, około 1923 r.;
25. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 9, murowany, około 1900 r.;
26. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 10, murowany, około 1920 r.;
27. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 11, murowany, około 1915 r.;
28. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 13, murowany, około 1910 r.;
29. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 15 i 17, murowany, około 1920 r.;
30. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 19, murowany, około 1900 r.;
31. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 21, szachulec, około 1907 r.;
32. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 23 i 25, murowany, około 1920 r.;
33. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 27, szachulec, około 1880 r.;
34. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 29, murowany, około 1924 r.;
35. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 31 i 33, murowany, około 1921 r.;
36. Dom mieszkalny, ul. Słowiańska 37, murowany, około 1923 r.;
37. Dom mieszkalny, ul. Bohaterów Westerplatte 5 (Obecnie 15), murowany, około 1900 r.;
38. Dom wczasowy „Przystań 3”, ul. Chopina 2, murowany, około 1900 r.;
39. Dom mieszkalny, Chopina 10, murowany, koniec XIX wieku;
40. Dom mieszkalny, Chopina 12, murowany, około 1900 r.;
41. Dom mieszkalny, Chopina 14, murowany, około 1900 r.;
42. Dom mieszkalny, Chopina 16, murowany, około 1900 r.;
43. Dom mieszkalny, Cmentarna 1, murowany, około 1920 r.;
44. Pogotowie Ratunkowe (Obecnie pensjonat), ul. Darłowska 2, murowany;
45. Dom mieszkalny, ul. Darłowska 4, murowany, lata 30 – te XX wieku;
46. Dom mieszkalny, ul. Darłowska 5, murowany, lata 30 – te XX wieku;
47. Budynek gospodarczy, ul. Darłowska 5, murowano – drewniany;
48. Dom mieszkalny, ul. Darłowska 7, murowany, lata 30 – te XX wieku;
49. Dom mieszkalny, ul. Darłowska 8, murowany;
50. Dom mieszkalny, ul. Darłowska 9, murowany, około 1910;
51. Dom mieszkalny, ul. Darłowska 11, drewniany;
52. Dom mieszkalny, ul. Darłowska 12, murowany, koniec XIX wieku;
53. Dom mieszkalny, ul. Darłowska 13, murowany;
54. Dom mieszkalny, ul. Darłowska 13a, murowany;

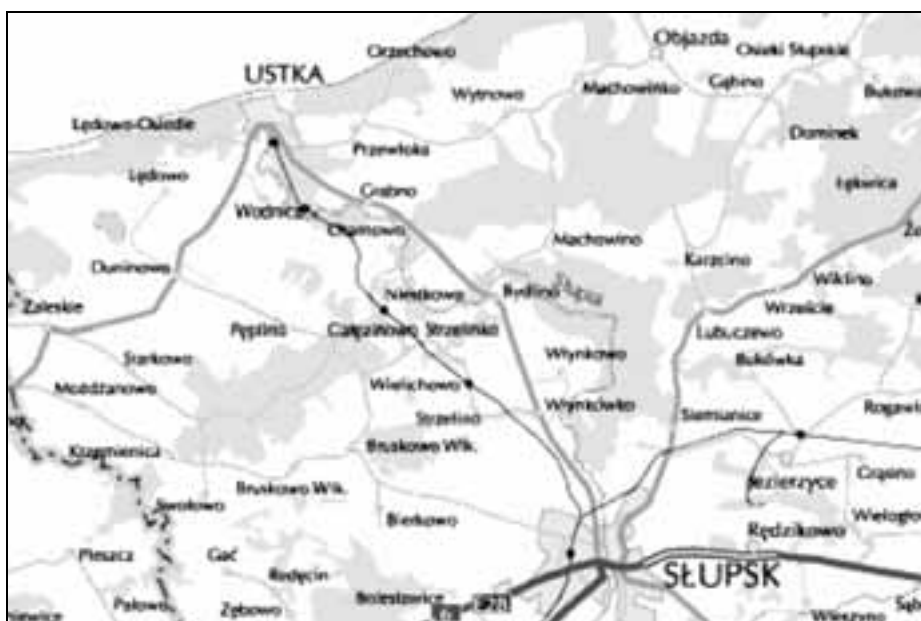
55. Dom mieszkalny, ul. Darłowska 13b, murowany, koniec XIX wieku;
56. Zabudowania gospodarcze, ul. Darłowska 15;
57. Dom mieszkalny, ul. Darłowska 15, murowany;
58. Oficyna, ul. Darłowska 13, murowana;
59. Spichlerz, ul. Darłowska 15;
60. Dom mieszkalny, ul. Darłowska (Brak numeru), początek XX wieku;
61. Szkoła Podstawowa nr 2 (Obecnie budynek nie jest szkołą), Pl. Dąbrowskiego 1, murowany, około 1920;
62. Dom mieszkalny, Pl. Dąbrowskiego 2/3, murowany, około 1920;
63. Zespół domów mieszkalnych, ul. Dunina, murowane, początek XX wieku;
64. Dom Mieszkalny, ul. Dunina 23, murowany, początek XX wieku;
65. GRR, Urząd Gminy, ZSL, ul. Dunina 24, murowany, około 1900 r.;
66. Dworzec kolejowy, ul. Dworcowa 1, murowany, około 1910;
67. Wiata peronowa, drewniana, około 1910 r.;
68. Dom mieszkalny, ul. Findera 1, murowany, 1870 rok;
69. Dom mieszkalny, sklepy, ul. Findera 3 i 3a, murowane, 1899/1891 rok;
70. Dom mieszkalny, sklepy, ul. Findera 4, szachulec, 1860 rok;
71. Dom mieszkalny, sklepy, ul. Findera 5, murowany, 1895 rok;
72. Dom mieszkalny, ul. Grunwaldzka 7, murowany, około 1925;
73. Dom mieszkalny, ul. Grunwaldzka 9, murowany, koniec XIX wieku;
74. Dom mieszkalny, ul. Grunwaldzka 21, murowany, około 1910;
75. Budynek gospodarczy, ul. Grunwaldzka 21;
76. Dom mieszkalny, ul. Grunwaldzka 23, szachulec, początek XX wieku;
77. Dom mieszkalny, ul. Grunwaldzka 25, szachulec, początek XX wieku;
78. Dom mieszkalny, ul. Grunwaldzka 27, murowany, początek XX wieku;
79. Oficyna, ul. Grunwaldzka 29, murowany, początek XX wieku;
80. Dom mieszkalny, ul. Grunwaldzka 31, początek XX wieku;
81. Budynek gospodarczy, ul. Grunwaldzka 31, początek XX wieku;
82. Dom mieszkalny – Ośrodek Sportu i Rekreacji, ul. Grunwaldzka 37, murowany, początek XX wieku;
83. Dom mieszkalny – Ośrodek Sportu i Rekreacji (Obecnie administracyjno – gastronomiczny), ul. Grunwaldzka 35, szachulec, początek XX wieku;
84. Dom mieszkalny, ul. Jana z Kolna 1, murowany, około 1920 r.;
85. Oficyna, ul. Jana z Kolna 1a, murowany, około 1920 r.;
86. Dom mieszkalny, ul. Jana z Kolna 7, murowany, około 1920 r.;
87. Dom mieszkalny, ul. Kilińskiego 1, murowany, około 1890 r.;
88. Dom mieszkalny, ul. Kilińskiego 2, murowany, około 1900 r.;
89. Dom mieszkalny, ul. Kilińskiego 4, murowany, około 1938 r.;
90. Dom mieszkalny, ul. Kilińskiego 6, murowany, około 1890 r.;
91. Budynek gospodarczy, ul. Kilińskiego 6, murowany, około 1900 r.;
92. Dom mieszkalno – usługowy, ul. Kilińskiego 8, murowany, około 1910 r.;
93. Dom mieszkalny, ul. Kilińskiego 10 i 12, murowany, około 1920 r.;
94. Dom mieszkalny, ul. Kilińskiego 14, murowany, lata 30 - te XX wieku;
95. Dom mieszkalny, ul. Kopernika 1, murowany, około 1900 r.;
96. Dom mieszkalny, ul. Kopernika 3, murowany, około 1900 r.;
97. Dom mieszkalny, ul. Kopernika 4, murowany, około 1920 r.;
98. Dom mieszkalny, ul. Kopernika 6, murowany, około 1900 r.;
99. Dom mieszkalny, ul. Kopernika 7, murowany, około 1905 r.;
100. Dom mieszkalny, ul. Kopernika 8, murowany, około 1920 r.;
101. Dom mieszkalny, ul. Kopernika 10, murowany, około 1920 r.;
102. Dom mieszkalny, ul. Kosynierów 1, murowany, około 1900 r.;
103. Dom mieszkalny, ul. Kosynierów 2, szachulec, około 1920 r.;
104. Dom mieszkalny, ul. Kosynierów 3, szachulec, około 1885 r.;
105. Dom mieszkalny, ul. Kosynierów 4, murowany, około 1903 r.;
106. Dom mieszkalny, ul. Kosynierów 5, murowany, około 1890 r.;
107. Dom mieszkalny, ul. Kosynierów 6, szachulec, około 1902 r.;
108. Oficyna, ul. Kosynierów 6A, szachulec, około 1900 r.;
109. Dom mieszkalny, ul. Kosynierów 7, szachulec, około 1891 r.;
110. Dom mieszkalny, ul. Kosynierów 8, szachulec, około 1897 r.;
111. Dom mieszkalny, ul. Kosynierów 9, szachulec, około 1901 r.;
112. Dom mieszkalny, ul. Kosynierów 10, murowany, około 1880 r.;
113. Dom mieszkalny, ul. Kosynierów 11, szachulec, około 1907 r.;
114. Budynek gospodarczy, ul. Kosynierów 12, murowany, około 1901 r.;
115. Dom mieszkalny, ul. Kosynierów 14, szachulec, około 1880 r.;
116. Dom mieszkalny, ul. Kosynierów 17, murowany, około 1892 r.;
117. Dom mieszkalny, ul. Kosynierów 18, murowany, około 1930 r.;
118. Dom mieszkalny, ul. Kosynierów 20, drewniany, około 1920 r.;
119. Dom mieszkalny, ul. Kosynierów 21, szachulec, około 1905 r.;
120. Dom mieszkalny, ul. Kosynierów 22, szachulec, około 1890 r.;
121. Dom mieszkalny, ul. Kościuszki 1a, murowany, lata 30- te;
122. Dom mieszkalny, ul. Kościuszki 3, murowany, około 1930 r.;
123. Parafia Rzymsko - Katolicka, ul. Kościuszki 4, murowany, lata 30 - te;
124. Dom mieszkalny, ul. Kościuszki 5, murowany, około 1930 r.;
125. Dom mieszkalny, ul. Kościuszki 9, murowany, około 1930 r.;

126. Dom mieszkalny, ul. Kościuszki 11, murowany, około 1930 r.;
127. Dom wczasowy „Czarodziejka 5”, ul. Leśna 1b, murowany, około 1930;
128. Punkt gastronomiczny „Altana”, ul. Limanowskiego 2, szachulec, koniec XIX wieku;
129. Dom wypoczynkowy FWP, „Przystań 1”, ul. Limanowskiego 2a, szachulec, koniec XIX wieku;
130. Restauracja „Bałtycka”, ul. Limanowskiego 2, szachulec, koniec XIX wieku;
131. Dom wypoczynkowy FWP (Obecnie mieszkalny), „Przystań 2”, ul. Limanowskiego 6, szachulec, koniec XIX wieku;
132. Dom mieszkalny, ul. Mała 1, murowany, 1895 rok;
133. Dom mieszkalny, ul. Mała 3, murowany, 1920 rok;
134. Dekoratornia „Społem” (Obecnie gabinety lekarskie), ul. Mała 3A, murowany, 1930 rok;
135. Dom mieszkalny, ul. Mała 4, murowany, 1890 rok;
136. Ośrodek Wypoczynkowy Administracji Celnej (Obecnie Urząd Celný w Gdyni), ul. Marynarki Polskiej 2, murowany, około 1910 rok;
137. Spichlerz, ul. Marynarki Polskiej 7, murowany;
138. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 8, szachulec, 1870 rok;
139. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 9, szachulec, 1905 rok;
140. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 8, murowany, 1915 rok;
141. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 11, murowany, około 1920 r.;
142. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 12, szachulec, około 1790 r.;
143. Ratownicza Stacja Brzegowa obecnie WOPR, ul. Marynarki Polskiej 12a, murowany około 1900 r.;
144. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 13, szachulec, około 1800 r.;
145. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 14, murowany, około 1911 r.;
146. Brama WOPR, ul. Marynarki Polskiej 14a, murowana, około 1910 r., odbudowana w 1963 r.;
147. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 14a, murowano - drewniany, około 1910 r.;
148. WOPR, ul. Marynarki Polskiej 14a, murowany, około 1910, odbudowany w 1963 r.;
149. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 15, szachulec, około 1800 r.;
150. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 16, murowany, około 1905 r.;
151. Oficyna, ul. Marynarki Polskiej 16, murowany, początek XX wieku;
152. Gospodarczy, ul. Marynarki Polskiej 16, szachulec, około 1905 r.;
153. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 17, szachulec, około 1735 r.;
154. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 18, murowany, około 1870 r.;
155. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 18a, szachulec, koniec XX wieku;
156. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 23, murowano - szachulcowy, około 1810 r.;
157. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 25, szachulec, około 1760 r., początek XIX wieku, XX wiek;
158. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 30, szachulec, około 1880 r.;
159. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 32, szachulec, koniec XIX wieku;
160. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 36, szachulec, 1711 rok;
161. Bank Spółdzielczy, ul. Marynarki Polskiej 38, szachulec, 1912 rok;
162. Oficyna, ul. Marynarki Polskiej 39a, murowany, około 1800 r., początek XX wieku;
163. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 39, szachulec, 1810 rok;
164. Budynek biurowy, Urzędu Miasta, ul. Marynarki Polskiej 40, murowany, 1900 rok;
165. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 41, szachulec, 1820 rok;
166. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 42, murowany, 1909 rok;
167. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 42A, murowany, około 1900 r.;
168. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 43, szachulec, 1850 rok;
169. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 45, murowany, około 1905 rok;
170. Apteka (Obecnie sklep odzieżowy), ul. Marynarki Polskiej 46, murowany, około 1890 rok;
171. Poczta, ul. Marynarki Polskiej 47, murowany, początek XX wieku;
172. Usługi, ul. Marynarki Polskiej 48, murowany, początek XX wieku;
173. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 50, murowany, szachulec, 1922 rok;
174. Dom mieszkalno – usługowy, ul. Marynarki Polskiej 52, murowany, 1915 rok;
175. Dom mieszkalny, Stronnictwo Demokratyczne, ul. Marynarki Polskiej 53, murowany, koniec XIX wieku;
176. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 54, murowany, 1900 rok;
177. Dom mieszkalny, usługi, ul. Marynarki Polskiej 55, murowany, około 1910 r.;
178. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 56, murowany, 1807 rok;
179. Dom mieszkalno – usługowy, ul. Marynarki Polskiej 57, murowany, około 1918 rok;
180. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 58, murowany, 1902 rok;
181. Wytwórnia Wód Gazowanych (Obecnie bar), ul. Marynarki Polskiej 59, koniec XIX wieku;
182. Dom mieszkalny, obecnie bar, ul. Marynarki Polskiej 59a, murowany, koniec XIX wieku;
183. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 62, murowany, około 1902 rok;
184. Zakład Usługowy (Obecnie Muzeum Usteckie), ul. Marynarki Polskiej, 62a, murowany, początek XX wieku;
185. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 63, murowany, około 1910 rok;
186. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 65, murowany, około 1900 rok;
187. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 66, murowany, około 1900 rok;
188. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 67, murowany, około 1900 rok;
189. Dom mieszkalno – usługowy, ul. Marynarki Polskiej 70, szachulec, około 1890 r.;
190. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 71, szachulec, około 1870 r.;
191. Dom usługowy, ul. Marynarki Polskiej 72, szachulec, około 1889 r.;
192. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 73, szachulec, około 1870 r.;
193. Dom mieszkalno – usługowy, ul. Marynarki Polskiej 75, murowany, początek XX wieku;
194. Budynek gospodarczy - pralnia, ul. Marynarki Polskiej 75, murowany, koniec XIX wieku;

195. Budynek gospodarczy, ul. Marynarki Polskiej 75, szachulec, koniec XIX wieku;
196. Stodoła, ul. Marynarki Polskiej 77b, szachulec, połowa XIX wieku;
197. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 76 i 78, szachulec, 1911/1912;
198. Dom mieszkalno – usługowy, ul. Marynarki Polskiej 77, murowany, około 1916 r.;
199. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 77a, szachulec, połowa XIX wieku;
200. Komenda Garnizonu Marynarki Wojennej, ul. Marynarki Polskiej 79, murowany, koniec XIX wieku;
201. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 80, murowany, około 1880 r.;
202. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 81, murowany, około 1900 r.;
203. Kino „Delfin”, ul. Marynarki Polskiej 82, murowany, początek XX wieku;
204. Dom mieszkalno – usługowy, ul. Marynarki Polskiej 84, murowany, około 1875 r.;
205. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 85, murowany, początek XX wieku;
206. Dom mieszkalny, ul. Marynarki Polskiej 87, murowany, około 1880 r.;
207. Ochotnicza Straż Pożarna (obecnie usługowy), ul. Marynarki Polskiej 81d, murowany, wieża drewniana;
208. Dom mieszkalny, ul. Mickiewicza 1, murowany, około 1900 r.;
209. Dom mieszkalny, ul. Mickiewicza 5, murowany, około 1916 r.;
210. Dom mieszkalny, ul. Mickiewicza 6, murowany, około 1926 r.;
211. Dom mieszkalny, ul. Mickiewicza 7, murowany, około 1915 r.;
212. Dom mieszkalny, ul. Mickiewicza 8, murowany, lata XX - te XX wieku;
213. Ogrodzenie, ul. Mickiewicza 8, murowany - żelazne, lata XX - te XX wieku;
214. Dom Pracy Twórczej ZAIKS, ul. Mickiewicza 9, murowany, około 1910 r.;
215. Dom mieszkalny, ul. Mickiewicza 10, murowany, około 1910 r.;
216. Dom mieszkalny, ul. Mickiewicza 11, murowany, początek XX wieku;
217. Dom mieszkalny, ul. Mickiewicza 13, murowany, około 1910 r.;
218. Dom mieszkalny, ul. Mickiewicza 15, murowany, około 1915 r.;
219. Hydrologiczny posterunek pomiarowy przy molo, murowany, początek XX wieku;
220. Dom mieszkalny, ul. Zaruskiego 1, murowany, 1909 rok;
221. Dom mieszkalny, ul. Zaruskiego 2, murowany, 1890 rok;
222. Dom mieszkalny, ul. Zaruskiego 3, murowany, 1900 rok;
223. Dom mieszkalny, ul. Zaruskiego 5, murowany, 1910 rok;
224. Dom mieszkalny, ul. Zaruskiego 7, murowany;
225. Molo;
226. Dom mieszkalny, ul. Polna 1, murowany, lata 20 - te XX wieku;
227. Dom mieszkalny, ul. Polna 2, drewno;
228. Dom mieszkalny, ul. Polna 4, murowany, lata 20 - te XX wieku;
229. Oficyna, ul. Polna 4, murowany;
230. Dom mieszkalny, ul. Polna 6, murowany, lata 30 - te XX wieku;
231. Oficyna, ul. Polna 6, murowany;
232. Dom mieszkalny, ul. Polna 8, murowany, około 1920 r.;
233. Budynek kolejowy, obecnie dom mieszkalny, ul. Portowa 2, murowany, około 1900 r.;
234. Zespół domów mieszkalnych, ul. Pułaskiego 1 i 2 – 11 i 12, murowany, lata XX - te XX wieku;
235. Dom mieszkalny, ul. Pułaskiego 21 i 22, murowany, lata 20 - te XX wieku;
236. Budynek gospodarczy, ul. Pułaskiego 23 i 24, murowany, lata 20 - te XX wieku;
237. Zespół domów mieszkalnych, ul. Pułaskiego 30 i 32 – 41 i 42, murowany, lata 20 - te XX wieku;
238. Zespół domów mieszkalnych, ul. Reja, początek XX wieku;
239. Dom mieszkalno – usługowy, ul. Reja 16, murowany, początek XX wieku;
240. Dom mieszkalny, ul. Rybacka 1, murowany, około 1921 r.;
241. Dom mieszkalny, ul. H. Sawickiej 1, murowany, około 1904 r.;
242. Dom mieszkalny, ul. H. Sawickiej 3, murowany, około 1907 r.;
243. Dom mieszkalny, ul. H. Sawickiej 5, murowany, około 1907 r.;
244. Wojewódzka Spółdzielnia Mleczarska – Oddział (Obecnie usługowy), ul. Słupska 1, początek XX wieku;
245. Dom mieszkalny, ul. Słupska 1, murowany, początek XX wieku;
246. Dom mieszkalny, ul. Słupska 4, murowany, początek XX wieku;
247. Gospodarczy, ul. Słupska 4, murowany, początek XX wieku;
248. Dom mieszkalny, ul. Słupska 6, murowany, początek XX wieku;
249. Przychodnia Przyzakładowa. Ambulatorium (Częściowo rozebrany), ul. Słupska 7, murowany, koniec XIX wieku;
250. Gospodarczy, ul. Słupska 4, murowany, początek XX wieku;
251. Dom mieszkalny, ul. Sprzymierzeńców 1 i 3, szachulec, około 1870 r.;
252. Dom mieszkalny, ul. Sprzymierzeńców 2, murowany, około 1920 r.;
253. Dom mieszkalny, ul. Sprzymierzeńców 4, szachulec, około 1880 r.;
254. Dom mieszkalny, ul. Sprzymierzeńców 5, szachulec, około 1870 r.;
255. Dom mieszkalny, ul. Sprzymierzeńców 6, szachulec, około 1873 r.;
256. Dom mieszkalny, ul. Sprzymierzeńców 7, murowany;
257. Dom mieszkalny, ul. Sprzymierzeńców 8, murowany, około 1875 r.;
258. Oficyna, ul. Sprzymierzeńców 8a, murowany;
259. Dom mieszkalny, ul. Sprzymierzeńców 9, szachulec, około 1876 r.;
260. Dom mieszkalny, ul. Sprzymierzeńców 10, szachulec, około 1890 r.;
261. Dom mieszkalny, ul. Sprzymierzeńców 11, drewniany, około końca XIX wieku;
262. Dom mieszkalny, ul. Sprzymierzeńców 14, murowany, około 1910 r.;
263. Dom mieszkalny, ul. Sprzymierzeńców 15, szachulec, około 1885 r.;
264. Dom mieszkalny, ul. Sprzymierzeńców 16, murowany, około 1919 r.;
265. Dom mieszkalny, ul. Sprzymierzeńców 18, murowany, około 1927 r.;

266. Dom mieszkalny, ul. Sprzymierzeńców 21 i 23, drewniany, około 1870 r.;
267. Budynek gospodarczy, ul. Sprzymierzeńców 25, murowany - drewniany, około 1887 r.;
268. Oficyna, ul. Sprzymierzeńców 27a, murowany, około 1927 r.;
269. Dom mieszkalny, ul. Sprzymierzeńców 27 i 29, murowany, około 1930 r.;
270. Dom mieszkalny, ul. Sprzymierzeńców 45, szachulec, około 1912 r.;
271. Oficyna, Pl. Dąbrowskiego 1a, murowany, około 1910 r.;
272. Dom mieszkalny, Pl. Piłsudskiego 1a, murowany, około 1910 r.;
273. Dom mieszkalny, Pl. Piłsudskiego 1, murowany, około 1910 r.;
274. Przedszkole, Pl. Piłsudskiego 2, murowany, około 1910 r.;
275. Budynek gospodarczy, Pl. Piłsudskiego 2, murowany;
276. Dom mieszkalny, Pl. Piłsudskiego 3, murowany, około 1910 r.;
277. Dom mieszkalny, Pl. Piłsudskiego 4, murowany, około 1936 r.;
278. Dom Pracy twórczej ZAIKS, Pl. Wolności 5, murowany, około 1930 r.;
279. Oficyna, Pl. Wolności 6a, murowany, około 1880 r.;
280. Dom mieszkalny, ul. ks. Kardynała Wyszyńskiego 2, murowany, około 1880 r.;
281. Dom mieszkalny, ul. ks. Kardynała Wyszyńskiego 2a, murowany, około 1900 r.;
282. Dom mieszkalny, ul. ks. Kardynała Wyszyńskiego 4, murowany, około 1908 r.;
283. Oficyna, ul. ks. Kardynała Wyszyńskiego 4, murowany, lata 20 - te XX wieku;
284. Dom mieszkalny, ul. ks. Kardynała Wyszyńskiego 6, murowany, około 1925 r.;
285. Dom mieszkalny, ul. ks. Kardynała Wyszyńskiego 8, murowany, około 1900 r.;
286. Oficyna, ul. ks. Kardynała Wyszyńskiego 8, murowany, około 1915 rok;
287. Cmentarz Komunalny, ul. ks. Kardynała Wyszyńskiego, murowany, około 1885 r.;
288. Dom mieszkalny, ul. Żeromskiego 3, murowany, około 1936 r.;
289. Dom mieszkalny, ul. Żeromskiego 4, murowany, około 1920 r.;
290. Budynek usługowy, ul. Żeromskiego 5, murowany, około 1910 r.;
291. Oficyna, ul. Żeromskiego 6a, murowany, około 1920 r.;
292. Budynek gospodarczy i pralnia, ul. Żeromskiego 4, murowany, około 1920 r.;
293. Dom mieszkalny, ul. Żeromskiego 6, murowany, około 1920 r.;
294. Oficyna, mieszkalno - gospodarczy, ul. Żeromskiego 7a, szachulec, około 1985 r.;
295. Dom mieszkalny, ul. Żeromskiego 7, murowany, około 1903 r.;
296. Dom mieszkalny, ul. Żeromskiego 8, murowany, około 1920 r.;
297. Dom mieszkalny, ul. Żeromskiego 8a, murowany, około 1920 r.;
298. Dom mieszkalny, ul. Żeromskiego 9, murowany, około 1915 r.;
299. Dom mieszkalny, ul. Żeromskiego 10, szachulec, około 1900 r.;
300. Dom mieszkalny, ul. Żeromskiego 11, murowany, około 1915 r.;
301. Oficyna, ul. Żeromskiego 11a, murowany, około 1915 r.;
302. Budynek usługowy, ul. Żeromskiego 12, murowany, około 1920 r.;
303. Dom mieszkalny, ul. Żeromskiego 14, murowany, około 1915 r.;
304. Dom mieszkalny, ul. Żeromskiego 15, murowany, około 1915 r.;
305. Dom mieszkalny, ul. Żeromskiego 16, murowany, około 1923 r.;
306. Dom mieszkalny, ul. Żeromskiego 20, murowany, około 1920 r.;
307. Dom mieszkalny, ul. Żeromskiego 18, murowany, około 1920 r.;
308. Dom mieszkalny, ul. Żeromskiego 22, murowany, około 1910 r.;

14. ILUSTRACJE

1. Mapa okolic Ustki. Źródło: www.ustka.pl

2. Plan Ustki. Źródło www.ustka.pl.

3. Plan Ustki z zaznaczeniem obiektów zabytkowych. Źródło www.ustka.pl

4. Mapa Ustki z 1709 roku. Źródło: www.Wikipedia.pl

15. ZAŁĄCZNIK Nr 2

DWULETNI PLAN DZIAŁAŃ W ZAKRESIE OPIEKI NAD WSKAZANYMI ZABYTKAMI NIERUCHOMYMI W USTCE W LATACH 2008-2011

Obiekty, co do których ustala się poniższy plan działań w zakresie opieki nad zabytkami podzielone zostały na dwie grupy:

- I. zabytki nieruchome wpisane do rejestru,
 - II. zabytki nieruchome znajdujące się w ewidencji zabytków.
- I. ZABYTKI NIERUCHOME WPISANE DO REJESTRU:

1. MARYNARKI POLSKIEJ 10 (dom, własność prywatna):
mpzp „CENTRUM 2”
Budynek odtworzony, w dobrym stanie, nie wymaga prac remontowych.
2. CZERWONYCH KOSYNIERÓW 21 (dom, własność GMU):
mpzp „CENTRUM 4”
Gmina zamierza przeznaczyć budynek na Muzeum Ryby. Obecnie trwają przygotowania do konkursu na opracowanie projektu muzeum.
3. CHOPINA 8 i 8A (willa z budynkiem gospodarczym – stajnią, własność Związku Polskich Artystów Plastyków):
mpzp „CENTRUM 3”
Budynek odmalowany i zadbane. Na dzień dzisiejszy nie wymaga działań remontowych.
4. KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. NAJŚWIĘTSZEGO ZBAWICIELA (własność – Parafia Rzymsko-Katolicka p.w. Najświętszego Zbawiciela):
mpzp „CENTRUM 4”
Planowana jest zmiana otoczenia wokół kościoła – plac reprezentacyjny, zieleń i parkingi.
5. LATARNIA MORSKA (własność – Skarbu Państwa w zarządzie Starostwa Powiatowego):
brak mpzp

Obiekt i otoczenie są zadbane i nie wymagają przeprowadzenia prac remontowych.

6. ŻEROMSKIEGO 1 (zespół mieszkalno-gospodarczy, własność prywatna):
mpzp „CENTRUM 3”
Nieruchomość jest zadbane i nie wymaga działań remontowych.
7. KOPERNIKA 5 (willa z oficyną i ogrodem, własność GMU w zarządzie trwałym Zarządu Głównego Związku Nauczycielstwa Polskiego):
mpzp „CENTRUM 4”
Willa wymaga co najmniej remontu elewacji wraz z jej odmalowaniem.
8. CHOPINA 4 (willa, własność prywatna – wspólnota mieszkaniowa):
mpzp „CENTRUM 3”
Budynek odmalowany i zadbane. Na dzień dzisiejszy nie wymaga działań remontowych.
9. KS. KARDYNAŁA STEFANA WYSZYŃSKIEGO 3 (dawna szkoła – obecna siedziba Urzędu Miasta Ustka, własność GMU):
mpzp „CENTRUM 4”
Budynek główny jest odremontowany. Obecnie trwa remont budynku gospodarczego, który będzie siedzibą Straży Miejskiej. Prace prowadzone są zgodnie z uzgodnieniami z Konserwatorem Zabytków.
W najbliższych trzech latach zostanie odnowione otoczenie ratusza.

INFORMACJE DODATKOWE:

1. Na każdym budynku zabytkowym umieszczona zostanie tablica informacyjna oznajmująca, że obiekt jest zabytkiem.
2. W/w obiekty znajdują się na terenach, dla których gmina posiada miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, wobec czego podczas przeprowadzania prac remontowych należy uwzględniać zawarte w nich ustalenia.

II. ZABYTKI NIERUCHOME ZNAJDUJĄCE SIĘ W EWIDENCJI KONSERWATORSKIEJ I WYZNACZONE DO REWITALIZACJI:

Na terenie miasta znajdują się budynki przewidziane do rewitalizacji.

Są one w złym stanie technicznym. W zależności od poziomu zniszczenia będą poddawane kapitalnemu remontowi lub rozbierane i odtwarzane. Materiałem pomocniczym przy planowaniu działań konserwatorskich dotyczących tych obiektów jest opracowanie pn. „Ustka – rewitalizacja zabudowy mieszkalnej XIX i XX wieku – ekspertyzy i orzeczenia stanu technicznego budynków – maj 2004 rok” sporządzone przez zespół autorski w składzie: architektura (mgr inż. arch. Janusz Kaczmarek i mgr inż. arch. Marek Perkowski) i konstrukcja (mgr inż. Piotr Hnatiuk, inż. Maria Frąckowiak).

Z uwagi na brak w budżecie miejskim środków finansowych na rewitalizację obiektów, Miasto przekazało liczne tereny Ustkiemu Towarzystwu Budownictwa Społecznego (zaznaczono je w poniższej tabeli kolorem czerwonym). UTBS korzystając z własnych środków opracowuje projekty techniczno-budowlane w konsultacji z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków i w ramach programu rewitalizacji sukcesywnie realizuje ich odnowę w oparciu o przyjęty projekt realizacyjny. Proces ten rozłożony jest na kilka lat. Dwa obiekty zrewitalizowano już z zachowaniem formy i detalu oraz zgodnie z obowiązującymi przepisami budowlanymi i sprzedano w przetargu. Mowa tu o budynkach zlokalizowanych przy ul. Findera 5 i Kosynierów 13. Co do pozostałych, wstępne informacje zawiera przedstawiona poniżej tabela.

WYKAZ BUDYNKÓW KOMUNALNYCH (MIESZKALNYCH) PRZEZNACZONYCH DO REWITALIZACJI

(zawiera wybrane informacje z Uchwały Nr XX/168/2004 Rady Miejskiej w Ustce z dnia 28 kwietnia 2004 r. uzupełnione o zalecenia rewitalizacyjne z w/w opracowania)

lp.	Adres/ plan miejscowy/ termin realizacji	Nr pozwolenia na budowę	Uwagi	Zalecenia rewitalizacyjne wynikające z w/w opracowania
1	<u>Beniowskiego 3</u> (mpzp „Centrum 3”) <u>czerwiec 2008</u>		Uchwała NrIV/26/2007 RM w spr. wniesienia na rzecz UTBS	Budynek mieszkalny przeznaczony do odtworzenia; odtworzenie polegać będzie na zachowaniu skali obiektu, formy architektonicznej, konstrukcji ścian zewnętrznych, konstrukcji i pokrycia dachu, odtworzeniu charakterystycznych dla regionu detali architektonicznych; odtworzeniu winien podlegać budynek podstawowy bez dobudowanej oficyny; dopuszczalna częściowa zmiana funkcji na potrzeby usługowo-handlowe.
2	Beniowskiego 6		-	
3	Beniowskiego 8		-	
4	Beniowskiego 12		-	
5	Beniowskiego 14		-	
6	Beniowskiego 16		-	
7	Pawła Findera 1		-	
8	Pawła Findera 4		-	
9	Pawła Findera 5	ABIA 7351-100/2006	zrewitalizowany - sprzedany	
10	Kosynierów 1		-	
11	Kosynierów 3		-	

12	<p><u>Kosynierów 5 i 5a</u> (mpzp „Łacha”) <u>czerwiec 2008</u> (wybrano już wykonawcę)</p>		<p>Uchwała NrIV/26/2007 RM w spr. wniesienia na rzecz UTBS</p> <p>POSTANOWIONO REWITALIZOWAĆ CAŁE ZAŁOŻENIE URBANISTYCZNE NA TEJ DZIAŁCE ŁĄCZNIE Z BUDYNKIEM GOSPODARCZYM</p>	<p>Budynek mieszkalny przeznaczony do rozbiórki i odbudowy z zachowaniem skali obiektu, formy architektonicznej i charakterystycznych dla regionu detali architektonicznych <u>zgodnie z:</u></p> <p>1) <u>projektem budowlanym,</u></p> <p>2) <u>decyzją WKZ (nr ZN-I-4151/5/259/07 z dnia 06.08.2007),</u></p> <p>3) <u>pozwoleniem na budowę (decyzja nr 600/07 z dnia 23.08.2007)</u></p>
13	Kosynierów 7		-	
14	<p><u>Kosynierów 9</u> (mpzp „Centrum 1”) <u>czerwiec 2008</u> (wybrano już wykonawcę)</p>		<p>Uchwała NrIV/26/200 RM w spr. wniesienia na rzecz UTBS</p>	<p>Budynek mieszkalny przeznaczony do rozbiórki i odbudowy z zachowaniem skali obiektu, formy architektonicznej i charakterystycznych dla regionu detali architektonicznych <u>zgodnie z:</u></p> <p>1) <u>projektem budowlanym,</u></p> <p>2) <u>decyzją WKZ (nr ZN-I-4151/6/1251/07 z dnia 06.08.2007),</u></p> <p>3) <u>pozwoleniem na budowę (decyzja nr 767/07 z dnia 17.10.2007)</u></p>
15	Kosynierów 11		-	
16	Kosynierów 13	ABIA 7351-99/2006	zrewitalizowany-sprzedany	
17	Kosynierów 14		-	
18	Kosynierów 15		-	
19	Kosynierów 17		-	
20	Kosynierów 18		-	
21	<p><u>Kosynierów 21</u> (mpzp „Centrum 4”)</p>		<p>Uchwała NrIV/26/2007 RM w spr. wniesienia na rzecz UTBS</p> <p>PRZEKAZANIE NA RZECZ UTBS JEST NIEAKTUALNE</p>	<p>Budynek mieszkalny – należy zinwentaryzować, rozebrać i odtworzyć z zachowaniem skali obiektu, formy architektonicznej, konstrukcji ścian zewnętrznych, rodzaju pokrycia dachu, rozmieszczenia wejścia, podziału okien, facjatek, kominów, istniejących drzwi wejściowych dwuskrzydłowych i charakterystycznych dla regionu detali architektonicznych;</p> <p>odtworzeniu winien podlegać budynek podstawowy bez oficyny i przybudówki;</p> <p>dopuszczalna częściowa lub całkowita zmiana funkcji na potrzeby usługowo-handlowe;</p>

				<p>obiekty towarzyszące – oficynę i przybudówkę ze względu na ich stan techniczny oraz estetykę należy wyburzyć; potrzebę uzupełnienia funkcji obiektu o pomieszczenia gospodarcze należy realizować w oparciu o nowe projekty budynków gospodarczych z dostosowaniem formy do istniejącego budynku w oparciu o nowy projekt zagospodarowania terenu.</p> <p>DECYZJĄ Z DNIA 30.06.2006R. BUDYNEK MIESZKALNY ZOSTAŁ WPISANY DO REJESTRU ZABYTKÓW – <u>GMINA ZDECYDOWAŁA PRZEZNACZYĆ GO NA MUZEUM RYBY</u></p>
22	<p><u>Kosynierów 22 i oficyna</u></p> <p>(mpzp „Centrum 2”)</p> <p><u>czerwiec 2008</u></p> <p>(wymagany powtórny przetarg na wyłonienie wykonawcy)</p>		<p>Uchwała NrIV/26/2007 RM w spr. wniesienia na rzecz UTBS</p> <p>POSTANOWIONO REWITALIZOWAĆ RÓWNIEŻ OFICYNĘ</p>	<p>Budynek mieszkalny przeznaczony do rozbiórki i odbudowy z zachowaniem skali obiektu, formy architektonicznej i charakterystycznych dla regionu detali architektonicznych <u>zgodnie z:</u></p> <p>1) <u>projektem budowlanym.</u></p> <p>2) <u>decyzją WKZ (nr ZN-I-4151/8/1069/07 z dnia 05.07.2007).</u></p> <p>3) <u>pozwoleniem na budowę (decyzja nr 662/07 z dnia 12.09.2007)</u></p>
23	<p><u>Mała 1</u></p> <p>(mpzp „Centrum 1”)</p> <p><u>czerwiec 2008</u></p> <p>(wymagany powtórny przetarg na wyłonienie wykonawcy)</p>		<p>Uchwała NrIV/26/2007 RM w spr. wniesienia na rzecz UTBS</p>	<p>Budynek mieszkalny przeznaczony do rozbiórki i odbudowy z zachowaniem skali obiektu, formy architektonicznej i charakterystycznych dla regionu detali architektonicznych <u>zgodnie z:</u></p> <p>1) <u>projektem budowlanym.</u></p> <p>2) <u>decyzją WKZ (nr ZN-I-4151/9/1070/07 z dnia 05.07.2007).</u></p> <p>3) <u>pozwoleniem na budowę (decyzja nr 663/07 z dnia 12.09.2007)</u></p>
24	<p>Marynarki Polskiej 8</p> <p>(mpzp „Centrum 2”)</p> <p><u>wrzesień 2009</u></p>		<p>Uchwała NrIX/74/2007 RM w spr. wniesienia na rzecz UTBS</p>	<p>Budynek wymaga kapitalnego remontu z zachowaniem istniejącej formy architektonicznej, skali obiektu i charakterystycznych detali architektonicznych;</p> <p>remont winien obejmować: wzmocnienie istniejących stropów, wymianę więźby dachowej, wymianę pokrycia dachowego, wymianę stolarki okiennej i drzwiowej, wymianę wewnętrznych instalacji, wymianę posadzek, ocieplenie ścian zewnętrznych i dachu;</p> <p>przy remoncie nie przewiduje się zmiany funkcji obiektu;</p> <p>obiekty towarzyszące istniejące ze względu na stan techniczny, formę architektoniczną należy wyburzyć;</p> <p>obiekty towarzyszące istniejące ze względu na stan techniczny, formę architektoniczną należy wyburzyć;</p>

				potrzebę uzupełnienia funkcji obiektu o pomieszczenia gospodarcze, należy realizować w oparciu o nowe projekty budynków gospodarczych, z dostosowaniem formy do istniejącego budynku w oparciu o nowy projekt zagospodarowania terenu.
25	Marynarki Polskiej 12		-	
26	Marynarki Polskiej 13		-	
27	Marynarki Polskiej 15		-	
28	Marynarki Polskiej 23		-	
29	Marynarki Polskiej 30 (mpzp „Centrum 2”) <u>wrzesień 2009</u>		Uchwała NrIX/74/2007 RM w spr. wniesienia na rzecz UTBS	Budynek mieszkalno-usługowy (bez przybudówki) ze względu na zły stan techniczny wymaga odtworzenia z zachowaniem skali obiektu, formy architektonicznej, konstrukcji ścian zewnętrznych, konstrukcji i pokrycia dachu oraz charakterystycznych dla regionu detali architektonicznych; przy odtwarzaniu dopuszczalna jest częściowa zmiana funkcji obiektu i dostosowanie jej na potrzeby usługowo-handlowe; obiekty towarzyszące – potrzebę uzupełnienia funkcji obiektu o pomieszczenia gospodarcze należy realizować w oparciu o nowe projekty budynków gospodarczych z dostosowaniem formy do istniejącego budynku w oparciu o nowy projekt zagospodarowania terenu.
30	Marynarki Polskiej 56		-	
31	Marynarki Polskiej 71		-	
32	Marynarki Polskiej 73		-	
33	<u>Marynarki Polskiej 76</u> (mpzp „Centrum 2”) <u>czerwiec 2008 -</u> jeden wspólny budynek z budynkiem przy Marynarki Polskiej 78		Uchwała NrIV/26/2007 RM w spr. wniesienia na rzecz UTBS	Budynek mieszkalny przeznaczony do rozbiórki i odbudowy z zachowaniem skali obiektu, formy architektonicznej i charakterystycznych dla regionu detali architektonicznych <u>zgodnie z:</u> 1) <u>projektem budowlanym,</u> 2) <u>decyzją WKZ (nr ZN-I-4151/3/1253/07 z dnia 06.08.2007),</u> 3) <u>pozwoleniem na budowę (decyzja nr 599/07 z dnia 23.08.2007)</u>
34	<u>Marynarki Polskiej 78</u> (mpzp „Centrum 2”) <u>czerwiec 2008 –</u> jeden wspólny budynek z budynkiem przy Marynarki Polskiej 76		Uchwała NrIV/26/2007 RM w spr. wniesienia na rzecz UTBS	Budynek mieszkalny przeznaczony do rozbiórki i odbudowy z zachowaniem skali obiektu, formy architektonicznej i charakterystycznych dla regionu detali architektonicznych <u>zgodnie z:</u> 1) <u>projektem budowlanym,</u> 2) <u>decyzją WKZ (nr ZN-I-4151/3/1253/07 z</u>

				<u>dnia 06.08.2007).</u> <u>3) pozwoleniem na budowę (decyzja nr 598/07 z dnia 23.08.2007)</u>
35	Sprzymierzeńców 1		-	
36	<u>Sprzymierzeńców 2</u> (mpzp „Centrum 3) <u>czerwiec 2008</u>		Uchwała NrIV/26/2007 RM w spr. wniesienia na rzecz UTBS	Budynek mieszkalny przeznaczony do rozbiórki i odbudowy z zachowaniem skali obiektu, formy architektonicznej i charakterystycznych dla regionu detali architektonicznych <u>zgodnie z:</u> 1) <u>projektem budowlanym,</u> 2) <u>pozwoleniem na budowę (decyzja nr 661/07 z dnia 12.09.2007)</u>
37	Sprzymierzeńców 3		-	
38	Sprzymierzeńców 5		-	
39	Sprzymierzeńców 6		-	
40	Sprzymierzeńców 9		-	
41	Sprzymierzeńców 10		-	
42	Sprzymierzeńców 15		-	

INFORMACJE DODATKOWE:

1. W/w obiekty znajdują się na terenach, dla których gmina posiada miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, wobec czego podczas przeprowadzania prac remontowych należy uwzględniać zawarte w nich ustalenia.

2. Obiekty te usytuowane są również na terenie wpisanym do rejestru zabytków woj. pomorskiego decyzją nr 150 z dnia 29.08.1957 r., nr pozycji rejestru A-79.

1764

**UCHWAŁA Nr XVII/148/2008
Rady Gminy Wejherowo
z dnia 13 marca 2008 r.**

zmieniająca uchwałę w sprawie nadania nazw ulicom we wsi Gościcino.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. nr 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm.) - Rada Gminy Wejherowo, uchwala co następuje:

§ 1

Wprowadza się następującą zmianę w uchwale Rady Gminy Wejherowo Nr XXV/191/2004 z dnia 31 maja 2004 r. w sprawie nadania nazw ulicom we wsi Gościcino: Skreśla się pkt 26 załącznika Nr 1 do uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący Rady
Tadeusz Danilczyk

1765

UCHWAŁA Nr XVII/149/2008
Rady Gminy Wejherowo
z dnia 13 marca 2008 r.

w sprawie nadania nazw ulicom we wsi Zbychowo.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. nr 2001 r. nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), Rada Gminy Wejherowo uchwala, co następuje:

§ 1

Nadaje się drogom położonym we wsi Zbychowo nazwy ulic zgodnie z załącznikiem nr 1* do uchwały.

Szkic graficzny stanowi załącznik nr 2* do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Wejherowo.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący Rady
Tadeusz Danilczyk

* Załączników nie publikuje się.

Załącznik nr 1
do uchwały Nr XVII/149/2008
z dnia 13 marca 2008 r.

Obręb Zbychowo – ark. 1,2

Lp.	Nazwa ulicy	Nr działki
1.	Akacjowa	20/2 cz.-ark.2
2.	Borówkowa	193.– ark. 2
3.	Cedrowa	20/2 cz.– ark. 2
4.	Cicha	151/6– ark. 1
5.	Gajowa	149/69 cz.– ark. 1
6.	Jaśminowa	147/9– ark 1
7.	Jaworowa	150/12– ark. 1
8.	Jesionowa	19/14 cz.– ark. 1
9.	Jarzębinowa	19/14 cz.– ark. 1
10.	Kasztanowa	19/16– ark. 1
11.	Kwiatowa	48-ark. 1
12.	Letniskowa	21/9, 21/10 – ark. 1
13.	Miodowa	189 cz.– ark. 2
14.	Miła	153/4-ark. 1
15.	Modra	189cz. -ark 2
16.	Modrzewiowa	1/3, 1/45, 1/27– ark. 1
17.	Okrężna	178/19– ark. 1
18.	Polna	77-ark 1
19.	Topolowa	20/2 cz.- ar
20.	Zakątna	151/29– ark. 1
21.	Zielna	54- ark. 1, 184– ark. 2
22.	Zbożowa	180-ark. 2

1766

UCHWAŁA Nr XVII/160/2008
Rady Gminy Wejherowo
z dnia 13 marca 2008 r.

**o zmianie uchwały Nr XIV/111/2007 Rady Gminy Wejherowo z dnia 29 listopada 2007 r.
w sprawie warunków i trybu przyznawania uczniom i studentom stypendium naukowego
ze środków Gminy Wejherowo.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14^a i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2001 r nr 142 poz. 1591, ze zm.) Rada Gminy Wejherowo uchwala, co następuje:

§ 1

W „Regulaminie przyznawania stypendium naukowego Gminy Wejherowo” stanowiącym załącznik do uchwały nr XIV/111/2007 Rady Gminy Wejherowo z dnia 29.11.2007 r. w sprawie warunków i trybu przyznawania uczniom i studentom stypendium naukowego ze środków Gminy Wejherowo dokonuje się zmiany liter a) i b) w § 4 ust. 1 pkt 2 Regulaminu – które otrzymują brzmienie:

- a) uczniowie klas V – VI średnią ocen min. 5,00;
- b) uczniowie gimnazjum średnią ocen min. 4,80;

§ 2

Pozostałe postanowienia uchwały Rady Gminy Wejherowo wymienionej w § 1 pozostają bez zmiany.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Wejherowo.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 2008 r.

Przewodniczący Rady
Tadeusz Daniłczyk

1767

UCHWAŁA Nr XVII/288/2008
Rady Miejskiej w Żukowie
z dnia 28 marca 2008 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy we wsi Niestępowo.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym/j. t. Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 r. ze zm. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz. 1806, Nr 153, poz. 1271 z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337 z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218) – Rada Miejska w Żukowie uchwala, co następuje:

§ 1

1. Nadaje się drodze położonej we wsi Niestępowo oznaczo-

nej geodezyjnie nr 146/16, nr 146/30 i nr 146/35 – nazwę ulica AKACJOWA.

2. Mapa z oznaczoną ulicą stanowi załącznik* do uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Żukowie
Wojciech Kankowski

* Załącznika nie publikuje się.

1768

UCHWAŁA Nr XVII/289/2008
Rady Miejskiej w Żukowie
z dnia 28 marca 2008 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy we wsi Banino.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 r. ze zm. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz. 1806, Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r., Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 214, poz. 1806, z 2005 r., Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457 z 2006 r.

Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218) – Rada Miejska w Żukowie uchwala, co następuje:

§ 1

1. Nadaje się drodze położonej we wsi Banino oznaczonej geodezyjnie nr 145/19 – nazwę ulica Malinowa.

2. Mapa z oznaczoną ulicą stanowi załącznik* do uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Żukowie
Wojciech Kankowski

* Załącznika nie publikuje się.

1769

UCHWAŁA Nr XVII/290/2008
Rady Miejskiej w Żukowie
z dnia 28 marca 2008 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy w mieście Żukowo.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym/j. t. Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 r. ze zm. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz. 1806, Nr 153, poz. 1271 z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218) – Rada Miejska w Żukowie uchwała, co następuje:

§ 1

1. Nadaje się drodze położonej w mieście Żukowo oznaczo-

nej geodezyjnie nr 73/41 i nr 73/49 – nazwę ulica Adam Asnyka.

2. Mapa z oznaczoną ulicą stanowi załącznik* do uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Żukowie
Wojciech Kankowski

* Załącznika nie publikuje się.

1770

UCHWAŁA Nr XVII/291/2008
Rady Miejskiej w Żukowie
z dnia 28 marca 2008 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy we wsi Pępowo.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym/j. t. Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 r. ze zm. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz. 1806, Nr 153, poz. 1271 z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218) – Rada Miejska w Żukowie uchwała, co następuje:

§ 1

1. Nadaje się drodze położonej we wsi Pępowo oznaczonej geodezyjnie nr 180/24 i nr 180/25 – nazwę ulica Halna.

2. Mapa z oznaczoną ulicą stanowi załącznik* do uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Żukowie
Wojciech Kankowski

* Załącznika nie publikuje się.

1771

UCHWAŁA Nr XVI/300/2008
Rady Miejskiej w Żukowie
z dnia 28 marca 2008 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy we wsi Glincz.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 r. ze zm. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz. 1806, Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r., Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 214, poz. 1806, z 2005 r., Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457 z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218) – Rada Miejska w Żukowie uchwala, co następuje:

§ 1

1. Nadaje się drodze położonej we wsi Glincz oznaczonej geodezyjnie nr 163/1, nr 163/2 i nr 163/3 – nazwę ulica JAWOROWA.
2. Mapa z oznaczoną ulicą stanowi załącznik* do uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Żukowie
Wojciech Kankowski

* Załącznika nie publikuje się.

1772

ZARZĄDZENIE Nr 67/2008
Wójta Gminy Suchy Dąb
z dnia 1 kwietnia 2008 r.

w sprawie wymagań, jakie powinni spełniać przedsiębiorcy ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie odbierania odpadów komunalnych, opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych od właścicieli nieruchomości na terenie Gminy Suchy Dąb.

Na podstawie art. 7 ust. 3 a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r., Nr 236, poz. 2008, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 grudnia 2005 r. w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia (Dz. U. z 2006 r., Nr 5, poz. 33) Wójt Gminy Suchy Dąb zarządza, co następuje:

§ 1

Ustala się:

- 1) wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na świadczenie usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na terenie Gminy Suchy Dąb, zgodnie z załącznikiem nr 1 do niniejszego zarządzenia.
- 2) wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na świadczenie usług w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych od właścicieli nieruchomości na terenie Gminy Suchy Dąb, zgodnie z załącznikiem nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 2

Traci moc zarządzenie Wójta Gminy Suchy Dąb Nr 1/1/06 z dnia 7 grudnia 2006 r. w sprawie wymagań, jakie powinni spełniać przedsiębiorcy ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych.

§ 3

Zarządzenie podaje się do publicznej wiadomości poprzez opublikowanie w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego oraz umieszczenie na tablicy ogłoszeń i na stronie internetowej Urzędu Gminy w Suchym Dębnie.

§ 4

Zarządzenie wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Wójt Gminy Suchy Dąb
Ślawomir Kaźmierski

Załącznik Nr 1
do zarządzenia Nr 67/2008
Wójta Gminy Suchy Dąb
z dnia 1 kwietnia 2008 r.

Wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na świadczenie usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na terenie Gminy Suchy Dąb

§ 1

Przedsiębiorca jest zobowiązany do:

- 1) złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia zawierającego dane określone w art. 8 ust. 1 ustawy dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r., Nr 236, poz. 2008):

- a) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby przedsiębiorcy oraz jego numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - b) przedmiot i obszar działalności,
 - c) środki techniczne, jakimi dysponuje ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności objętej wnioskiem,
 - d) proponowane zabiegi z zakresu ochrony środowiska i ochrony sanitarnej planowane po zakończeniu działalności,
 - e) termin podjęcia działalności objętej wnioskiem oraz zamierzony czas jej prowadzenia,
- 2) określenia we wniosku dodatkowo, rodzaju odpadów komunalnych odbieranych od właścicieli nieruchomości,
 - 3) określenia we wniosku dodatkowo sposobu realizacji obowiązku ograniczenia masy odpadów ulegających biodegradacji składowanych na składowisku odpadów,
 - 4) dołączenia do wniosku zaświadczenia o braku zaległości podatkowych i zaległości w płaceniu składek na ubezpieczenie zdrowotne lub społeczne,
 - 5) udokumentowania gotowości przyjęcia odpadów przez przedsiębiorców, o których mowa w § 2 ust. 2.
 - 6) niezwłocznego zgłaszania Wójtowi Gminy Suchy Dąb wszelkich zmian w danych określonych w zezwoleniu.

§ 2

1. Działalność przedsiębiorcy, będąca przedmiotem wniosku, powinna być prowadzona zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Suchy Dąb.
2. Przedsiębiorca ma obowiązek przekazywania odebranych od właścicieli nieruchomości odpadów komunalnych:
 - 1) niesegregowanych, które nie mogą być poddane odzyskowi, na składowiska wskazane w wojewódzkim planie gospodarki odpadami,
 - 2) niesegregowane nadające się do odzysku, do zakładów wskazanych w wojewódzkim planie gospodarki odpadami,
 - 3) roślinne kuchenne i ogrodowe – do kompostowni wskazanych w wojewódzkim planie gospodarki odpadami,
 - 4) z selektywnej zbiórki – do sortowni wskazanych w wojewódzkim planie gospodarki odpadami,
 - 5) wielkogabarytowe – do zakładów wskazanych w wojewódzkim planie gospodarki odpadami,
 - 6) z remontów – do zakładów wskazanych w wojewódzkim planie gospodarki odpadami.
3. Przedsiębiorca, przed przekazaniem odebranych odpadów komunalnych do miejsc, o których mowa w ust 2 może, zgodnie z art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, prowadzić sortowanie lub kompostowanie tych odpadów w instalacjach, do których posiada tytuł prawny na podstawie odrębnych decyzji.
4. Przedsiębiorca jest obowiązany do odbierania od właścicieli nieruchomości wszystkich selektywnie zbieranych rodzajów odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych odpadów wielkogabarytowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz odpadów z remontów, zgodnie z art. 8 ust. 2 b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.
5. Zebrany zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny przedsiębiorca jest zobowiązany przekazać, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495) prowadzącemu zakład przetwarzania wpisany do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

§ 3

Świadczenie usług odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości może być prowadzone wyłącznie na podstawie umowy i na warunkach w niej określonych.

§ 4

Przedsiębiorca ma obowiązek odbierania odpadów komunalnych, o których mowa w § 2, z częstotliwością określoną w Regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Suchy Dąb.

§ 5

1. Pojemniki oferowane przez przedsiębiorcę właścicielowi nieruchomości, z którym posiada umowę na odbieranie odpadów komunalnych, powinny spełniać wymagania określone w Regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Suchy Dąb.
2. Przedsiębiorca powinien zapewnić możliwość mycia i odkażania pojemników na indywidualne zlecenie właściciela nieruchomości.

§ 6

1. Przedsiębiorca powinien dysponować specjalnymi pojazdami do odbierania odpadów komunalnych (wraz z przeszkoloną obsługą)- w ilości niezbędnej do zapewnienia ciągłości usług.
2. Pojazdy stosowane do odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości powinny:
 - 1) spełniać wymagania techniczne określone w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r., Nr 108, poz. 908 z późn. zm.).
 - 2) posiadać deklaracje zgodności WE lub certyfikat zgodności CE wymagany ustawą z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r., Nr 204, poz. 2087 z późn. zm.).
 - 3) być oznakowane nazwą i adresem przedsiębiorcy.

§ 7

1. Pojazdy do odbierania odpadów komunalnych powinny być myte:
 - a) zewnętrznie po zakończeniu każdego dnia ich użytkowania
 - b) zewnętrznie i wewnętrznie oraz odkażane nie rzadziej niż raz na miesiąc.
2. Przedsiębiorca powinien przedstawić dokumentację potwierdzającą posiadanie myjni do mycia i dezynfekcji pojazdów lub posiadania umowy z przedsiębiorcą świadczącym takie usługi.

§ 8

Przedsiębiorca powinien dysponować bazą transportową wyposażoną w utwardzone place parkingowe oraz drogi mianowane.

§ 9

Przedsiębiorca zobowiązany jest prowadzić działalność będącą przedmiotem wniosku w sposób nie powodujący zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi lub środowiska oraz zanieczyszczenia tras wywozu.

§ 10

1. Po uzyskaniu zezwolenia przedsiębiorca jest zobowiązany do prowadzenia ewidencji umów zawartych z właścicielami nieruchomości oraz dowodów korzystania z usług.
2. Ewidencja umów powinna zawierać następujące informacje:
 - a) imię i nazwisko lub nazwa właściciela nieruchomości,
 - b) adres nieruchomości,

- c) data zawarcia umowy,
- d) rodzaj (kod) odbieranych odpadów,
- e) częstotliwość odbioru.

§ 11

1. Przedsiębiorca zobowiązany jest do prowadzenia ewidencji odpadów zgodnie z art. 36 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach według rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawie wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów (Dz. U. Nr 30, poz. 213).
2. Przedsiębiorca jest zobowiązany zgodnie z art. 9 a ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach do sporządzania i przekazywania Wójtowi Gminy w terminie do 15 dnia po upływie każdego miesiąca wykazu właścicieli nieruchomości z którymi w poprzednim miesiącu zawarł umowy na odbieranie odpadów komunalnych oraz wykazu właścicieli nieruchomości z którymi w poprzednim miesiącu umowy uległy rozwiązaniu lub wygasły. Wykaz zawiera imię i nazwisko lub nazwę właściciela nieruchomości oraz adres właściciela nieruchomości oraz adres nieruchomości.
3. Przedsiębiorca jest zobowiązany, zgodnie z art. 9 a ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, do sporządzania i przekazywania w terminie do końca pierwszego kwartału za poprzedni rok kalendarzowy Wójtowi Gminy informacji dotyczącej:
 - a) masy poszczególnych rodzajów odpadów komunalnych odebranych z terenu Gminy
 - b) sposobów zagospodarowania poszczególnych rodzajów odebranych odpadów komunalnych
 - c) masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji składowanych na składowisku odpadów,
 - d) masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji nie składowanych na składowisku odpadów i sposobu ich zagospodarowania.

§ 12

1. Wydane zezwolenie może być cofnięte bez odszkodowania w przypadku nie wypełnienia przez przedsiębiorcę wymagań określonych w niniejszym zarządzeniu, zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.
2. Wygaśnięcie lub cofnięcie zezwolenia nie zwalnia przedsiębiorcy z wykonania obowiązków dotyczących wymagań sanitarnych i ochrony środowiska, zgodnie z art. 9 ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Załącznik Nr 2
do zarządzenia Nr 67/2008
Wójta Gminy Suchy Dąb
z dnia 1 kwietnia 2008 r.

Wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na świadczenie usług w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie Gminy Suchy Dąb.

§ 1

Przedsiębiorca zobowiązany jest do:

- 1) złożenia wniosku zawierającego dane określone w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008):
 - a) imię i nazwisko lub nazwa oraz adres zamieszkania lub siedziby przedsiębiorcy oraz jego numer identyfikacji podatkowej (NIP),
 - b) przedmiot i obszar działalności,

- c) środki techniczne, jakimi dysponuje ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności objętej wnioskiem,
- d) proponowane zabiegi z zakresu ochrony środowiska i ochrony sanitarnej planowane po zakończeniu działalności,
- e) termin podjęcia działalności objętej wnioskiem oraz zamierzony czas jej prowadzenia.

- 2) dołączenie do wniosku zaświadczenia o braku zaległości podatkowych i zaległości w płaceniu składek na ubezpieczenie zdrowotne lub społeczne.
- 3) udokumentowania gotowości odbioru nieczystości ciekłych przez stację zlewną.
- 4) niezwłocznego zgłaszania Wójtowi Gminy Suchy Dąb, wszelkich zmian w danych określonych w zezwoleniu.

§ 2

Świadczenie usług opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych może być prowadzone wyłącznie na podstawie umowy z właścicielem nieruchomości i na warunkach w niej określonych.

Przedsiębiorca zobowiązany jest do wystawiania dowodów wykonania usługi z podaniem daty wykonania usług, ilości wywiezionych nieczystości ciekłych oraz ceny.

§ 3

Przedsiębiorca, prowadząc działalność będącą przedmiotem wniosku, zobowiązany jest do przestrzegania przepisów regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Suchy Dąb.

§ 4

Przedsiębiorca ma obowiązek opróżniania zbiorników bezodpływowych z częstotliwością uzgodnioną ze stacją zlewną w sposób zapobiegający wypływowi nieczystości ciekłych ze zbiornika w wyniku jego przepełnienia lub niewłaściwego opróżniania, a tym samym zanieczyszczenia powierzchni ziemi i wód gruntowych.

§ 5

1. Przedsiębiorca powinien dysponować specjalnymi pojazdami do opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (wraz z przeszkoloną obsługą) w ilości niezbędnej do zapewnienia ciągłości usług.
2. Pojazdy stosowane do opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych powinny spełniać wymagania techniczne określone w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602 z późn. zm.).
3. Pojazdy, o których mowa w ust. 1, powinny:
 - a) posiadać deklarację zgodności WE lub certyfikat zgodności zgodnie z ustawą z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087 z późn. zm.).
 - b) być oznaczone nazwą i adresem przedsiębiorcy.

§ 6

1. Przedsiębiorca jest zobowiązany do prowadzenia ewidencji umów zawartych z właścicielami nieruchomości, dowodów świadczenia usług oraz dowodów przyjęcia nieczystości ciekłych przez stację zlewną.
2. Ewidencja umów powinna zawierać następujące informacje:
 - a) imię i nazwisko lub nazwa właściciela nieruchomości,
 - b) adres nieruchomości,
 - c) data zawarcia umowy,
 - d) pojemność zbiornika bezodpływowego,
 - e) częstotliwość opróżniania.

3. Przedsiębiorca jest zobowiązany do udostępniania dokumentacji, o której mowa w ust. 1, pracownikom Urzędu Gminy posiadającym stosowne upoważnienia Wójta Gminy.

§ 7

1. Przedsiębiorca jest zobowiązany, zgodnie z art. 9 a ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, do sporządzania i przekazywania Wójtowi Gminy w terminie do 15 dnia po upływie każdego miesiąca, wykazu właścicieli nieruchomości, z którymi w poprzednim miesiącu zawarł umowy na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych oraz wykazu właścicieli nieruchomości, z którymi w poprzednim miesiącu umowy uległy rozwiązaniu lub wygasły. Wykaz zawiera imię i nazwisko lub nazwę właściciela nieruchomości oraz adres właściciela nieruchomości oraz adres nieruchomości.

2. Przedsiębiorca jest zobowiązany, zgodnie z art. 9 a ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, do sporządzania i przekazywania Wójtowi Gminy informacji dotyczącej ilości i rodzaju nieczystości ciekłych z terenu Gminy w terminie do końca pierwszego kwartału za poprzedni rok kalendarzowy.

§ 8

Wydane zezwolenie może być cofnięte lub bez odszkodowania w przypadku nie wypełnienia przez przedsiębiorcę wymagań określonych w niniejszym zarządzeniu, zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy o wymaganiu czystości i porządku w gminach.

Wygaśnięcie lub cofnięcie zezwolenia nie zwalnia przedsiębiorcy z wykonania obowiązków dotyczących wymagań sanitarnych i ochrony środowiska, zgodnie z art. 9 ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Egzemplarze bieżące oraz archiwalne można nabywać:

w Zespole Obsługi Klienta
80-810 Gdańsku, ul. Okopowa 21/27, wejście IV-B
tel. (0-58) 301 19 00, (0-58) 307 76 95,

Prenumeratę prowadzi:

Zakład Obsługi Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego
80-810 Gdańsk, ul. Okopowa 21/27
tel. 0-58 30-77-702; fax 0-58 30-19-626
Nr konta: Bank Zachodni WBK S. A.
45 1090 1098 0000 0000 0901 5691

Zbiory dziennika urzędowego wraz ze skorowidzem wyłożone są do wglądu w:

Bibliotece Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego
80-810 Gdańsk, ul. Okopowa 21/27
tel. 0-58 30-77-516, pok. 195
poniedziałek, wtorek, czwartek, piątek w godz. 7.45 – 15.30
środa w godz. 11.00 – 15.30

Wydawca:

Wojewoda Pomorski

Redakcja:

Wydział Nadzoru i Kontroli Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego
Redakcja Dziennika Urzędowego Województwa Pomorskiego
80-810 Gdańsk, ul. Okopowa 21/27, pokój nr 190, tel. 0-58 30 77 384, dziennik urzędowy e-mail: dziennik@gdansk.uw.gov.pl
strona internetowa: www.uw.gda.pl

Skład i druk:

Ośrodek Informatyki – Terenowy Bank Danych Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku, 80-810 Gdańsk, ul. Okopowa 21/27, tel. (058) 307-75-97,
e-mail: oitbd@gdansk.uw.gov.pl, www.oitbd.pl

Tłoczono z polecenia Wojewody Pomorskiego; skład i druk wykonał Ośrodek Informatyki –
Terenowy Bank Danych Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku